

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

21. februar 2018

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 27. til den 28. april 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 190 af 15.6.2017.

De vedtagne tekster af 28. april 2016 om decharge for regnskabsåret 2014 er offentliggjort i EUT L 246 af 14.9.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Torsdag den 28. april 2016

2018/C 066/01	Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om beskyttelse af barnets tarv i EU på grundlag af andragender indgivet til Europa-Parlamentet (2016/2575(RSP))	2
2018/C 066/02	Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om Den Europæiske Investeringsbank (EIB) — Årsberetning for 2014 (2015/2127(INI))	6
2018/C 066/03	Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om angreb på sygehuse og skoler som krænkelse af den humanitære folkeret (2016/2662(RSP))	17
2018/C 066/04	Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om aktindsigt (artikel 116, stk. 7, i forretningsordenen) i perioden 2014-2015 (2015/2287(INI))	23
2018/C 066/05	Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om kvindelige husarbejdere og omsorgspersoner i EU (2015/2094(INI))	30
2018/C 066/06	Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders position i den digitale tidsalder (2015/2007(INI))	44

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Torsdag den 28. april 2016

2018/C 066/07	Europa-Parlamentets afgørelse af 28. april 2016 om anmodning om ophævelse af Bolesław G. Piechas immunitet (2015/2339(IMM))	57
---------------	---	----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Torsdag den 28. april 2016

2018/C 066/08	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne af en protokol om ændring af aftalen om et fælles luftfartsområde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Georgien på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12227/2014 — C8-0035/2015 — 2014/0134(NLE))	59
2018/C 066/09	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens og dens medlemsstaters vegne af en protokol om ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Staten Israels regering på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12265/2014 — C8-0102/2015 — 2014/0187(NLE))	60
2018/C 066/10	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om henstilling med henblik på Rådets afgørelse om Republikken Kroatiens tiltrædelse af konventionen af 18. december 1997 om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union (COM(2015)0556 — C8-0376/2015 — 2015/0261(NLE))	61
2018/C 066/11	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004 (10578/1/2015 — C8-0415/2015 — 2013/0014(COD))	62
2018/C 066/12	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (omarbejdning) (10579/1/2015 — C8-0416/2015 — 2013/0015(COD))	64
2018/C 066/13	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om jernbanesikkerhed (omarbejdning) (10580/1/2015 — C8-0417/2015 — 2013/0016(COD))	66

Indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter (COM(2013)0641 — C7-0301/2013 — 2013/0314(COD))

P8_TC1-COD(2013)0314

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 28. april 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondenes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 . . . . .

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 27. til den 28. april 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 190 af 15.6.2017.

De vedtagne tekster af 28. april 2016 om decharge for regnskabsåret 2014 er offentliggjort i EUT L 246 af 14.9.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

Torsdag den 28. april 2016

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0142

Beskyttelse af barnets tarv i EU på grundlag af andragender indgivet til Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om beskyttelse af barnets tarv i EU på grundlag af andragender indgivet til Europa-Parlamentet (2016/2575(RSP))

(2018/C 066/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 228 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 81, stk. 3, i TEUF,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 24,
- der henviser til artiklerne 8 og 20 i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, hvori det understreges, at regeringerne er forpligtede til at beskytte børns identitet, herunder deres familieforhold,
- der henviser til Wienerkonventionen fra 1963 om konsulære forbindelser og navnlig artikel 37, litra b),
- der henviser til Haagerkonventionen fra 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ (Bruxelles IIa-forordningen),
- der henviser til EU's program for børns rettigheder (COM(2011)0060),
- der henviser til de retningslinjer, der er udarbejdet i oplægget til det 9. europæiske forum for børns rettigheder,
- der henviser til kortlægningen af børnebeskyttelsesordninger, som agenturet for grundlæggende rettigheder har gennemført,
- der henviser til de talrige andragender om børnevelfærdsmyndighedernes praksis, beskyttelse af børns rettigheder, forældremyndighed, barnebortførelser og plejeordninger, som Udvalget for Andragender har modtaget i løbet af årene fra forskellige EU-medlemsstater, og til henstillingerne i rapporter fra undersøgelsesrejser til Tyskland (23.-24. november 2011) (Jugendamt), Danmark (20.-21. juni 2013) (sociale tjenester) og Det Forenede Kongerige (5.-6. november 2015) (adoptioner uden samtykke),

⁽¹⁾ EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1.

Torsdag den 28. april 2016

- der henviser til den rolle og de aktiviteter, som Europa-Parlamentets Mægler i Internationale Sager om Forældres Bortførelse af Børn udfører,
- der henviser til forretningsordenens artikel 216, stk. 2,
- A. der henviser til, at hensynet til barnets tarv skal veje tungest i alle beslutninger om forældremyndighed og på alle niveauer;
- B. der henviser til, at EU kan vedtage foranstaltninger om familieretlige forhold, der har grænseoverskridende virkninger (artikel 81, stk. 3, i TEUF), hvilket omfatter adoptionsspørgsmål;
- C. der henviser til, at den øgede mobilitet inden for EU har medført en stigning i antallet af grænseoverskridende sager om beskyttelse af børn, der vedrører fratagelse af forældremyndigheden;
- D. der henviser til, at spørgsmål om forældremyndighed har en betydelig indvirkning på hverdagen for alle, der er berørt heraf, og på samfundet som helhed, og til, at Bruxelles IIa-forordningen ikke er fri for mangler, og at den snarlige revision heraf er en god lejlighed til at styrke bestemmelserne i den;
- E. der henviser til, at udøvelsen af en grundlæggende rettighed, såsom retten til fri bevægelighed og ophold, ikke bør indebære en større trussel mod barnets ret til et familieliv;
- F. der henviser til, at børn, hvis forældre har udøvet deres ret til fri bevægelighed, i overensstemmelse med artikel 24 i chartret om grundlæggende rettigheder har ret til regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med deres forældre, medmindre dette strider mod hensynet til barnets tarv;
- 1. minder om, at det store antal modtagne andragender om børnerelaterede sager viser, at der er store problemer med gennemførelsen af Bruxelles IIa-forordningen;
- 2. mener, at alle systemer til beskyttelse af børn bør indeholde tværnationale og grænseoverskridende mekanismer, der tager hensyn til den særlige karakter af grænseoverskridende konflikter;

Beskyttelse af børn og retligt samarbejde i EU

- 3. opfordrer medlemsstaterne til at indføre kontrol- og evalueringssystemer (med de relevante opdelinger efter socioøkonomiske forhold og nationalitet) inden for en national koordineringsordning om grænseoverskridende sager, der involverer børn; anbefaler, at Kommissionen koordinerer udvekslingen af oplysninger mellem de relevante myndigheder i medlemsstaterne;
- 4. opfordrer Rådet til at aflægge beretning om de særlige foranstaltninger, der gennemføres af medlemsstaterne, med henblik på at sikre syngier mellem 28 nationale systemer til beskyttelse af børn;
- 5. ser meget gerne en klar definition af begrebet »sædvanligt opholdssted« i den reviderede Bruxelles IIa-forordningen;
- 6. understreger den forpligtelse, som er fastsat i Bruxelles IIa-forordningen for de nationale myndigheder til at anerkende og fuldbyrde domme i sager med børn, der er afsagt i en anden medlemsstat; opfordrer medlemsstaterne til at øge og forbedre samarbejdet mellem deres domstole i sager, der involverer børn;
- 7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at medfinansiere og fremme etableringen af en platform, der yder bistand til udenlandske EU-borgere i familieretlige sager, en fælles europæisk hotline for sager, der vedrører bortførelse eller misbrug af børn eller barnemisbrug, samt rådgivning om pleje- og adoptionsprocedurer;
- 8. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en klar og lettilgængelig vejledning med praktisk information til EU-borgerne om de institutionelle ordninger for børnebeskyttelse, især med hensyn til adoption uden forældresamtykke og forældres rettigheder i forskellige medlemsstater;

Torsdag den 28. april 2016

Socialforsorgens rolle i beskyttelsen af børn

9. opfordrer medlemsstaterne til at anlægge en forebyggende tilgang og sikre passende og velfinansierede politikker med henblik på at undgå at iværksætte sager om omsorgssvigt, hvor det er muligt, gennem indførelse af tidlige varslingsprocedurer og kontrolmekanismer og ved at yde tilstrækkelig støtte til familierne, der er de primære omsorgspersoner, navnlig i sårbare samfund, hvor der er risiko for social udstødelse;
10. understreger, at den korrekte vurdering af hver enkelt sag, der drejer sig om familierelaterede forhold, ikke bør hæmmes af budgetnedskæringer som følge af spareforanstaltninger, navnlig hvis det rammer kvaliteten af socialforsorgens arbejde;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre specialiseret uddannelse af socialarbejdere og andre fagfolk, der beskæftiger sig med grænseoverskridende sager, som involverer børn;
12. opfordrer de relevante myndigheder i en medlemsstat, der sender socialarbejdere ud i en anden medlemsstat for at undersøge en sag med henblik på adoption eller anbringelse, til at underrette myndighederne i den pågældende medlemsstat om, at en sådan undersøgelse vil blive foretaget;

Retssager om forældremyndighed

13. opfordrer medlemsstaterne til at udpege specialiserede afdelinger under familiedomstole eller grænseoverskridende mæglingsorganer, som kan behandle grænseoverskridende sager med børn; understreger, at korrekt overvågning af situationen efter domsafsigelse er nødvendig, herunder når sagen vedrører kontakt til forældrene;
14. opfordrer medlemsstaterne til systematisk at gennemføre bestemmelserne i Wienerkonventionen af 1963 og sikre, at medlemslandenes ambassader eller konsulære repræsentationer informeres fra begyndelsen af alle retssager om forældremyndighed, der involverer deres statsborgere, og at de får fuld adgang til de relevante dokumenter; ser gerne, at de konsulære myndigheder får mulighed for at deltage i alle faser af proceduren;
15. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at forældrene får ret til jævnlige samvær, medmindre dette kan være til skade for barnets tarv, og at forældrene får mulighed for at tale deres modersmål med deres børn under besøgene;
16. anbefaler, at medlemsstaterne fra starten og på alle stadier af procedurer, der vedrører børns forhold, giver forældrene fuldstændige og klare oplysninger om sagen og om de mulige konsekvenser heraf; opfordrer dem til at informere forældrene om reglerne om juridisk bistand og støtte ved f.eks. at give dem en liste over tosproget specialiserede advokater og ved at tilbyde tolkning for således at undgå tilfælde, hvor forældre give deres samtykke uden fuldt ud at forstå konsekvenserne af deres handling; anbefaler, at der ydes tilstrækkelig støtte til forældre med læsesværy;
17. anbefaler, at der indføres fælles mindstestandarder for høring af børn i nationale civile retssager i overensstemmelse med artikel 24 i chartret om grundlæggende rettigheder;
18. anbefaler, at høringer af forældre og børn foretages særskilt for en dommer, en ekspert eller en socialrådgiver for at undgå, at børn påvirkes eller bliver ofre for loyalitetskonflikter;
19. anbefaler, at tærsklerne for varigheden af hver enkelt fase i grænseoverskridende procedurer om forældremyndighed, fastsættes således, at medlemmer af den udvidede familie får tilstrækkelig tid til at træde frem og anmode om at adoptere barnet, og at forældrene får tid til at løse deres problemer og foreslå bæredygtige alternativer, inden den endelige afgørelse om adoption træffes; mener, at før en permanent løsning, f.eks. adoption, fastlægges, skal der foretages en korrekt vurdering af den biologiske families situation;
20. opfordrer medlemsstaterne til at give forældre, der lider af alkohol- eller narkotikamisbrug, rimelig tid til at prøve at komme sig, før domstolen træffer endelig afgørelse om bortadoption af deres barn;

Torsdag den 28. april 2016

21. opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på de henstillinger om grænseoverskridende mægling, der er modtaget af alle relevante aktører på nationalt og europæisk plan;

Anbringelse af børn og adoption

22. anfører, at der ikke er nogen mekanisme i EU om automatisk anerkendelse af nationale adoptionsordrer, der er udstedt i andre medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at indføre bestemmelser om anerkendelse af indenlandske adoptioner under hensyntagen til barnets tarv og under fuld overholdelse af princippet om ikke-forskelsbehandling;

23. opfordrer EU's medlemsstater til at tilskynde udenforstående tredjelande til at tiltræde Haagerkonventionen af 1993, hvilket vil sikre, at alle børn nyder godt af de samme standarder, og bidrage til at undgå et parallelt system med mindre beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer medlemsstaterne til at undgå tungt bureaukratisk arbejde i forbindelse med anerkendelse af internationale adoptioner, der allerede er anerkendt i en anden medlemsstat;

24. understreger betydningen af for ethvert barn og uanset hvilken form for anbringelse, der er fastlagt, at finde den løsning, der giver det de bedste muligheder for at bevare forbindelserne til sin kulturelle baggrund og for at lære og bruge sit modersmål; anmoder de myndigheder i medlemsstaterne, der har med sager om forældremyndighed at gøre, om at gøre alt, hvad de kan, for ikke at adskille søskende;

25. opfordrer medlemsstaterne til at vise særligt hensyn til forældre, og navnlig kvinder, som har været ofre for vold i hjemmet, enten som et barn eller som voksen, for at undgå at de bliver ofre igen som følge af en automatisk fratagelse af deres forældremyndighed over deres egne børn;

Grænseoverskridende bortførelse af børn

26. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre de resultater, der er opnået med hensyn til fremme af det grænseoverskridende samarbejde i sager vedrørende bortførelse af børn, som den havde erklæret som en prioritet i EU's dagsorden for børns rettigheder;

27. opfordrer Rådet til at aflægge beretning om de resultater, der er opnået ved at etablere varslingsystemer for barnebortførelser med grænseoverskridende konsekvenser, og at indgå de relevante samarbejdsaftaler, der beskæftiger sig med grænseoverskridende bortførelser på grundlag af Kommissionens retningslinjer;

o

o o

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0200

Den Europæiske Investeringsbank (EIB) — Årsberetning for 2014

Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om Den Europæiske Investeringsbank (EIB) — Årsberetning for 2014 (2015/2127(INI))

(2018/C 066/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks aktivitetsberetning 2014,
- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks årsberetning 2014 og den statistiske rapport 2014,
- der henviser til bæredygtighedsrapporten 2014, rapporten fra 2014 om vurdering af de tre søjler i forbindelse med EIB-operationer i EU og rapporten fra 2014 om resultater uden for EU fra Den Europæiske Investeringsbank,
- der henviser til de årlige rapporter fra EIB's Revisionsudvalg for 2014,
- der henviser til Den Europæiske Investeringsbank-Gruppens årsberetning om bekæmpelse af svig — 2014,
- der henviser til EIB-Gruppens forretningsplan for 2014-2016 (17. december 2013), EIF's forretningsplan for 2014-2016 (december 2013) og EIB-Gruppens forretningsplan for 2015-2017 (21. april 2015),
- der henviser til rapporten om gennemførelsen af EIB's politik for gennemsigtighed i 2014,
- der henviser til aktivitetsrapporten for 2014 fra EIB's kontor for regelefterlevelse,
- der henviser til artikel 3 og 9 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 15, 126, 174, 175, 208, 209, 271, 308 og 309 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank,
- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks forretningsorden,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2014 om Den Europæiske Investeringsbank (EIB) — Årsberetning 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 30. april 2015 om Den Europæiske Investeringsbank (EIB) — Årsberetning 2013 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. februar 2014 om langsigtet finansiering af den europæiske økonomi ⁽³⁾ og til Kommissionens meddelelse af 27. marts 2014 om langsigtet finansiering af den europæiske økonomi (COM(2014)0168),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1080/2011/EU af 25. oktober 2011 om EIB's eksterne mandat for 2007-2013 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU af 16. april 2014 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0201.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0183.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0161.

Torsdag den 28. april 2016

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 670/2012 af 11. juli 2012 om ændring af afgørelse nr. 1639/2006/EF om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) og forordning (EF) nr. 680/2007 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for de transeuropæiske transport- og energinet (som vedrører pilotfasen for Europa 2020-initiativet med projektobligationer),
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner fra oktober 2014, der udtrykkeligt henviser til inddragelse af EIB i en ny fond, der fokuserer på investeringer, og som sigter på at forbedre energieffektiviteten og modernisere energisystemerne i mindre velstående medlemsstater,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2014 om en investeringsplan for Europa (COM(2014)0903),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. juli 2015 om »Arbejde sammen for at skabe beskæftigelse og vækst: Nationale erhvervsfremmende bankers rolle i forbindelse med investeringsplanen for Europa« (COM(2015)0361),
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Budgetudvalget, Økonomi- og Valutaudvalget og Regionaludviklingsudvalget (A8-0050/2016),
- A. der henviser til, at EIB's centrale opgave som EU's bank er at yde økonomisk støtte til projekter i Unionens interesse, der bidrager til en afbalanceret udvikling af det indre marked og til økonomisk, social og territorial samhørighed og dermed styrker den europæiske integration, bidrager til øget beskæftigelse og til Unionens konkurrenceevne;
- B. der henviser til, at alle EIB-finansierede aktiviteter skal være i overensstemmelse med EU's traktater og EU's overordnede målsætninger og prioriterede områder som fastlagt i Europa 2020-strategien og faciliteten for vækst og beskæftigelse;
- C. der henviser til, at EIB med henblik på at udføre sin opgave skal yde lån og garantier, der fremmer finansieringen af projekter i alle sektorer af økonomien, uden fortjeneste for øje;
- D. der henviser til, at den finansielle, økonomiske og sociale krise i 2008 har medført, at der er opstået en alvorlig mangel på investeringer og en ekstremt høj arbejdsløshed, navnlig blandt unge, og at der samtidig er udsigt til en langvarig stagnation i den europæiske økonomi;
- E. der henviser til, at både de enkelte medlemsstater og EU som helhed står over for en overvældende udfordring, der er uden fortilfælde i hele EU's historie, bestående i at håndtere en massiv tilstrømning af migranter fra forskellige regioner i verden;
- F. der henviser til, at der under de nuværende omstændigheder er en forholdsvis ny grad af uopsættelighed, som kendetegner EIB's centrale rolle for så vidt angår en effektiv gennemførelse af investeringsplanen for Europa og en effektiv forvaltning af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), som er det vigtigste redskab til at fremme vækst, skabe ordentlige arbejdspladser og overvinde de tiltagende sociale og territoriale forskelle i Unionen;
- G. der henviser til, at Den Europæiske Investeringsfond (EIF) spiller en afgørende rolle for EIB-Gruppens indsats med hensyn til at håndtere krisens mere langsigtede konsekvenser, og at den også bidrager til genopretningen af den europæiske økonomi ved at støtte SMV'er;

⁽¹⁾ EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1.

Torsdag den 28. april 2016

- H. der henviser til, at EIB ikke kun bør være en finansiel institution, men også en bank for viden og god praksis, som rådgiver medlemsstaterne og de økonomiske aktører og bidrager til at maksimere merværdien af EU's midler;
- I. der henviser til, at EIB's finansiering af operationer uden for EU har til formål at støtte EU's eksterne politiske mål i overensstemmelse med Unionens værdier og er baseret på overholdelse af bæredygtige sociale og miljømæssige standarder;
- J. der henviser til, at omfanget og kompleksiteten af de opgaver, som EIB for øjeblikket er stillet over for, kræver en fornyet forpligtelse til helt at undgå at finansiere projekter, der krænker de grundlæggende standarder for forsvarlig økonomisk forvaltning og dermed skader EIB's troværdighed som en offentlig finansiel institution med en triple A-rating og et uangribeligt omdømme;

EIB's investeringsprogram til fremme af EU's politiske målsætninger

Prioritering af investeringer for at fremskynde genopretningen og øge produktiviteten

1. glæder sig over EIB's årsberetning for 2014 og de resultater, der fremlægges heri, og opfordrer indtrængende EIB til at fortsætte sine bestræbelser på at hæve det lave investeringsniveau i EU;
2. glæder sig navnlig over det faktum, at EIB i 2014 finansierede 285 000 SMV'er og dermed beskyttede 3,6 millioner arbejdspladser og indgik kontrakter om i alt 413 projekter inden for EU til en værdi af 69 mia. EUR og 92 nye projekter uden for EU for i alt 7,98 mia. EUR; glæder sig også over, at EIF samme år indgik forpligtelser for 3,3 mia. EUR gennem sine egenkapital- og garantiaktiviteter til fordel for mindre virksomheder og dermed tegnede sig for den vellykkede gennemførelse af en af EIB's mest ambitiøse forretningsplaner med i alt 80,3 mia. EUR i finansiering fra EIB-Gruppen; glæder sig over, at den volumen af undertegninger, som EIB opnåede i 2014, er på det højeste niveau siden 2009, men understreger, at niveauet af undertegninger har et yderligere potentiale; godkender udvidelsen af EIB's kapital med 10 mia. EUR, som blev vedtaget af alle medlemsstaterne i 2012;
3. bemærker dog, at 59,4 % af alle EIB's undertegnede projekter i 2014 blev tildelt de fem største økonomier i EU, mens de øvrige 23 medlemsstaters andel kun var 30,3 %; opfordrer EIB til at gennemføre en mere afbalanceret långivningspolitik over for medlemsstater i lyset af intensiteten af både de nuværende og de langsigtede udfordringer, som EU står over for;
4. opfordrer EIB til at yde øget teknisk støtte i perioden forud for godkendelsen til medlemsstater, som har en lavere succesrate for projektdokumentation, og tilskynder EIB til at fremme udvekslingen af bedste praksis mellem medlemsstaterne i forbindelse med en vellykket udvikling;
5. opfordrer EIB til at fokusere på investeringer i realøkonomien med henblik på at stimulere vækst og beskæftigelse i EU;
6. påpeger det meget høje arbejdsløshedsniveau i mange medlemsstater, navnlig blandt unge, og opfordrer indtrængende EIB til at tage højde for denne omstændighed ved gennemførelsen af sine politikker;
7. påpeger, at operationer, idet der tages hensyn til de disponible midler, skal målrettes for at skabe investeringer, der fremmer økonomisk genopretning og produktiv beskæftigelse, som ledsages af vedvarende støtte til medlemsstater, der tager sigte på at øge absorptionskapaciteten, hvor det er nødvendigt, samt af et fortsat engagement for at undgå risikoen for territorial opsplitting;
8. bemærker, at utilstrækkelig kapacitet til generering af projekter i den offentlige og private sektor og en ringe lånekapacitet i nogle medlemsstater sammenholdt med de nuværende markedsforhold medfører store udfordringer for EIB's låneprogram; opfordrer derfor indtrængende EIB til i væsentlig grad at intensivere sin tekniske bistand og finansielle rådgivning inden for alle centrale aktivitetsområder på en let tilgængelig måde og over for alle medlemsstater med henblik på at opnå en langt højere grad af vækstskabende kapacitet;
9. glæder sig over EIB's anvendelse af rammen for vurdering af de tre søjler (3PA) og rammen for resultatmåling (ReM) til forudgående vurdering af de forventede resultater af investeringsprojekter både inden for og uden for EU;

Torsdag den 28. april 2016

10. opfordrer EIB til, når den evaluerer og klassificerer projekter, at give afgørende prioritet til den langsigtede virkning af investeringerne, ikke blot med hensyn til finansielle indikatorer, men også frem for alt deres bidrag til bæredygtig udvikling og en bedre livskvalitet gennem yderligere forbedringer inden for beskæftigelse, sociale standarder og miljøet;
11. understreger, at godkendelse af projektf finansiering bør være baseret på en passende finans- og risikoanalyse, den finansielle levedygtighed og forsvarlig budgetforvaltning; mener, at projekter, der er godkendt til EIB-finansiering, bør give en klar merværdi for den europæiske økonomi;
12. beklager, at der ikke er nogen oplysninger i 3PA-rapporten, uanset om de er baseret på 3PA eller andre relevante redskaber, om de faktiske resultater af de operationer, der udførtes i EU i 2014 (i modsætning til de opnåede resultater uden for EU), til trods for at 3PA er udformet med det specifikke formål at forbedre EIB's evne til at overvåge gennemførelsen ved at spore påvirkninger gennem hele projektforløbet; forventer, at der i begyndelsen af 2016 som følge af den løbende harmonisering mellem 3PA og ReM vil blive indført en ny harmoniseret ramme, som vil blive anvendt til EIB's rapportering for 2015, og som er bedre udformet til den efterfølgende vurdering og rapportering af projektresultater, både inden for og uden for EU og fuldt ud i tråd med resultattavlen i forbindelse med EFSI-operationer; opfordrer til på systematisk grundlag at offentliggøre vurderingerne af de enkelte projekter;
13. noterer sig EIB's forretningsplan for 2015-2017; glæder sig over, at det heri erkendes, at opsvinget ikke finder sted med samme hastighed i alle medlemsstater, og at økonomisk og social samhørighed i planen fastsættes som et tværgående politisk mål;
14. tager hensyn til, at EIB har omstruktureret klassificeringen af dens vigtigste offentlige politiske mål (PPG'er) for EIB-Gruppen for 2015-2017 (innovation og menneskelig kapital, SMV'er, midcap-selskaber, effektiv infrastruktur og miljø) på en måde, som afviger fra udformningen af dens PPG'er for 2014-2016 (forøgelse af vækst- og beskæftigelsespotentialet, miljømæssig bæredygtighed, økonomisk og social samhørighed og konvergens samt klimaindsats); bemærker, at PPG'erne er blevet tilpasset til de skiftende økonomiske forhold, og opfordrer i denne forbindelse EIB til at sikre, at de to horisontale mål for den økonomiske og sociale samhørighed i EU og for klimaindsatsen sammen med den forventede procentsats af undertegnelser, der bidrager til disse projekter, styrkes yderligere;
15. mener dog, at præsentationen af EIB's aktiviteter i aktivitetsberetningen 2014 ikke er helt i overensstemmelse med PPG'erne for 2014; beklager endvidere manglen på information om resultaterne af EIB's forskellige finansielle instrumenter og initiativer, som blev indført i 2014; henstiller, at EIB — når den formidler oplysninger om sine aktiviteter — ikke primært fokuserer på omfanget af investeringer, men snarere på virkningerne af disse;
16. forventer, at EIB bidrager til midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien ved at fremlægge oplysninger om sine aktiviteter og deres bidrag til opfyldelsen af strategiens mål;
17. opfordrer EIB til at overveje i 2015 at udarbejde en mere omfattende og analytisk beretning om sine årlige aktiviteter, der gør det muligt at sammenfatte oplysningerne fra dens tematiske rapporter og i højere grad vil være i overensstemmelse med kravene i artikel 9 i EIB's vedtægter;
18. glæder sig over de nye oplysninger, som fremgår af arbejdsdokumentet om finansielle instrumenter, og som ledsager budgetforslaget; beklager imidlertid, at der ikke er en samlet oversigt over de årlige forpligtelser og betalinger til EIB og forventer at få yderligere oplysninger;
19. understreger, at investeringer, strukturreformer og ansvarlige budgetpolitikker skal indgå i en overordnet strategi;

Fremme af unges beskæftigelse, innovation og SMV'er

20. glæder sig over, at EIB's initiativ »Jobs til unge — investering i kvalifikationer« blev gennemført i 2014, og opfordrer EIB til at fortsætte med at investere i uddannelse, udvikling af kvalifikationer og jobs til unge; opfordrer EIB til at aflægge en samlet rapport om resultaterne af dens investering i ungdomsinitiativet, herunder gennem brug af en indikator, såsom f.eks. vedvarende beskæftigelse, der er resultatet af specifikke aktioner;

Torsdag den 28. april 2016

21. glæder sig over lanceringen i 2014 af en ny vifte af produkter under InnovFin — EU-finansiering til innovatorer, som er åben for innovatorer i alle størrelser, såvel som lanceringen af InnovFin-rådgivningstjenesten for store F&U projekter; bemærker også, at der i 2014 blev indført et nyt mandat for risikoforbedring for EIB-Gruppen;
22. bemærker, at EIB i 2014 undertegnede 225 operationer inden for EU for at fremme innovation og kvalifikationer (62 operationer vedrørende innovation og FoU for 9,6 mia. EUR og 25 vedrørende uddannelse og kvalifikationer for 4,4 mia. EUR) og for SMV'er og midcap-selskaber (138 operationer for 22,2 mia. EUR);
23. bemærker EIF's kapitalforhøjelse på 1,5 mia. EUR i 2014 og dens rekordhøje investeringer for at tilvejebringe risikovillig kapital til SMV'er på i alt 3,3 mia. EUR, hvilket fremskaffede 14 mia. EUR i kapital; opfordrer til, at der indføres en omfattende og gennemsigtig oversigt over EIF's transaktioner i EIB's årsberetning;
24. bemærker, at EIB-Gruppen kanaliserer midler til SMV'er og midcap-selskaber gennem en række finansielle formidlere, der har til formål at forbedre betingelserne for og lette adgangen til finansiering; opfordrer derfor EIB til at arbejde meget mere sammen med dens finansielle formidlere i medlemsstaterne og til at tilskynde dem til at udbrede relevante oplysninger til potentielle støttemodtagere for at skabe et iværksættervenligt miljø, der giver SMV'er lettere adgang til finansiering;
25. bemærker, at SMV'er i mange dele af Europa står over for store vanskeligheder med at få adgang til tilstrækkelig finansiering; glæder sig i denne forbindelse over den større vægt, som EIB lægger på at støtte SMV'er; fremhæver betydningen af at styrke instrumenterne til støtte af mikrovirksomheder, mellemstore virksomheder og innovative opstartsvirksomheder; opfordrer endvidere EIB til at arbejde tættere sammen med regionale offentlige institutioner med henblik på at optimere SMV'ernes finansieringsmuligheder;
26. glæder sig over EIB's programmer med henblik på handelslettelser, især SMV-handelsfinansieringsfaciliteten, som tilbyder garantier til udenlandske banker, der yder handelsfinansiering til SMV'er og derved bidrager til at sætte gang i handelsstrømmene og lette kontant sikkerhedsstillelse, og andre nye handelsfinansieringsprojekter rettet mod lande, som er hårdt ramt af den økonomiske krise eller skræddersyede finansielle løsninger som f.eks. den europæiske mikrofinansieringsfacilitet til finansiel inklusion;
27. opfordrer EIB til at udvikle en effektiv kommunikationspolitik for at håndtere potentielle private støttemodtagere som en integrerende del af dens rådgivende funktion; opfordrer Kommissionen til at styrke og udvide sit netværk af kontorer i EU;
28. beklager de manglende oplysninger i aktivitetsberetningen 2014 om gennemførelsen af aftalen fra juli 2014 mellem Kommissionen og EIF under EU's program for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er (Cosme);

Forbedring af miljømæssig bæredygtighed og klimaindsats

29. bemærker, at ud af de 84 miljøprojekter, der blev undertegnet i 2014 inden for EU for samlet 12,6 mia. EUR, tegnede bæredygtige transportprojekter sig for 5,1 mia. EUR, projekter for vedvarende energi og energieffektivitet for 3,7 mia. EUR og projekter for beskyttelse af miljøet for 3,8 mia. EUR; bemærker endvidere, at EIB undertegnede operationer vedrørende det tværgående mål »klimaindsats«, som udgjorde 16,8 mia. EUR eller 24 % af den samlede EIB-finansiering i EU;
30. noterer sig, at EIB's støtte til kapacitetsudvikling inden for vedvarende energi i 2014 for størstedelens vedkommende var koncentreret om EU's fem største økonomier, idet kun 42 mio. EUR ud af 4,5 mia. EUR til projekter for vedvarende energi i EU-28 blev anvendt i de 13 nye medlemsstater; tilføjer, at en tilsvarende koncentration kan observeres i sektoren for energieffektivitet, hvor kun 148 mio. EUR ud af 2 mia. EUR blev tildelt 13 nye medlemsstater; opfordrer til, at andelen af fremtidige investeringer i kapacitetsudvikling inden for vedvarende energi og sektoren for energieffektivitet i nye medlemsstater øges gradvist, indtil de når 30 % af de samlede investeringer på disse områder senest i 2020; opfordrer til, at der gøres en større indsats med hensyn til at yde yderligere teknisk bistand til nationale og regionale myndigheder for at forbedre deres kapacitet til at udarbejde levedygtige projekter, som vil give mulighed for flere investeringer i energisektoren;

Torsdag den 28. april 2016

31. glæder sig over, at der i 2014 blev lanceret nye innovative instrumenter til støtte for klimaindsatsen såsom instrumentet til privatfinansiering af energieffektivitet og faciliteten til finansiering af naturkapital, og forventer, at EIB aflægger rapport om deres gennemførelse i sine kommende aktivitetsberetninger;

32. bakker op om EIB's indsats for at støtte initiativer, der hjælper EU til både fortsat at være i førerposition og opfylde sine egne mangeårige ambitioner om et kvotemarked i forbindelse med 2030-rammen for klima- og energipolitikken, lavemissionsstrategien for 2050 samt FN's klimaforhandlinger for at fastlægge en ny global aftale; opfordrer til en revision af den del af EIB's investeringer, der vedrører klimaindsatsen, da andelen på 25 % allerede er nået;

33. bemærker bevægelsen i retning af et marked for grønne obligationer og EIB's førende rolle med egne grønne obligationer og klimabevidsthedsobligationer, der er et tegn på investorers interesse i finansielle produkter, som skal fremme bæredygtig, kulstoffattig og klimarobust vækst; opfordrer EIB til at revidere sin emissionsstandard i 2016 i lyset af EU's lavemissionsstrategi for 2050;

34. glæder sig over offentliggørelsen i september 2015 af EIB's klimastrategi — mobilisering af finansiering til overgangen til en kulstoffattig og klimarobust økonomi — og den sammenfattende rapport om evaluering af operationer i forbindelse med EIB's finansiering af klimaindsatsen (modvirkning af klimaændringer) i EU 2010-2014; opfordrer til, at SMART-strategien (specifik, målbar, opnåelig, realistisk og rettidig) anvendes i de specifikke handlingsplaner i overensstemmelse med EIB's klimastrategi senest i 2017;

Fremme af økonomisk og social samhørighed og konvergens

35. bemærker, at 19,9 mia. EUR eller 29 % af den samlede EIB-finansiering i EU i 2014 gik til aktiviteter til fremme af samhørighed; beklager dog, at der ikke er nogen oplysninger om antallet af projekter, der støttes af EIB-Gruppen i de relevante sektorer, eller de finansielle instrumenter eller initiativer i tilknytning til dette horisontale politiske mål;

36. understreger samhørighedspolitikens afgørende rolle for at reducere ubalancerne mellem de europæiske regioner og fremme af europæisk integration og fremhæver i denne forbindelse den centrale betydning af den resultatorienterede tilgang; opfordrer indtrængende EIB til i sine fremtidige årsberetninger give detaljerede oplysninger om støtten og de opnåede resultater med hensyn til gennemførelsen af samhørighedspolitikken via EIB's aktiviteter;

37. glæder sig over, at EIB-Gruppen vil spille en større rolle i gennemførelsen af samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2014-2020; mener, at dette er et skridt i den rigtige retning hen imod en forbedring af synergierne mellem EIB og ESI-fondene; opfordrer til at forbedre EIB's aktiviteter i overensstemmelse med protokollen i TEUF (nr. 28) om økonomisk, social og territorial samhørighed; mener, at det er nødvendigt at styrke samarbejdet mellem Kommissionen, EIB og de lokale og regionale myndigheder for at sikre, at de finansielle instrumenter udnyttes effektivt til at fremme territorial udvikling og samhørighed; glæder sig over partnerskabet mellem Kommissionen og EIB i forbindelse med oprettelsen af rådgivningsplatformen fi-compass; er overbevist om, at det er nødvendigt at forenkle reglerne for støtte fra ESI-fondene til finansielle instrumenter under EIB;

38. påskønner i særlig grad EIB's finansieringsaktiviteter inden for infrastruktur- og transportarbejder til støtte af projekter i europæiske regioner; understreger, at disse former for finansiel støtte i betydeligt omfang øger mulighederne for samhandel, fremmer vækst og stimulerer konkurrenceevnen især i områder, der er underlagt varige geografiske begrænsninger;

39. bemærker, at EIB i 2014 undertegnede 104 projekter inden for EU til udvikling af social og økonomisk infrastruktur for samlet 20,2 mia. EUR, hvoraf strategiske transportprojekter (herunder TEN-T) tegnede sig for 8,2 mia. EUR, projekter for konkurrencedygtig og sikker energi for 7,5 mia. EUR og byfornyelsesprojekter (herunder sundhed) for 4,5 mia. EUR;

Torsdag den 28. april 2016

40. understreger, at investeringer i bæredygtige infrastrukturprojekter er afgørende for at øge konkurrenceevnen og genskabe vækst og jobs i Europa; opfordrer derfor til, at der afsættes EIB-finansiering til de områder, der er hårdest ramt af høj arbejdsløshed, og til flere sociale infrastrukturprojekter; understreger, at EIB's finansiering primært bør fokusere på de lande, som halter bagefter med hensyn til infrastrukturens kvalitet og udvikling, men holder sig dog princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og projekters levedygtighed for øje;

41. bemærker med bekymring tendensen til at finansiere infrastrukturer såsom motorveje, som øger forbruget af fossile brændstoffer, hvilket står i modsætning til EU's langsigtede mål om en kulstoffri økonomi; opfordrer EIB til obligatorisk at integrere en forudgående, uafhængig vurdering af den miljømæssige, økonomiske og sociale merværdi under udvælgelsen af projekter, der vil blive finansieret inden og uden for Unionen, og opfordrer til, at alle forudgående og efterfølgende vurderinger gennemføres med effektiv inddragelse af interessenter, lokale, regionale og nationale myndigheder og repræsentanter for civilsamfundet; opfordrer desuden til, at resultaterne af disse evalueringer samt de anvendte indikatorer offentliggøres og gøres fuldt tilgængelige;

42. understreger, at finansieringen af store projekter ofte fremmer infiltration af selskaber med forbindelse til organiseret kriminalitet; beklager, at EIB har finansieret motorringvejen »Passante di Mestre«, som er genstand for efterforskning i forbindelse med påstande om skattesvig; bemærker med bekymring, at EIB ikke har fulgt op på henstillingerne i betænkningen om årsrapport 2013 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — Bekæmpelse af svig; opfordrer endnu en gang EIB til at indstille enhver form for finansiering til projektet;

43. understreger betydningen af regionaludvikling og opfordrer EIB til at øge dialogen og samarbejdet med regionale og lokale myndigheder, banker og agenturer; mener, at man i forbindelse hermed også bør støtte grænseoverskridende samarbejde;

44. opfordrer EIB til at øge sin støtte til projekter, der er omfattet af EU's makroregionale strategier; understreger betydningen af fortsat at støtte bæredygtige innovative økonomiske samt traditionelle sektorer i EU; understreger, at det er nødvendigt at binde Europa sammen ved hjælp af intermodal transport og lokale investeringer; opfordrer desuden til oprettelse af en finansierings- og investeringsplatform, der skal gøre det muligt at samle midler fra forskellige kilder og mobilisere de nødvendige investeringer i sådanne makroregionale projekter;

Forvaltning af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)

45. glæder sig over den nye Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI); understreger behovet for, at EFSI fungerer på en effektiv, gennemsigtig og retfærdig måde i overensstemmelse med kriterierne i fondens mandat og forordning, og anbefaler, at Parlamentet og Den Europæiske Revisionsret indgår et tæt samarbejde og fører tilsyn med EFSI-operationer; understreger, at dens ressourcer bør udvide reel additionalitet i forhold til de sædvanlige aktiviteter, der finansieres af EIB; minder om, at EFSI også skal bidrage til samhørighed og opfordrer EIB til at sikre sammenhæng og komplementaritet med investeringer fra de europæiske struktur- og investeringsfonde og andre offentlige midler; opfordrer EIB til at gennemføre og videreudvikle EFSI i tæt samarbejde med lovgivningsmyndighedens to parter, herunder ved en rettidig og forpligtende indgåelse af den påtænkte aftale mellem Europa-Parlamentet og EIB;

46. forventer, at målene for EFSI vil være i overensstemmelse med EIB's PPG'er, og at omfanget af EIB's investeringer for 2016 vil blive tilpasset for også at afspejle EFSI's aktiviteter;

47. understreger, at EFSI bør komme alle medlemsstaterne til gode uden sektorbestemt og regional forhåndstildeling og også bør stemme overens med igangværende regionale eller lokale investeringsinitiativer; understreger, at EFSI-finansiering desuden bør være til gavn for mindre projekter;

48. erkender de udfordringer, der er forbundet med at skabe og hurtigt gennemføre en EFSI-oversigt over strategiske projekter; glæder sig over, at EIB har oprettet Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning, der har til formål at yde teknisk bistand og ekspertise til potentielle initiativtagere; forventer, at den tekniske bistandsmekanisme kan fungere effektivt på lokalt og regionalt plan;

Torsdag den 28. april 2016

49. anbefaler, at medlemsstaterne udpeger nationale erhvervsfremmende banker, og at der indgås et tættere samarbejde mellem EIB og nationale erhvervsfremmende banker, finansielle institutioner og investeringsplatforme for at samle og udveksle ekspertise og knowhow samt for bedre at tilpasse EIB's aktioner til medlemsstaternes politiske prioriteter; minder om nødvendigheden af fuld gennemsigtighed og prioritering af resultatorientering med hensyn til inddragelse af nationale erhvervsfremmende banker og institutioner i EFSI-projekter;

50. opfordrer EIB til at sikre, at EFSI ikke indirekte anvendes som et middel til at øge EIB's kapital; opfordrer derfor EIB til regelmæssigt at revidere sin deltagelse i EFSI og til at påvise, at betingelserne om additionalitet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 2015/1017 er opfyldt, og navnlig at private finansieringskilder ikke fortrænges;

51. er bekymret over, at mange af de projekter, som blev udvalgt i »warehousing«-fasen, ville have kunnet opnå finansiering på normale betingelser, og ikke opfylder kravet om additionalitet; minder om, at EFSI-garantien havde til formål at gøre det muligt for EIB at tage flere risici og samtidig opretholde sin AAA-rating; understreger, at det vil være yderst årvågent med hensyn til at overvåge overholdelsen af dette kriterium;

52. forventer, at EIB-Gruppen er særlig opmærksom på overholdelsen af artikel 140, stk. 6, i finansforordningen, som fastsætter, at finansielle instrumenter »ikke må skabe uberettigede fordele for tredjemand, især i form af uberettigede udbytter eller fortjenester«, som følge af en frygt for, at EFSI på én eller anden måde eventuelt kan bidrage til »socialiseringen af risici og privatiseringen af gevinster« i lyset af finansieringserfaringerne i forbindelse med sager, såsom Castor-projektet i Spanien eller Passante di Mestre-projektet i Italien;

Vurdering af projektobligationsinitiativet

53. mener, at projektobligationsinitiativet bør vurderes med hensyn til dets økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser; opfordrer indtrængende Kommissionen til at oprette en inklusiv og åben høringsproces på EU-plan — med aktiv deltagelse af repræsentanter fra Europa-Parlamentet — om fremtiden for projektobligationer for perioden 2016-2020, inden den nuværende pilotfase er fuldt ud iværksat;

Opdatering af den eksterne dimension af EIB's interventioner

54. glæder sig over EIB's nye eksterne långivningsmandat for 2014-2020, som fastsætter en EU-garanti for EIB's eksterne transaktioner på op til 30 mia. EUR såvel som dens centrale mål, nemlig udvikling af den lokale private sektor, udvikling af den sociale og økonomiske infrastruktur samt tilpasning til og modvirkning af klimaændringer;

55. opfordrer EIB til at lægge vægt på tredjelande og regioner uden for EU, som er ramt af konflikter og ekstrem fattigdom, med det primære mål at mindske udviklingskløften mellem EU og disse regioner og bidrage til støtteprogrammer for SMV'er i handelspartnerlande, herunder via tilstrækkelig finansiering til faciliteten for SMV'er som led i det vidtgående og brede frihandelsområde (DCFTA) med særligt fokus på naboskabslande i det sydlige Middelhavsområde og Østeuropa; opfordrer EIB til at arbejde sammen med Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB) med henblik på at finansiere langsigtede investeringer til fordel for den økonomiske udvikling; glæder sig over, at EU-tilskud i stigende grad blandes med lån fra EIB med henblik på at opnå bedre projektsultater i EU's partnerlande;

56. opfordrer indtrængende EIB til at fortsætte med aktivt at fremme bæredygtig vækst i både udviklede lande og udviklingslande for at støtte bæredygtig udvikling rundt om i verden; understreger, at EIB som Unionens finansielle institution skal leve op til sit ansvar for opfyldelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling; opfordrer til, at der udvises særlig opmærksomhed over for udviklingsdagsordenen for tiden efter 2015 i forbindelse med midtvejsrevisionen af EIB's eksterne udlånsmandat i 2016;

57. minder om, at Den Europæiske Investeringsbank er den største udenlandske finansieringsyder i Tyrkiet, og at EIB efter indledningen af tiltrædelsesforhandlingerne i 2004 intensiverede sin långivning til landet, og at der i løbet af det sidste årti er blevet stillet ca. 23 mia. EUR til rådighed; beklager, at Tyrkiet til trods for den fortsatte økonomiske krise i EU for øjeblikket er på en førsteplads blandt EIB's modtagerlande uden for EU med omkring 3,5 % af de samlede EIB-lån (2015); kræver strengere betingelser for finansiering, der er relateret til overholdelse af menneskerettigheder og ytringsfriheden;

Torsdag den 28. april 2016

58. opfordrer EIB til at udarbejde og anvende den nødvendige omfattende tilgang som reaktion på de alvorlige udfordringer, som skabes af migrationsstrømmen til Europa, der omfatter en forbedring af operationerne for sådanne strømme i oprindelseslandene samt i de lande, der grænser op til disse lande;

59. opfordrer i denne forbindelse EIB til at koncentrere sine aktiviteter om at støtte investeringsbehov inden for by-, sundheds- og uddannelsesinfrastruktur og social infrastruktur, hvilket tilskynder til økonomiske aktiviteter, der skaber nye jobmuligheder, og fremmer grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande;

60. påpeger, at EIB er en vigtig aktør for at fremme EU's udenrigspolitiske prioriteringer og mål; anbefaler en bedre koordination og et bedre samarbejde mellem EIB og tjenesterne for eksterne politikker og instrumenter i EU; opfordrer til en fortsættelse af forbedringen af de systematiske forudgående og efterfølgende vurderinger af de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af EIB-støttede projekter mod EU-Udenrigstjenestens mål og de generelle principper for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i TEU og EU's strategiske ramme og handlingsplan vedrørende menneskerettigheder; opfordrer, med hensyn til investeringer uden for EU, til en dybdegående rapport om eventuelle tab, og om hvordan og i hvilke tilfælde garantiinstrumentet er blevet anvendt; glæder sig over, at EIB har afholdt en række seminarer om erhvervslivet og menneskerettigheder;

61. opfordrer EIB til at give Parlamentet og offentligheden detaljerede oplysninger om EIB-finansieringen og erhvervsombudsmanden i Ukraines udøvelse af sit hverv;

62. bifalder den løsning, der er fundet med Verdensbanken, som sætter EIB i stand til at bidrage til at fremme Ukraines køb af gas;

63. giver udtryk for, at det har til hensigt at foretage en nøje kontrol af gennemførelsen af EIB's eksterne mandat forud for midtvejsevalueringen, samtidig med at der tages højde for den potentielle aktivering af yderligere 3 mia. EUR; bekræfter sit tilsagn om nøje at undersøge de første »rapporter om projektgennemførelse«, som skal offentliggøres for perioden 2014-2020 inden for rammerne af EIB's eksterne udlånsmandat; anmoder Den Europæiske Revisionsret om at udarbejde en særberetning om EIB's eksterne låneaktiviteter, deres resultater og overensstemmelse med EU's politikker;

Forbedring af EIB's forvaltning, gennemsigtighed og kontrol

64. glæder sig over den gode kvalitet af EIB's aktiver med en andel af nødlidende lån tæt på 0 % (0,2 %) af den samlede låneportefølje og dens forsigtige likviditetsstyring; anser det for afgørende, at EIB bevarer sin AAA-kreditrating for fortsat at kunne få adgang til de internationale kapitalmarkeder på de bedste finansieringsvilkår;

65. foreslår, at EIB forbedrer sine kapaciteter til sektoranalyse og offentliggør samlede statistiske data samt oplysninger om delprojekter med henblik på at fremme en målrettet tilgang til bestemte sektorer eller typer af SMV'er; understreger, at det er nødvendigt, at der i EIB's årsberetninger indgår en mere fuldstændig og detaljeret analyse af investeringsbehovene pr. virksomhedssektor i EU med henblik på at gøre det muligt at indkredse investeringsmanglerne i forhold til EU's prioriteringer; mener, at EIB skal kunne evaluere sine investeringsinstrumenters kapacitet for at afhjælpe sådanne mangler;

66. understreger den betydning, som EIB tillægger sin politik om nultolerance over for svig, korrupsion og hemmelige aftaler og dens forpligtelse til at styrke integritet og etiske regler; glæder sig i denne forbindelse over, at EIB's bestyrelse har godkendt en opdateret politik til bekæmpelse af svig og EIB-Gruppens årsberetning om bekæmpelse af svig — 2014; forventer, at EIB standser yderligere udbetalinger af lån til projekter, der er genstand for nationale eller europæiske korrupsionsundersøgelser;

67. glæder sig over vedtagelsen af EIB-Gruppens reviderede ramme for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (AML-CFT) i juli 2014; opfordrer EIB til at fortsætte dialogen med civilsamfundet om forbedring af politikken over for ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner; opfordrer EIB til at etablere en ny ansvarlig beskatningspolitik, som tager udgangspunkt i revision af dens politik for usamarbejdsvillige jurisdiktioner i 2016; opfordrer EIB til både at yde direkte finansiering og finansiering via formidlere på betingelse af offentliggørelse af landeopdelte skatterrelevante data i overensstemmelse med CRD IV-bestemmelserne for kreditinstitutter og oplysninger om det reelle ejerskab;

Torsdag den 28. april 2016

68. opfordrer EIB til i forbindelse med de forhåndsvurderinger af foretagender, som er genstand for retslig efterforskning, at opdatere sine politikker for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet;
69. noterer sig rapporten om gennemførelsen af EIB's politik for gennemsigtighed i 2014; insisterer på nødvendigheden af at opnå den højeste grad af gennemsigtighed og institutionel ansvarliggørelse ved at sikre en proaktiv offentliggørelse af udtømmende og velfunderede budgetoplysninger og adgang til finansielle data vedrørende de projekter, der finansieres af EIB;
70. opfordrer til størst mulig gennemsigtighed og offentlighed omkring systemet med udbuds- og underleverandøraftaler og til, at Parlamentet under alle omstændigheder garanteres adgang til oplysningerne og den finansielle dokumentation herom;
71. opfordrer EIB til nøje at overholde kravene vedrørende det offentlige register over miljødokumenter i henhold til Århusforordningen (forordning (EF) nr. 1367/2006) og til at fortsætte sine regelmæssige rapporter om sine udlånsaktiviteter uden for EU i overensstemmelse med standarderne i det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden (IATI);
72. gentager, at EIB bør styrke sine due diligence-aktiviteter for at forbedre kvaliteten af oplysningerne om de endelige modtagere og mere effektivt undgå transaktioner med finansielle formidlere med negative resultater med hensyn til gennemsigtighed, svig, korruption, organiseret kriminalitet, hvidvaskning af penge og negative påvirkninger af miljøet eller sociale forhold, eller som er registreret i offshorefinanscentre og skattely, som gør brug af aggressiv skatteplanlægning; opfordrer EIB til ikke at anvende projektobligationsinitiativet til at finansiere aktiviteter, der er infiltreret af organiseret kriminalitet; understreger på ny, at det er nødvendigt, at EIB sammen med Kommissionen udarbejder en stringent offentlig liste over kriterier for udvælgelse af finansielle formidlere;
73. opfordrer EIB til at udvikle mere stringente regler om interessekonflikter og klare, strenge og gennemsigtige kriterier for offentlig-private partnerskaber, der modtager finansiering, for at sikre at ikke blot investeringerne i projekterne er ligeligt delt mellem både offentlige og private partnere, men også de risici, der er forbundet med investeringerne, med henblik på at beskytte den offentlige interesse; opfordrer EIB til at styrke knowhow-grundlaget for stater, regioners og kommuners deltagelse i strukturerne i offentlig-private partnerskaber, herunder ved at give dem retningslinjer herom;
74. opfordrer EIB til at sikre, at virksomheder, der deltager i projekter, der medfinansieres af EIB, skal respektere princippet om lige løn og gennemsigtige lønninger samt princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv; påpeger endvidere, at EIB's beslutninger om, hvilke projekter, der skal finansieres, ligeledes bør tage hensyn til de foranstaltninger, som kandidatvirksomhederne har truffet for så vidt angår virksomhedernes sociale ansvar;
75. mener, at det ville være hensigtsmæssigt med regelmæssige ajourføringer af de forvaltningsomkostninger og -gebyrer, som EIB afholder, og af oplysninger om finansierede projekters virkning med hensyn til beskæftigelse og økonomisk merværdi;
76. anbefaler, at der på EIB's websted offentliggøres ikke-fortrolige dokumenter som f.eks. forretningsplaner for de foregående år, interinstitutionelle aftaler og aftalememoranda og andre relevante aftaler samt en regelmæssig offentliggørelse af protokollerne fra møderne i EIB's ledende organer fra og med januar 2016; mener, at bedre offentlig adgang til dokumenter er et centralt element i institutionens gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet;
77. glæder sig over revisionen af EIB's klageinstanspolitik, der blev lanceret i september 2015 og den offentlige høring, der blev indledt for relevante interessenter; forventer, at den igangværende revision af klageinstansen vil forbedre og fremme dens uafhængighed og effektivitet og vil bidrage til øget effektivitet af klageinstansens kontor; anmoder EIB's direktion om at tage højde for henstillingerne fra dette kontor og om at reagere på Den Europæiske Ombudsmands udtalelser; opfordrer til en stabil informationsudveksling mellem EIB's klageinstans og EIB's bestyrelse; mener, at der er behov for at ajourføre aftalememorandummet mellem EIB og Den Europæiske Ombudsmand, for at Ombudsmanden mere aktivt kan føre ekstern kontrol med EIB og forbedre overvågningsprocedurerne og EIB's ansvarlighed;

Torsdag den 28. april 2016

78. glæder sig over årsberetningerne for regnskabsåret 2014 fra EIB's Revisionsudvalg, og opfordrer indtrængende de ansvarlige EIB-organer til at sikre fuld overensstemmelse med den mest forsigtige bankpraksis i de områder, hvor fuld overensstemmelse ikke blev nået i 2014; noterer sig, at EIB's ledelse har til hensigt at omorganisere bankens kontrolfunktioner; støtter Revisionsudvalgets anmodning om en tilsvarende gennemførelsesplan og dets hensigt om nøje at overvåge den videre udvikling; glæder sig over, at Revisionsudvalget har advaret EIB's ledelse og tjenestegrene om, at EIB bør opretholde sin kapacitet, samtidig med at den nuværende struktur for intern kontrol ikke svækkes;

79. mener, at EIB's årsberetninger bør lægge større vægt på resultaterne af gennemførte projekter; opfordrer i denne forbindelse EIB til sammen med projektpartnere at fremlægge en række resultater fra hvert afsluttet projekt, der vurderer effektiviteten af EIB's finansiering;

80. bemærker, at trepartsaftalen, der er omtalt i artikel 287, stk. 3, i TEUF, om samarbejdet mellem EIB, Kommissionen og Revisionsretten vedrørende Revisionsrettens metoder til revision af EIB's aktiviteter med hensyn til at forvalte Unionens og medlemsstaternes midler, udløber den 27. oktober 2015; opfordrer de tre institutioner til at samarbejde om processen for fornyelse og ajourføring af denne aftale, og at det sikres, at den forlængede aftale dækker de allerede eksisterende og EIB's nye instrumenter og initiativer, som vedrører offentlige midler fra EU eller Den Europæiske Udviklingsfond; opfordrer i denne forbindelse til, at Den Europæiske Revisionsret tildeles øgede beføjelser for at evaluere og mere grundigt at rapportere om EIB's udlånspraksis, instrumenter og initiativer, når de direkte vedrører anvendelsen af EU's budgetbevillinger;

Hen imod en mere omfattende parlamentarisk ansvarlighed

81. mener, at den voksende kompleksitet og det voksende omfang af EIB's aktiviteter, sammen med den fortsatte usikkerhed på de finansielle markeder, gør det endnu mere nødvendigt at finde løsninger til at indføre et effektivt banktilsyn med EIB; beklager derfor, at Parlamentets tidligere fremsatte forslag om at indføre reguleringsmæssige eksterne tilsyn ikke er blevet taget i betragtning af hverken Kommissionen eller EIB;

82. tilskynder til de bestræbelser, der gøres af de berørte parter for at udarbejde en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet og EIB for at forbedre samarbejdet mellem de to institutioner; opfordrer til en regelmæssig struktureret dialog mellem EIB's formand og Europa-Parlamentet for at sikre øget parlamentarisk kontrol med EIB's aktiviteter; opfordrer endvidere EIB til som led i denne interinstitutionelle aftale at undertegne en aftale med Parlamentet for at gøre det muligt for Europa-Parlamentets medlemmer at stille direkte spørgsmål til EIB's formand med en aftalt tidsplan for svar, som det allerede er tilfældet med ECB's formand;

o

o o

83. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Den Europæiske Investeringsbank og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0201

Angreb på hospitaler og skoler som krænkelse af den humanitære folkeret**Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om angreb på sygehuse og skoler som krænkelse af den humanitære folkeret (2016/2662(RSP))**

(2018/C 066/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Genèvekonventionerne og andre retlige instrumenter vedrørende humanitær folkeret,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre FN-instrumenter på menneskerettighedsområdet,
- der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol,
- der henviser til Rådets konklusioner af 10.-11. december 2015 om forberedelsesprocessen til det humanitære verdenstopmøde,
- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om hensyntagen til målene for udviklings samarbejdet i politikker, der kan påvirke udviklingslandene,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 8. december 2009 om fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret,
- der henviser til Den Europæiske Unions ajourførte retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret ⁽¹⁾,
- der henviser til principperne for partnerskab (som Global Humanitarian Platform har tilsluttet sig) af 12. juli 2007,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 2. februar 2016 med titlen »One humanity, shared responsibility« til det humanitære verdenstopmøde,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1998, vedtaget den 12. juli 2011, og resolution 2143, vedtaget den 7. marts 2014, om beskyttelse af børn, der er berørt af væbnede konflikter,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 64/290 af 9. juli 2010 om undervisningsret i nødsituationer,
- der henviser til sine beslutninger af 25. februar 2016 om den humanitære situation i Yemen ⁽²⁾, af 4. februar 2016 om systematiske masse mord på religiøse mindretal begået af det såkaldte ISIS/Da'esh ⁽³⁾, af 26. november 2015 om undervisning for børn i nødsituationer og under langvarige kriser ⁽⁴⁾, af 27. februar 2014 om anvendelsen af bevæbnede droner ⁽⁵⁾ og af 16. december 2015 om forberedelse til det humanitære verdenstopmøde: udfordringer og muligheder for humanitær bistand ⁽⁶⁾,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1502 (2003) om vold mod humanitære hjælpearbejdere og resolution 2175 (2014) om beskyttelse af civile i væbnede konflikter,
- der henviser til erklæringen fra maj 2015 om trygge skoler (Safe Schools Declaration), som blev åbnet for støttetilkendegivelser på Oslo-konferencen om trygge skoler arrangeret af det norske udenrigsministerium i maj 2015, og de tilknyttede retningslinjer for beskyttelse af skoler og universiteter mod militær anvendelse under væbnede konflikter,

⁽¹⁾ EUT C 303 af 15.12.2009, s. 12.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0066.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0051.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0418.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0172.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0459.

Torsdag den 28. april 2016

- der henviser til det vejledende notat om angreb på skoler og hospitaler med opfordring til bistand til alle parter, der er involveret i overvågning, indberetning og støtteaktiviteter, og som blev fremlagt den 21. maj 2014 af FN's generalsekretærs særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter,
  - der henviser til resolutionen vedtaget den 10. december 2015 af den 32. internationale konference for Den Internationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-bevægelse om at styrke overholdelsen af den humanitære folkeret,
  - der henviser til Den Internationale Røde Kors Komité's (ICRC) rapport om »Health Care in Danger«-projektet og komitéens rapport om vold mod sundhedsfaciliteter og -personale,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at det internationale samfund i de seneste har været vidne til en skræmmende tendens til, at hospitaler og skoler i konfliktområder rundt om i verden udsættes for angreb, som f.eks. de seneste angreb mod Læger Uden Grænsers (MSF) klinikker i Kunduz (Afghanistan) den 3. oktober 2015, i Razah (Yemen) den 10. januar 2016 og i en række syriske byer; der henviser til, at der har været en hidtil uset stigning i nægtelse af adgang til og ydelse af humanitær bistand, henrettelse af civilpersoner og humanitært personale, frihedsberøvelse under forfærdelige forhold og brug af civile som gidsler eller slaver; der henviser til, at de voksende behov og udfordringer, fraværet af vedvarende tilsagn og de stigende udgifter til humanitær bistand har bidraget til, at det nuværende humanitære system har nået sin kapacitetsmæssige grænse, og til, at det har tvunget en række organisationer til midlertidigt at suspendere fødevarerbistand, midlertidig indkvartering og andre livreddende humanitære operationer;
- B. der henviser til, at det første humanitære verdenstopmøde vil blive afholdt i Istanbul den 23.-24. maj 2016; der henviser til, at FN's generalsekretær i sin rapport »One humanity, shared responsibility« til det humanitære verdenstopmøde gør opmærksom på det, han kalder »den skrupelløse og brutale udhuling af respekten for internationale menneskerettigheder og humanitær ret« i væbnede konflikter, som truer med at sætte os tilbage til en tid, hvor der ikke var nogen grænser for krig; der henviser til, at det i rapporten bemærkes, at det bidrager til denne udhuling, når der hverken bliver stillet krav om eller gjort forsøg på at fremme respekt for disse normer eller på at støtte eksisterende retshåndhævelse, overvågning og kontrolmekanismer;
- C. der henviser til, at den humanitære folkeret — også kendt som folkeretlige regler, der finder anvendelse under væbnede konflikter — skal afbøde virkningerne af væbnede konflikter ved at beskytte dem, der ikke eller ikke længere deltager i konflikten, og ved at fastsætte regler for krigsførelsens midler og metoder;
- D. der påpeger, at FN's Sikkerhedsråd har en vigtig rolle at spille med hensyn til at sikre respekten for de folkeretlige bestemmelser, der er relevante for beskyttelsen af alle humanitære hjælpearbejdere;
- E. der henviser til, at der er et behov for øget beskyttelse af humanitære hjælpearbejdere, uden at der i sikkerhedsordningerne sondres mellem internationalt og lokalt personale;
- F. der henviser til, at voksende deltagelse af ikkestatslige aktører, terrorgrupper og andre enheder i væbnede konflikter udgør en udfordring med hensyn til anvendelsen af den humanitære folkeret; der henviser til, at alle parter i en konflikt, herunder statslige som ikkestatslige væbnede parter, skal give humanitære aktører den fornødne adgang til at tage sig af udsatte, konfliktramte civilbefolkninger;
- G. der henviser til, at de humanitære principper om medmenneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed og de grundlæggende regler inden for den humanitære folkeret og menneskerettighederne som fastlagt i Genèvekonventionerne og tillægsprotokollerne hertil bør udgøre en central del af alle humanitære aktioner; der påpeger, at beskyttelsen af fordrevne personer bør garanteres, og at uafhængig bistand bør være hovedreglen;
- H. der henviser til, at hospitaler og sundhedspersonale nyder specifik beskyttelse i den humanitære folkeret, og at overlagte angreb på civile og civil infrastruktur er forbudt i henhold til og betragtes som en alvorlig krænkelse af den humanitære folkeret;

Torsdag den 28. april 2016

- I. der henviser til, at Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol definerer angreb mod humanitære hjælpearbejdere som en krigsforbrydelse; der henviser til, at Romstatutten også understreger, at overlagte angreb på bygninger, der er indrettet til religiøse, uddannelsesmæssige, kunstneriske, videnskabelige eller velgørende formål, eller historiske monumenter, udgør en krigsforbrydelse;
- J. der henviser til, at FN's lokaler og ejendom, herunder skoler og sundhedscentre, er ukrænkelige og beskyttet i henhold til konventionen af 1946 om privilegier og immuniteter for De Forenede Nationer;
- K. der henviser til, at ICRC endvidere har erklæret, at pligten til at efterforske formodede krigsforbrydelser er en regel i den internationale humanitære sædvaneret, som finder anvendelse på både internationale og lokale væbnede konflikter;
- L. der henviser til, at nogle væbnede grupper er modstandere af sekulær undervisning og pigeuddannelse, eller af at piger behandles af mandligt lægepersonale, og de vanskeliggør derfor adgangen til disse ydelser; der henviser til, at det generelle klima af usikkerhed som følge af konflikter også forhindrer børn, lærere og lægepersonale i at gå i skole eller søge lægehjælp; der henviser til, at kvinder og børn står over for øgede risici, når de fordrives, og de normale beskyttelses- og støttestrukturer bryder sammen; der henviser til, at den humanitære folkeret foreskriver, at piger og kvinder, som udsættes for voldtægt i krig, skal have enhver nødvendig lægehjælp uden forskelsbehandling; der henviser til, at Verdenssundhedsorganisationen har angivet usikker abort som en af de tre hovedårsager til mødredødelighed; der henviser til, at mødres sundhed, rådgivning af kvinder, der er ofre for voldtægt, og uddannelse og skolegang til fordrevne børn udgør store udfordringer i flygtningelejrene;
- M. der henviser til, at 52 stater, herunder adskillige, men ikke alle EU-medlemsstater, pr. 14. marts 2016 havde tilsluttet sig erklæringen om trygge skoler (Safe Schools Declaration), der blev vedtaget på Oslo-konferencen om trygge skoler afholdt i maj 2015;
- N. der henviser til, at Udenrigsrådet ved vedtagelsen af EU's retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret understregede betydningen af effektivt at tackle problemet med fortidens alvorlige krænkelser ved at støtte passende mekanismer for ansvarsplacering og fremhævede den centrale rolle, som Den Internationale Straffedomstol kan spille i sager, hvor den eller de pågældende stater ikke kan eller ikke vil udøve deres retlige kompetence; der henviser til, at EU's retningslinjer forpligter de »relevante rådsgrupper« til at overvåge situationer, hvor den humanitære folkeret kan finde anvendelse, og til i sådanne tilfælde at anbefale foranstaltninger til fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret (punkt 15, litra a));
- O. der henviser til, at ICRC mellem 2012 og 2015 organiserede en større høringsproces om, hvordan man styrker den retlige beskyttelse af ofre for væbnede konflikter, og hvordan man kan øge effektiviteten af mekanismerne til overvågning af overholdelsen af den humanitære folkeret;
- P. der henviser til, at Den Europæiske Unions ajourførte retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret henviser til en vifte af tiltag, som EU råder over i sine forbindelser med tredjelande i denne henseende, herunder politisk dialog, overordnede offentlige erklæringer, restriktive foranstaltninger, samarbejde med andre internationale organer, krisestyingsoperationer, individuelt ansvar, oplæring og kontrol af våbeneksport;
- Q. der henviser til, at de deltagende stater i den 32. internationale konference for Røde Kors og Røde Halvmåne i december 2015 i sidste ende ikke var i stand til at blive enige om ICRC's og den schweiziske regerings forslag til en ny mekanisme til styrkelse af overholdelsen af den humanitære folkeret; der henviser til, at de deltagende stater blev enige om at iværksætte en ny mellemstatslig proces for at finde metoder til at forbedre gennemførelsen af den humanitære folkeret med henblik på at præsentere resultatet på den næste internationale konference i 2019;
- R. der henviser til, at EU's humanitære bistand, der beløb sig til 909 mio. EUR i 2015, udgør mindre end 1 % af EU's samlede budget; der henviser til, at en bedre sammenkobling af nødhjælp og langsigtet bistand vil være et middel til at mindske den nuværende forskel mellem de enorme behov for humanitær nødhjælp og de midler, der er til rådighed;

Torsdag den 28. april 2016

1. bekræfter den humanitære folkerets grundlæggende bidrag til den moderne historie om medmenneskelighed og opfordrer alle FN's medlemsstater til at benytte det humanitære verdenstopmøde til at bekræfte betydningen af humanitær folkeret og den beskyttelse, som den giver;
2. finder den mindskede respekt for den humanitære folkeret dybt beklagelig og udtrykker chok og alvorlig bekymring over de dødbringende angreb på hospitaler, skoler og andre civile mål, der finder sted med stadig mere foruroligende hyppighed under væbnede konflikter rundt om i verden, hvor patienter, elever, sundheds- og undervisningspersonale, humanitære hjælpearbejdere, børn og familiemedlemmer er blevet mål og ofre; er af den opfattelse, at internationale fordømmelser skal følges op af uafhængige efterforskninger og reel ansvarsplacering; opfordrer medlemsstaterne, EU-institutionerne og næstformanden/den højtstående repræsentant til at se det fulde omfang af denne nødsituation i øjnene og til at anvende alle deres til rådighed stående midler for at løse dette problem;
3. fordømmer angreb på hospitaler og skoler, som er forbudt i henhold til folkeretten, og påpeger, at sådanne handlinger kan udgøre alvorlige brud på Genèvekonventionen af 1949 og krigsforbrydelser i henhold til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol; udtrykker sin overbevisning om, at bevarelsen af sundheds- og uddannelsessituationer som neutrale, beskyttede steder under væbnede konflikter skal sikres gennem gennemskuelige, uafhængige og uvildige efterforskninger af de brutale angreb, der har fundet sted, og at alle involverede parter skal drages reel til ansvar for de begåede forbrydelser; understreger betydningen af at bevare sondringen mellem humanitære og militære aktører og nødvendigheden af at afstå fra at misbruge humanitære indsatser til militære eller politiske formål, hvilket undergraver reelle humanitære indsatser og deres personale og bringer dem i fare;
4. fordømmer, at parter i væbnede konflikter anvender hospitaler og skoler, hvilket reel gør dem til mål for angreb; minder om, at de, der bruger beskyttede personer eller ejendom som menneskelige skjolde eller camouflage, også er skyldige i overtrædelser af den humanitære folkeret;
5. opfordrer de kæmpende parter i konflikter til at respektere den humanitære folkerets grundlæggende principper og afstå fra overlagte angreb på civile infrastrukturer; understreger betydningen af at forbedre sikkerheden for hjælpearbejdere for at kunne reagere mere effektivt på angreb; anmoder derfor om, at EU og dets medlemsstater opfordrer FN og FN's Sikkerhedsråd at sikre beskyttelsen af både lokale og internationale humanitære hjælpearbejdere;
6. hylder de internationale og lokale sundhedsfagfolk, undervisere og humanitære hjælpearbejdere, der opererer i konfliktramte områder, og som udviser beundringsværdigt mod og engagement;
7. understreger, at retten til sundhed er en menneskeret og opfordrer alle de involverede parter i en væbnet konflikt til at garantere rådigheden af, adgangen til og godtagelse og kvaliteten af lægetjenester under væbnede konflikter; opfordrer til et globalt tilsagn om at sørge for kvinders og pigers sikkerhed lige fra begyndelsen af hver nødsituation eller krise ved at tage højde for risikoen for seksuel og kønsbaseret vold, ved at skabe større bevidsthed om spørgsmålet, ved at sikre retsforfølgelse af gerningsmændene til volden og ved at sikre, at kvinder og piger har adgang til alle ydelser vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed, herunder sikker abort, under humanitære kriser, frem for at lade stå til, hvilket reel udgør umenneskelig behandling, i overensstemmelse med den humanitære folkeret og som foreskrevet i Genèvekonventionerne og tillægsprotokollerne hertil;
8. understreger, at en øget komplementaritet mellem humanitær bistand og udviklingsbistand er nødvendig for at løse problemerne med effektivitet og mindske den humanitære finansieringsgab og bør gå hånd i hånd med øget udviklingsbistand og humanitær bistand; opfordrer EU, dets medlemsstater og andre internationale donorer til på det humanitære verdenstopmøde at give tilsagn om fuld efterlevelse af alle de foreslåede centrale forpligtelser på mødets »dagsorden for menneskeheden«, som fokuserer på at mindske de humanitære konsekvenser af fjendtligheder og muliggøre en humanitær indsats;

Torsdag den 28. april 2016

9. opfordrer EU og dets medlemsstater til at rette en indtrængende opfordring til FN's Sikkerhedsråd om at anvende alle til rådighed stående midler, f.eks. målrettede foranstaltninger, organisering af factfindingmissioner og undersøgelseskommissioner, eller retslige mekanismer såsom henvisninger til Den Internationale Straffedomstol; anmoder om, at vetoretten i Sikkerhedsrådets afgørelser vedrørende humanitære aktioner ikke anvendes, at respekten for de folkeretlige bestemmelser om beskyttelse af humanitære hjælpearbejdere øges, og at det sikres, at handlinger, der kan udgøre en krænkelse af disse bestemmelser, systematisk efterforskes, og at de personer, der mistænkes for at være gerningsmændene hertil, retsforfølges;

10. beklager, at en række af EU's og dets medlemsstaters partnere har gjort sig skyldige i alvorlige krænkelse af den humanitære folkeret; opfordrer EU til at udnytte alle de bilaterale værktøjer, det har til sin rådighed, til effektivt at fremme sine partners overholdelse af den humanitære folkeret, herunder gennem politisk dialog, og, hvis en sådan dialog ikke giver resultater, at overveje andre foranstaltninger i overensstemmelse med EU's retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret;

11. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at iværksætte et initiativ, der tager sigte mod at indføre en våbenembargo mod lande, der er ansvarlige for alvorlige overtrædelser af den humanitære folkeret, navnlig med hensyn til målrettede angreb på civile infrastrukturer; understreger, at den fortsatte udstedelse af tilladelser til eksport af våben til sådanne lande udgør en overtrædelse af Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 ⁽¹⁾;

12. opfordrer Udenrigsrådet og næstformanden/den højtstående repræsentant til at anmode EU's missionschefer og de relevante EU-repræsentanter (cheferne for EU's henholdsvis civile og militære operationer og EU's særlige repræsentanter) om at rapportere om tilfælde af alvorlig krænkelse af den humanitære folkeret;

13. opfordrer EU og dets medlemsstater til at give deres fulde opbakning til FN's generalsekretærs opfordring til alle FN's medlemslande om at benytte det humanitære verdenstopmøde som anledning til at bekræfte deres tilsagn om at beskytte civile og sikre menneskerettighederne for alle ved at respektere, implementere og promovere de regler, som de allerede har vedtaget; fremhæver den betydning, som af FN's generalsekretær tilskrives styrkelsen af de internationale efterforsknings- og domsstrukturer, herunder Den Internationale Straffedomstol, som et supplement til de nationale rammer med henblik på at bringe de straffrie tilstande for overtrædelser af den humanitære folkeret til ophør;

14. anerkender betydningen af EU's retningslinjer om fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret, idet ingen andre stater eller organisationer har vedtaget et tilsvarende dokument; opfordrer EU og dets medlemsstater til at gennemføre EU-retningslinjerne på virkningsfuld vis;

15. opfordrer Udenrigsrådet og næstformanden/den højtstående repræsentant til at sikre, at EU-politikker og -tiltag vedrørende humanitær folkeret udformes på en sammenhængende og effektiv vis, og at gennemførelsen af retningslinjerne for humanitær folkeret primært henhører under Rådets arbejdsgruppe om folkeret under forsæde af Rådets formandskab; understreger i den forbindelse, at EU's retningslinjer forpligter de »relevante rådsgrupper« til at overvåge situationer, hvor den humanitære folkeret kan finde anvendelse, og i sådanne tilfælde anbefale foranstaltninger til fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret; opfordrer EU og medlemsstaterne til at give mere detaljeret rapportering om gennemførelsen af retningslinjerne i konkrete konfliktsituationer, navnlig i EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden;

16. minder om den holdning, der er anlagt i EU-retningslinjerne, nemlig at det i nødvendigt omfang bør overvejes at trække på Den Internationale Undersøgelseskommission (IHFFC), der er nedsat ved artikel 90 i tillægsprotokol nr. I til Genèvekonventionerne af 1949, da denne kan bidrage til at fremme respekten for den humanitære folkeret i kraft af sin factfindingkapacitet og sin mæglingsfunktion; beklager, at IHFFC's kapacitet ikke er blevet udnyttet, og opfordrer de involverede parter til at overveje at aktivere kommissionen; opfordrer alle medlemsstaterne til at anerkende den kompetence, der er tillagt IHFFC;

⁽¹⁾ EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

Torsdag den 28. april 2016

17. opfordrer til et udvidet institutionelt råderum for det internationale samfund til at håndtere fælles problemer vedrørende gennemførelsen af den humanitære folkeret; bifalder tilsagnet fra EU og dets medlemsstater til ICRC om kraftigt at støtte etableringen af en effektiv mekanisme til at styrke overholdelsen af den humanitære folkeret, men opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at aflægge beretning til Parlamentet om sine mål og strategi, for så vidt angår gennemførelsen af dette tilsagn i den kommende mellemstatslige proces, for at finde metoder til at forbedre gennemførelsen af den humanitære folkeret, som aftalt på den 32. internationale konference for Røde Kors og Røde Halvmåne i december 2015, hvilket kan styrke systemet for styring af den humanitære folkeret;
  18. bifalder EU's og medlemsstaternes praksis med at give tilsagn over for ICRC; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til regelmæssigt at rapportere om gennemførelsen af disse tilsagn, især ved at medtage et detaljeret afsnit herom i kapitlet om humanitær folkeret i Rådets årsberetning om menneskerettighederne;
  19. opfordrer FN og EU til at fremme kampagner til sikring af, at alle aktører, herunder ikkestatslige væbnede grupper, er bevidste om deres forpligtelser i henhold til folkeretten, og til at opfylde deres forpligtelser til at lette den humanitære bistand til og beskyttelsen af mennesker inden for deres indflydelsessfære;
  20. opfordrer medlemsstaterne til at foregå med et godt eksempel og leve op til deres forpligtelser til at ratificere de vigtigste humanitære folkeretlige instrumenter og andre relevante retsakter, som har indvirkning på den humanitære folkeret;
  21. gentager sin alvorlige bekymring over anvendelsen af bevæbnede droner uden for de internationale retlige rammer, og insisterer på sin opfordring til Rådet til at vedtage en fælles EU-holdning om anvendelsen af bevæbnede droner;
  22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Unions særlige repræsentant for menneskerettigheder, regeringerne og parlamenterne i EU's medlemsstater, FN's generalsekretær, formanden for FN's Generalforsamling samt regeringerne i FN's medlemsstater.
-

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0202

Aktindsigt i perioden 2014-2015**Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om aktindsigt (artikel 116, stk. 7, i forretningsordenen) i perioden 2014-2015 (2015/2287(INI))**

(2018/C 066/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 1, 10, 11 og 16 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 15 og 298 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
  - der henviser til artikel 41 og 42 i EU's charter om grundlæggende rettigheder,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Det Europæiske Fællesskabs institutioner og organer ⁽²⁾,
  - der henviser til sin holdning af 15. december 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (omarbejdning) ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 11. marts 2014 om aktindsigt (artikel 104, stk. 7) for 2011-2013 ⁽⁴⁾,
  - der henviser til EU-Domstolens dom af 17. oktober 2013 i sag C-280/11 P *Rådet for Den Europæiske Union/Access Info Europe*,
  - der henviser til pakken om bedre lovgivning, som Kommissionen vedtog i maj 2015,
  - der henviser til formands Junckers politiske retningslinjer for Kommissionen,
  - der henviser til Kommissionens, Rådets og Parlamentets betænkninger om anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 i 2013 og 2014,
  - der henviser til Kommissionens grønbog »Aktindsigt i dokumenter, som opbevares af institutionerne i Det Europæiske Fællesskab« fra 2007,
  - der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2014,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og artikel 116, stk. 7,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Retsudvalget (A8-0141/2016),
- A. der henviser til, at fuld gennemsigtighed er en forudsætning for borgernes tillid til Unionens institutioner og bidrager til bevidstgørelse om de rettigheder, der er afledt af Unionens retsorden, og til bevidsthed om EU's beslutningsproces, herunder om den korrekte gennemførelse af de administrative og lovgivningsmæssige procedurer;

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUT C 168 E af 16.6.2013, s. 159.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0203.

Torsdag den 28. april 2016

- B. der henviser til, at retten til aktindsigt er en grundlæggende ret, der er beskyttet af chartret om grundlæggende rettigheder og traktaterne, og som er gennemført med forordning (EF) nr. 1049/2001 bl.a. med det formål at lette udøvelsen af denne ret mest muligt og at fremme god forvaltningsskik med hensyn til aktindsigt, idet der sikres demokratisk kontrol med institutionernes virksomhed og overensstemmelse med de principper, der er fastsat i traktaterne;

Gennemsigtighed og demokrati

1. påpeger, at mange af henstillingerne i beslutningen om aktindsigt for 2011-2013 ikke er blevet ordentligt fulgt op i de tre institutioner; beklager navnlig, at EU-institutionerne og EU-organerne ikke i deres eksisterende forvaltningsstruktur har udpeget en åbenhedsansvarlig, der skal være ansvarlig for overholdelse af reglerne; opfordrer institutionerne til at gøre dette hurtigst muligt;
2. påpeger, at EU-institutionerne i deres aktioner og deres politikker skal bygge på det repræsentative demokrati, jf. artikel 10, stk. 1 i TEU, og skal sikre overholdelsen af principperne om fuld gennemsigtighed, udveksling og korrekt og rettidig oplysning af borgerne; understreger, at i artikel 10, stk. 3 i TEU anerkendes deltagerdemokratiet som et af de største demokratiske principper i EU og derved understreges, at beslutningerne skal træffes så tæt på borgerne som muligt; understreger, at når borgernes deltagelse i beslutningsprocessen konkretiseres i form af offentlige høringer, bør institutionerne tage højde for resultatet heraf;
3. minder om, at gennemsigtighed og aktindsigt i institutionernes dokumenter bør være reglen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001, og om, at de undtagelser, der er indeholdt heri, som fastslået i EU-Domstolens retspraksis skal fortolkes korrekt og tage hensyn til en tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af et dokument og til de krav, der følger af et demokrati med hensyn til nærmere inddragelse af borgerne i beslutningsprocessen, forvaltningens lovlighed, effektivitet og ansvarlighed over for borgerne;
4. finder, at EU's institutioner, agenturer og øvrige organer stadig forsømmer at tage fuldt hensyn til og overholde de regler og ændringer, der er fastlagt i Lissabontraktaten og chartret om grundlæggende rettigheder, når de anvender forordning (EF) nr. 1049/2001, navnlig hvad angår deltagelsesdemokrati; konstaterer med tilfredshed, at Domstolens Store Afdeling i sine nylige domme i sagerne vedrørende *Digital Rights Ireland*⁽¹⁾ og *Schrems*⁽²⁾, hvor henholdsvis datalagringsdirektivet⁽³⁾ og Safe Harbour-afgørelsen⁽⁴⁾ blev erklæret ugyldige, i begge tilfælde baserede sig på chartret; understreger, at den faktiske aktindsigt i dokumenter og forvaltningen af dokumentregistre skal være baseret på standarder, der er i overensstemmelse med artikel 41 og 42 i chartret;
5. understreger, at privatlivs- og databeskyttelse skal respekteres, samtidig med at der sikres gennemsigtighed;
6. minder om, at enhver afgørelse, der giver afslag på aktindsigt, skal baseres på klare og nøje definerede juridiske undtagelser og ledsages af en argumenteret og specifik begrundelse, der giver borgeren mulighed for at forstå afslaget på aktindsigt og for effektivt at gøre brug af de tilgængelige retsmidler;
7. minder om, at borgerne, for at der kan sikres ansvarlighed og legitimitet i et demokratisk politisk system, der respekterer retsstaten, har ret til at få kendskab til og til at kunne kontrollere:

— deres repræsentanters arbejde, så snart disse er valgt eller udpeget til at varetage hverv i offentlige organer

— beslutningsprocessen (herunder rundsendte dokumenter, involverede personer, afgivne stemmer osv.)

⁽¹⁾ Forenede sager C-293/12 og C-594/12. Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. april 2014.

⁽²⁾ Sag C 362/14. Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. oktober 2015.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15.3.2006.

⁽⁴⁾ Kommissionens afgørelse 2000/520/EF af 26. juli 2000.

Torsdag den 28. april 2016

— den måde, hvorpå offentlige midler bliver bevilget og brugt, samt de opnåede resultater

finder det derfor nødvendigt, at der offentliggøres et elektronisk register, som indeholder alle ovennævnte oplysninger;

8. opfordrer Kommissionen til at udpege en kommissær som ansvarlig for gennemsigtighed og aktindsigt; opfordrer næstformanden i Kommissionen til i mellemtiden og inden for den kortest mulige frist at fremlægge en ambitiøs handlingsplan vedrørende gennemsigtighed og aktindsigt i erkendelse af, at gennemsigtighed er en grundsten for bedre regulering;

9. beklager, at det fortsat er vanskeligt for borgerne at få adgang til oplysninger fra EU's institutioner, fordi der mangler en fælles interinstitutionel tilgang, der sigter mod at lette borgerens adgang til aktindsigt og som er baseret på fuld og effektiv åbenhed, kommunikation og direkte demokrati; opfordrer indtrængende EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer til at videreudvikle en mere proaktiv tilgang til gennemsigtighed ved proaktivt at offentliggøre så mange dokumenter som muligt på den mest enkle, brugervenlige og lettilgængelige måde ved at dokumenter oversættes efter anmodning til andre officielle EU-sprog samt ved at etablere en korrekt, enkel og økonomisk overkommelig adgang til oplysninger, herunder via digitale og elektroniske midler, idet de handicappedes behov skal imødekommes; mener navnlig, at tilgængeligheden af oplysninger bør forbedres ved hjælp af brugervenlige grænseflader og søgesystemer; opfordrer til, at der udvikles en fælles indgangsportal til portalerne i de tre institutioner ved at bygge videre på pilotprojektet vedrørende en onlineplatform for proaktiv offentliggørelse af EU-institutionernes dokumenter og ved at harmonisere webportaler mellem forskellige afdelinger inden for samme institution (herunder generaldirektorater i Kommissionen); opfordrer desuden institutionerne til at fortsætte og styrke arbejdet med udbredelse af kendskabet til EU-lovgivning og EU's politikker; mener, at EU med henblik herpå bør udnytte potentialet i de nye teknologier (sociale netværk, applikationer til smartphones osv.) for at sikre en komplet og enkel adgang til information;

10. beklager, at officielle dokumenter ofte overklassificeres; gentager sin holdning, som er, at klare og ensartede regler bør udarbejdes for klassificering og afklassificering af dokumenter; beklager, at institutioner indkalder til møder for lukkede døre uden tilstrækkelig begrundelse; gentager sin opfordring til institutionerne om at vurdere og offentligt begrunde anmodninger om afholdelse af møder for lukkede døre i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001; mener, at anmodninger om møder for lukkede døre i Parlamentet bør evalueres af Parlamentet fra sag til sag; mener, at en uafhængig tilsynsmyndighed bør føre tilsyn med klassificerings- og afklassificeringsprocesser;

11. opfordrer EU's institutioner, organer og agenturer til at vedtage hurtigere, mindre besværlige og mere tilgængelige procedurer for håndtering af klager over afslag på aktindsigt; mener, at en mere proaktiv tilgang vil bidrage til at sikre effektiv gennemsigtighed samt til at undgå unødige retssager, som kan forårsage unødvendige omkostninger og byrder for såvel institutionerne som borgerne;

12. opfordrer indtrængende alle institutioner til indtil den ønskede revision at anvende forordning (EF) nr. 1049/2001 og den efterfølgende retspraksis fuldt ud i ånd og bogstav og tage højde for de ændringer, som er indført med Lissabontraktaten og chartret om grundlæggende rettigheder; opfordrer navnlig Rådet og dets forberedende organer til i lyset af sagen Access Info Europe at offentliggøre protokoller fra møderne i Rådets arbejdsgrupper og andre dokumenter, intervenserende medlemsstater og deres forslag; opfordrer Parlamentet til på Parlamentets internetside at offentliggøre alle dagsordener og feedback af udvalgskoordinatorens møde, Præsidiets og Formandskonferencens møder samt i princippet alle dokumenterne i disse dagsordener i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning nr. (EF) nr. 1049/2001;

13. opfordrer alle institutionerne til at anvende de strengere gennemsigtighedsbestemmelser, der er indeholdt i forordning (EF) nr. 1367/2006, når den ønskede information vedrører miljøet, og til at efterleve deres forpligtelser til proaktivt at offentliggøre miljøinformation;

14. opfordrer alle institutionerne til at evaluere og om nødvendigt revidere deres interne ordninger for rapportering af uregelmæssigheder og opfordrer til beskyttelse af whistleblowere; opfordrer især Kommissionen til at orientere Parlamentet om sine erfaringer med de nye whistleblowerregler for EU-personale, som blev vedtaget i 2012, og med gennemførelsesforanstaltningerne for dem;

Torsdag den 28. april 2016

Revision af forordning (EF) nr. 1049/2001

15. minder om, at retten til aktindsigt i dokumenter efter ikrafttrædelsen af TEU og TEUF dækker alle EU's institutioner, organer og agenturer; mener derfor, at det er nødvendigt, at der snarest foretages ajourføringer og væsentlige ændringer af forordning (EF) nr. 1049/2001 i lyset af traktaternes bestemmelser og EU-Domstolens og Den Europæisk Menneskeretsdomstols relevante retspraksis; finder det især afgørende, at anvendelsesområdet udvides til at omfatte alle de europæiske institutioner, som i øjeblikket ikke er dækket, såsom Det Europæiske Råd, Centralbanken, Domstolen og alle EU's organer og agenturer;

16. finder det beklageligt, at revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001 stadig er blokeret i Rådet, og håber, at der vil blive gjort fremskridt så hurtigt som muligt; opfordrer Rådet til at vedtage en konstruktiv holdning, der tager hensyn til Europa-Parlamentets ovennævnte holdning fastlagt ved førstebehandling den 15. december 2011 med henblik på vedtagelse af en forordning, som definerer de generelle principper og begrænsninger for retten til aktindsigt i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer;

17. anbefaler, at der skabes, herunder på grundlag af forordning (EF) nr. 1367/2006 og forordning (EF) nr. 1049/2001, ét enkelt sæt principper, der gælder for aktindsigt i dokumenter, hvilket vil give større klarhed for borgerne;

18. beklager, at der ikke er gjort fremskridt med hensyn til at gennemføre forordning (EF) nr. 1049/2001 vedrørende forpligtelsen for institutioner, agenturer og andre organer til at føre fuldstændige registre over dokumenter, som omhandlet i artiklerne 11 og 12 og i sidste ende i Lissabontraktaten og chartret om grundlæggende rettigheder; opfordrer til udarbejdelse af en fælles tilgang til registre, og opfordrer de EU-institutioner, der endnu ikke har etableret registre over dokumenter, til at gøre det, og til at gennemføre foranstaltninger for at harmonisere klassificeringen og præsentationen af institutionernes dokumenter; gentager i denne forbindelse udover sin anmodning om oprettelse af ét fælles adgangspunkt til EU's dokumenter via de tre institutioners portaler sin anmodning om fælles procedurer og kriterier for registrering og tildeling af en interinstitutionel kode til hvert enkelt dokument, således at der senere kan blive etableret et fælles interinstitutionelt register, herunder en særlig fælles database om status i lovgivningssager;

19. minder om, at institutionerne i henhold til artikel 1, litra c), og artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 har pligt til at »fremme god forvaltningsskik med hensyn til aktindsigt« og »udvikle god forvaltningsskik for at fremme udøvelsen af den ret til aktindsigt, der er garanteret ved denne forordning«; understreger, at gennemsigtighed hænger snævert sammen med retten til god forvaltning som omhandlet i artikel 298 i TEUF og artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, og gentager sin opfordring til at vedtage en forordning om administrative procedurer i EU's eget forvaltningsapparat ⁽¹⁾;

20. minder om, at henvisningen til beskyttelse af effektivitet i beslutningsprocessen efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse er udgået i forbindelse med retsakter;

Gennemsigtighed i lovgivningsprocessen

Triloger

21. minder om, at gennemsigtighed i lovgivningsprocessen er af største betydning for borgerne; opfordrer derfor institutionerne til at give adgang til de dokumenter, som indgår i lovgivningsprocessen eller er forbundet med den; mener navnlig, at EU-institutionerne uden undtagelse bør give offentligheden adgang til det størst mulige antal dokumenter gennem deres websteder og burde overveje at anvende DitEuropa som en enkelt offentlig tilgængelig EU-portal for at lette konsultationen af dokumenter;

22. anerkender Ombudsmandens undersøgelse, der har til formål at overvåge praksis i de såkaldte »triloger«, som er en konsolideret procedure, hvorigennem størstedelen af EU's lovgivning vedtages; opfordrer Ombudsmanden til inden for rammerne af sine af traktaterne tildelte beføjelser og under Ombudsmandens statut fuldt ud at udnytte sine undersøgelsesbeføjelser;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2013 med henstillinger til Kommissionen om Den Europæiske Unions forvaltningslov (EUT C 440 af 30.12.2015, s. 17).

Torsdag den 28. april 2016

23. påpeger, at anvendelsen af triloger, selv om de ikke formelt er fastsat i traktaterne, er blevet anerkendt som en måde til opnå enighed mellem medlovgiverne og fremskynde den lovgivningsprocedure, der er fastsat i traktaten; bemærker, at Forligsudvalget som følge heraf kun benyttes i forbindelse med tredjebehandling og som en sidste udvej;

24. beklager, at borgerne ikke har nogen kontrolbeføjelse over for forhandlinger, der føres inden for rammerne af triloger; er bekymret over det mulige misbrug, som denne lovgivningspraksis indebærer, navnlig hvad angår indførelsen af nye lovgivningselementer under triloger, uden at et forslag fra Kommissionen eller et ændringsforslag fra Parlamentet danner grundlag, hvorved den almindelige lovgivningsprocedure og offentlig kontrol kan omgås;

25. beklager, at velinformerede og velforbundne interessegrupper på grund af lækage af formelle og uformelle trilogdokumenter nyder ulige adgang til aktindsigt og dermed til lovgivningsprocessen; bemærker, at problemet med dokumentlækage vil få et mindre omfang, så snart trilogdokumenter bliver proaktivt offentliggjort på en let tilgængelig platform uden forsinkelse;

26. minder om, at EU-Domstolen i sin praksis anerkender, at der kan være risiko for pres udefra, og at dette kan være et legitimt grundlag for at begrænse aktindsigten i dokumenter vedrørende beslutningsprocessen, forudsat at det nævnte ydre pres med sikkerhed er godtgjort, og at der føres bevis for, at der var en rimeligt forudsigelig risiko for, at den afgørelse, der skulle træffes, ville blive væsentligt påvirket af det nævnte ydre pres⁽¹⁾; er bekymret for, at lobbyister med den nuværende praksis generelt får lettere adgang til afgørende faser af lovgivningsprocessen, end den brede offentlighed gør;

27. påpeger, at selv om triloger er vigtigt og effektivt, giver de nuværende procedurer, der gælder for dem, anledning til bekymring med hensyn til åbenhed i lovgivningsprocessen; opfordrer de berørte institutioner til at sikre større åbenhed om uformelle triloger til styrkelse af demokratiet ved at gøre det muligt for borgerne at kontrollere de relevante oplysninger, som udgør grundlaget for en lovgivningsakt, som angivet af Den Europæiske Unions Domstol i de forenede sager *Sverige og Turco mod Rådet*, samtidig med at der sikres passende med tid til overvejelser for medlovgiverne; opfordrer EU-institutionerne til i højere grad at rapportere om status i trilogforhandlingerne i de kompetente parlamentsudvalg; mener, at hvis dokumenter er oprettet inden for rammerne af triloger, såsom dagsordener, sammendrag af resultater, mødereferater og generel tilgang i Rådet, vedrører sådanne dokumenter lovgivningsprocedurerne og kan i princippet ikke behandles anderledes end andre lovgivningsmæssige dokumenter; er af den opfattelse, at en liste over triloger og ovennævnte dokumenter bør gøres direkte tilgængelige på Parlamentets internetside; minder om, at den fremtidige interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning omfatter en database om lovgivningssager og, hvis den vedtages, vil den også vedrøre den korrekte håndtering af triloger;

Kompromisændringsforslag

28. beklager, at det kun er nogle få medunderskrivernes navne, der offentliggøres, når ændringsforslag på plenarmødet er underskrevet af mere end 40 medlemmer; mener, at navnene på alle medunderskrivere bør offentliggøres;

Obligatorisk lobbyregister

29. opfordrer Kommissionen til snarest at forelægge sit forslag til en interinstitutionel aftale om oprettelse af et obligatorisk interinstitutionelt register over interesserepræsentanter og lokale og regionale myndigheder ved institutionerne, og opfordrer til, at den giver udarbejdelsen heraf absolut prioritet; anmoder om, at der i dette register samles detaljerede oplysninger om, hvem der udøver lobbyvirksomhed, for hvem og med hvilket mål og finansielle midler;

30. opfordrer MEP'erne og Rådets repræsentanter til at følge den praksis, som Kommissionen har indført med sin afgørelse af 25. november 2014, og offentliggøre oplysninger om møder mellem dem, deres medarbejdere på den ene side og interessenter og civilsamfundet på den andens side;

⁽¹⁾ Sag T-144/05, *Pablo Muñoz mod Kommissionen*, præmis 86.

Torsdag den 28. april 2016

31. opfordrer Parlamentet til som et første skridt i denne retning for de MEP'ere, der ønsker at rapportere om deres kontakter til lobbyister, at udarbejde en model for ordførere, der kan vedføjes deres betænkninger, samt give plads til denne type oplysninger på de af Parlamentets websteder, der omhandler individuelle MEP'ere;

Delegerede retsakter

32. påpeger, at der ifølge forordning (EF) nr. 1049/2001 for at sikre en fuld parlamentarisk, demokratisk og gennemsigtig kontrol skal gives adgang til dokumenter, der er udarbejdet inden for rammerne af proceduren med delegation af beføjelser (delegerede retsakter), som er et vigtigt element af europæisk lovgivning, hvorfor der fuldt ud burde sikres en passende og gennemsigtig parlamentarisk og demokratisk kontrol; beklager navnlig i denne sammenhæng manglen på gennemsigtighed i de europæiske tilsynsmyndigheder (EBA, EIOPA og ESMA) på grund af manglende engagement fra medlovgivernes side; beklager, at der endnu ikke er oprettet et fælles register over al niveau 2-lovgivning, og opfordrer Kommissionen til at oprette det hurtigst muligt;

Internationale aftaler

33. minder om den bindende virkning og indvirkningen af internationale aftaler på EU's lovgivning og understreger, at det er nødvendigt at sikre gennemsigtighed i forhandlingerne under hele forløbet, hvilket indebærer, at institutionerne bør forpligtes til at offentliggøre det forhandlingsmandat, som EU-forhandlerne har fået, uden dog at undergrave EU's forhandlingsposition; mener, at dokumenter vedrørende internationale aftaler i princippet bør være offentlige under hensyn til retmæssige undtagelser og uden at underminere den tillid, der er nødvendig mellem de berørte parter for at opnå effektive forhandlinger; beklager, at Kommissionen og Rådet jævnligt klassificerer alle dokumenter vedrørende forhandlingerne og derved begrænser borgernes adgang til information; fastholder, at offentligheden bør have adgang til alle relevante forhandlingsdokumenter, herunder dem, der allerede er vedtaget, med undtagelse af dem, der betragtes som følsomme, idet der skal foreligge en klar sagsindividuel begrundelse i overensstemmelse med artikel 9 forordning (EF) nr. 1049/2001;

34. påpeger over for Kommissionen, at i henhold til artikel 218 TEUF skal Parlamentet underrettes fuldt ud og omgående på alle trin, mens forhandlingerne finder sted; opfordrer Kommissionen til i alle faser at vurdere, hvilke dokumenter og hvilke oplysninger kan offentliggøres proaktivt;

Gennemsigtighed i forvaltningen

35. minder om, at gennemsigtighed styrker og bidrager til at gennemføre princippet om god forvaltning, jf. artikel 41 i chartret og artikel 298 TEUF; opfordrer derfor EU-institutionerne til at sikre, at deres interne forvaltningsprocedurer sikrer dette mål;

36. opfordrer EU's institutioner til at fastlægge fælles regler for varetagelsen af administrative procedurer og for, hvordan administrative dokumenter præsenteres, klassificeres, afklassificeres, registreres og udbredes; håber, at der snart vil blive forelagt et lovforslag desangående;

Traktatbrudsprocedurer

37. beklager den ringe gennemsigtighed i åbningsskrivelsesprocedurer og traktatbrudsprocedurer mod medlemsstaterne; kræver navnlig, at dokumenter, som Kommissionen sender til medlemsstaterne i forbindelse med sådanne procedurer og svarene herpå gøres tilgængelige for offentligheden; opfordrer desuden til, at oplysninger om fuldbyrdelse af EU-Domstolens domme offentliggøres proaktivt;

Forvaltning af strukturfondene og andre spørgsmål

38. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der gives fuld adgang til og effektiv gennemsigtighed i oplysninger om forhandlinger om nationale og regionale operationelle programmer;

39. mener, at fuld datagennemsigtighed og -tilgængelighed er af afgørende betydning for at forebygge og bekæmpe misbrug og svig; opfordrer med henblik herpå Kommissionen til at gøre offentliggørelse af alle modtagere af strukturfonde, herunder underleverandører, obligatorisk; gentager, at fuld gennemsigtighed i de offentlige udgifter i EU er afgørende for at sikre ansvarlighed og for at bekæmpe korrupcion;

Torsdag den 28. april 2016

40. opfordrer Kommissionen til at overvåge, at medlemsstaterne efterlever de informations- og kommunikationsforpligtelser, der er fastlagt i forordning (EU) nr. 1303/2013, og til om nødvendigt at træffe de sanktioner, der er foreskrevet i tilfælde af manglende efterlevelse af de nævnte forpligtelser;
41. påpeger, at selv om der er gjort fremskridt med hensyn til at stille oplysninger til rådighed på Parlamentets websted vedrørende de forskellige tillæg, som medlemmerne har ret til, og reglerne herfor, bør man ved gennemførelsen af denne politik tage hensyn til bedste praksis i de nationale parlamenter og til de skridt, der allerede er taget af individuelle medlemmer; opfordrer alle medlemmer til at engagere sig i denne opgave ved uopfordret at oplyse om deres specifikke aktiviteter og brug af midlerne, således at Parlamentet fortsat kan stå i spidsen for bestræbelserne på at opnå gennemsigtighed og åbenhed i EU og med henblik på at sikre større offentlig kontrol med brugen af offentlige midler;
42. bemærker ændringen i ECB's åbenhedspolitik, som indebærer offentliggørelse af ECB's Styrelsesråds mødeprotokoller, men beklager, at ECB stadig er bagud på dette område i forhold til andre globale centralbanker; forventer, at der vedtages og gennemføres andre foranstaltninger, der gør ECB's kommunikationskanaler mere gennemsigtige;
43. håber desuden, at alle dokumenter vedrørende beslutninger, der træffes i forbindelse med gennemgang af aktiveres kvalitet (Asset Quality Review), i fremtiden vil blive offentliggjort, således at der sikres lige betingelser på europæisk plan; håber, at der også vil gælde gennemsigtighedskrav i forbindelse med den kommende fælles afviklingsmekanisme, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordningen om afviklingsmekanismen, der trådte i kraft den 1. januar 2016;
44. opfordrer det interinstitutionelle udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, til at arbejde mere aktivt og rapportere til de ansvarlige udvalg om de emner, det drøfter; opfordrer det til at mødes mere regelmæssigt og til at gøre interne drøftelser og forhandlinger åbne og indkalde og behandle bidrag fra civilsamfundet, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse; opfordrer det til at tage fat på de problemer, der er nævnt i denne beslutning, som et hasteanliggende;
45. finder det afgørende, at EU-agenturerne følger en fælles politik i forhold til interessekonflikter; gør opmærksom på, at den hidtil anvendte politik i nogle tilfælde indebærer bestemmelser om offentliggørelse af CV'er og interesseerklæringer for direktøren og højt placerede ledende medarbejdere; bemærker imidlertid med bekymring, at kravet om at offentliggøre CV og interesseerklæring ikke gælder for eksperter; opfordrer agenturerne til at udvide kravet til også at gælde for eksperter;

Opfølgning

46. opfordrer Kommissionen til og pålægger Europa-Parlamentets generalsekretær at holde Europa-Parlamentet underrettet om gennemførelsen af henstillingerne i denne beslutning;
47. opfordrer Kommissionen til at harmonisere kriterierne for offentliggørelse af modtagere af støtte fra EU's strukturfonde;

o

o o

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Europarådet samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0203

Kvindelige husarbejdere og omsorgspersoner i EU

Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om kvindelige husarbejdere og omsorgspersoner i EU (2015/2094(INI))

(2018/C 066/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig præamblen og artikel 3 og 6,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 1, 3, 5, 27, 31, 32, 33 og 47,
- der henviser til Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, særlig artikel 4, stk. 1, der forbyder slaveri og trældom, og artikel 14, der forbyder forskelsbehandling,
- der henviser til FN's konvention af 18. december 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,
- der henviser til den europæiske socialpagt af 3. maj 1996, særlig afsnit I og afsnit II, artikel 3,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. juni 2014 om EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020 (COM(2014)0332),
- der henviser til sin beslutning af 19. oktober 2010 om kvindelige arbejdstagere i usikre ansættelsesforhold ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2010 om atypiske arbejdskontrakter, jobsikkerhed, flexicurity og nye former for arbejdsmarkedsdialog ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om mobning på arbejdspladsen ⁽³⁾,
- der henviser til Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårs (Eurofound) rapport fra 2013 med titlen »Women, men and working conditions in Europe«,
- der henviser til Eurofound's rapporter fra 2008 med titlen »Measures to tackle undeclared work in the European Union« og fra 2013 med titlen »Tackling undeclared work in 27 EU Member States and Norway: Approaches and measures since 2008«,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. maj 2006 med titlen »Fremme af anstændigt arbejde for alle — EU's bidrag til gennemførelsen af dagsordenen for anstændigt arbejde i verden« (COM(2006)0249),
- der henviser til Agenturet for Grundlæggende Rettigheders (FRA) rapport fra 2015 med titlen »Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union. States' obligations and victims' rights«,

⁽¹⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 39.

⁽³⁾ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 138.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

Torsdag den 28. april 2016

- der henviser til FRA's rapport fra 2011 med titlen »Migrants in an irregular situation employed in domestic work: Fundamental rights challenges for the European Union and its Member States«,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 16. oktober 2014 om udvikling af familierelaterede tjenesteydelser for at øge beskæftigelsen og fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd efter 2015 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2015 om fremskridt for ligestillingen mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union — 2013 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 med henstillinger til Kommissionen om anvendelse af princippet om lige løn for mænd og kvinder ⁽⁴⁾,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2007 med titlen »Working conditions in the European Union: The gender perspective«,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2014 med titlen »Residential care sector: Working conditions and job quality«,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2014 om papirløse indvandrerkvinder i Den Europæiske Union ⁽⁵⁾,
- der henviser til FN's konvention af 18. december 1990 om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder,
- der henviser til den europæiske konvention af 24. november 1977 om vandrende arbejdstageres retsstilling,
- der henviser til Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser,
- der henviser til FN's konvention af 13. december 2006 om handicappedes rettigheder,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2011 med titlen »Company initiatives for workers with care responsibilities for disabled children or adults«,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om situationen for kvinder, som nærmer sig pensionsalderen ⁽⁶⁾,
- der henviser til fælles rapport af 10. oktober 2014 fra Udvalget for Social Beskyttelse og Europa-Kommissionen med titlen »Tilstrækkelig social beskyttelse med henblik på langtidsplejehov i et aldrende samfund«,
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2015 med titlen »Residential care sector: Working conditions and job quality«,

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0218.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0050.

⁽⁴⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 21.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0068.

⁽⁶⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 9.

Torsdag den 28. april 2016

- der henviser til udtalelse af 26. maj 2010 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs Afdeling for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Borgerskab om »The professionalisation of domestic work«⁽¹⁾,
  - der henviser til ILO's konvention nr. 189 og henstilling nr. 201 om anstændigt arbejde for hushjælp, vedtaget den 16. juni 2011 på ILO's Internationale Arbejdskonference,
  - der henviser til forslag til Rådets afgørelse 2014/51/EU om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations 2011-konvention om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere (konvention nr. 189)⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 12. maj 2011 om den foreslåede ILO-konvention suppleret med en henstilling om hushjælp⁽³⁾,
  - der henviser til ILO's rapporter IV(1) og IV(2) med titlen »Decent work for domestic workers«, udarbejdet til Den Internationale Arbejdskonferences 99. møde i juni 2010, og rapporter IV(1) og IV(2) (offentliggjort i to bind) med titlen »Decent work for domestic workers«, udarbejdet til Den Internationale Arbejdskonferences 100. møde i juni 2011,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0053/2016);
- A. der henviser til, at der ifølge ILO-konvention nr. 189a ved »husarbejdere« forstås enhver person, som udfører husligt arbejde i et arbejdsforhold, hvad enten det er for én eller flere husstande, mens en person, der kun udfører husligt arbejde lejlighedsvis eller sporadisk og ikke i et ansættelsesforhold, ikke er en husarbejder;
- B. der henviser til, at der ved »omsorg« forstås arbejde, der udføres i offentlige eller private institutioner eller i en privat husstand/private husstande, i form af personlig omsorg for børn, ældre, syge eller handicappede; der henviser til, at omsorgsarbejde kan udføres af professionelle omsorgspersoner, som kan være ansat af offentlige eller private enheder eller familier, eller som kan være selvstændige erhvervsdrivende, og til, at det også kan udføres af ikke-professionelle omsorgspersoner, der sædvanligvis er familiemedlemmer;
- C. der henviser til, at betegnelsen »husarbejdere og omsorgspersoner« omfatter, men ikke er begrænset til forskellige grupper arbejdstagere såsom »indeboende« arbejdstagere, eksterne arbejdstagere, timeansatte, der arbejder i flere forskellige hjem, familiearbejdere, dag- eller natsomsorgspersoner, barnepiger, au pair-ansatte og gartnere, og at deres forhold og betingelser er meget forskellige;
- D. der henviser til, at husarbejdssektoren ifølge tal fra ILO i 2010 beskæftigede over 52 millioner mennesker over hele verden og yderligere 7,4 millioner husarbejdere under 15 år, hvilket er mellem 5 % og 9 % af al beskæftigelse i de industrialiserede lande; der henviser til, at flertallet af arbejdstagerne i denne sektor ifølge ILO er kvinder, idet de udgjorde 83 % af den samlede husarbejdsarbejdsstyrke i 2010, og til, at der i EU er 2,5 mio., hvoraf 88 % er kvinder; der henviser til, at denne sektor i betydelig grad er karakteriseret ved at være et kvindevalg; der henviser til, at husarbejdere og omsorgspersoner i vid udstrækning bidrager til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens mål for ligestilling mellem kønnene ved reelt at tilvejebringe en infrastruktur til sikring af balancen mellem arbejds- og privatliv for mange familier i EU;

⁽¹⁾ SOC/372 — CESE 336/2010 fin.

⁽²⁾ EUT L 32 af 1.2.2014, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 128.

Torsdag den 28. april 2016

- E. der henviser til, at professionalisering betyder, at arbejdstagere i en bestemt sektor får ansættelses- og socialsikringsrettigheder; der henviser til, at det kun vil være muligt at professionalisere hushjælps- og plejesektoren ved en kombination af offentlig (skattebegunstigelser), social (familietilskud, tilskud til virksomheder, gensidige selskaber og sundhedsforsikringer, samarbejdsudvalg osv.) og privat (enkeltpersoners betaling for ydelserne) finansiering;
- F. der henviser til, at sort arbejde og udnyttelse er meget udbredt i disse to sektorer;
- G. der henviser til, at hus- og omsorgsarbejde i de fleste tilfælde er karakteriseret ved ustabile arbejdsforhold, geografisk mobilitet, skiftende arbejdstider, sæsonarbejde, skiftarbejde, utryghed, midlertidig ansættelse og overvejende sort arbejde;
- H. der henviser til, at 29,9 % af husarbejderne ifølge ILO er fuldstændig udelukket fra national arbejdslovgivning, og til, at husarbejderen og omsorgspersoners arbejde i EU hidtil kun sjældent er blevet reguleret i medlemsstaterne, og reguleringen har været meget ujævn, hvilket har resulteret i, at husarbejdere ofte ikke betragtes som almindelige eller egentlige arbejdstagere, og at deres beskæftigelsesrettigheder og sociale beskyttelse derfor er stærkt begrænset ⁽¹⁾;
- I. der henviser til, at husarbejdere og omsorgspersoner, der er udelukket fra arbejdsretten, ikke kan sikres et sikkert og sundt arbejdsmiljø og er udsat for en betydelig forskelsbehandling med hensyn til omfanget af de rettigheder og den beskyttelse, de nyder, i sammenligning med et lands generelle standarder; der henviser til, at de desuden ikke har ret til at deltage i fagforbund eller f.eks. i kollektive overenskomster eller mangler viden herom eller støder på problemer, hvis de forsøger noget sådant, hvilket gør dem særligt udsatte, navnlig på grund af den begrænsede sociale sikkerhedsdækning (navnlig arbejdsløshedsydelse, sygdoms- og ulykkesydelse, barselsorlov, forældreorlov og anden plejerelateret orlov) og det forhold, at de ofte er afskåret fra beskyttelse mod opsigelse;
- J. der henviser til, at overholdelse og anvendelse af de eksisterende nationale love om beskyttelse af husarbejderen og omsorgspersoners arbejdstagerrettigheder fortsat er et udestående problem i nogle medlemsstater;
- K. der henviser til, at en passende regulering af denne sektor ville bidrage til at bekæmpe sort arbejde;
- L. der henviser til, at visse støtteforanstaltninger såsom det svenske skattefradrag for husarbejde, den franske servicejobcheck og den belgiske servicecheck har vist sig at være effektive med hensyn til at begrænse omfanget af sort arbejde, forbedre arbejdsbetingelserne og sikre husarbejdere og omsorgspersoners almindelige arbejdsrettigheder;
- M. der henviser til, at det anslås, at størstedelen af omsorgsarbejdet i EU i øjeblikket udføres af uformelle, ulønnede omsorgspersoner, som også selv må betragtes som en sårbar gruppe på grund af det stigende pres efter levering af en mere sofistikeret og teknisk udviklet omsorg; der henviser til, at 80 % af alle omsorgspersoner er kvinder, og at dette påvirker beskæftigelsesniveauet blandt kvinder, balancen mellem arbejde og privatliv, ligestilling mellem kønnene og sund aldring;
- N. der henviser til, at husarbejdssektoren — hvor flertallet af arbejdstagerne er kvinder — giver gode muligheder for udnyttelse af arbejdstagere; der henviser til, at udnyttelse er en alvorlig krænkelse af grundlæggende rettigheder, som både uregistrerede arbejdstagere og EU-statsborgere må beskyttes imod;
- O. der henviser til, at FRA betragter hus- og omsorgsarbejde som en af sektorerne med størst risiko for grov arbejdskraftsudnyttelse i EU; der henviser til, at denne udnyttelse ofte kommer til udtryk i, at der mangler en formel kontrakt, eller i, at kontrakterne ikke svarer til de faktiske opgaver, der udføres, og i lav løn, uregelmæssig eller ofte slet ingen betaling, overdrevent lange arbejdsdage, ingen fritid og seksuelle racistiske og/eller sexistiske overgreb;

⁽¹⁾ Domestic workers across the world: global and regional statistics and the extent of legal protection, Det Internationale Arbejdsbureau, Genève: ILO, 2013.

Torsdag den 28. april 2016

- P. der henviser til, at husarbejdere ofte bliver bedt om at arbejde meget længe, og at 45 % af dem ikke har ugentlige fridage eller betalt årlig ferie ⁽¹⁾; der henviser til, at »indboende« husarbejdere og omsorgspersoner i særlig grad har ansvar og opgaver, som ikke gør det muligt for dem at få en tilstrækkelig og sammenhængende hviletid;
- Q. der henviser til, at mere end en tredjedel af de kvindelige husarbejdere ikke har ret til barselsorlov eller tilknyttede rettigheder og ydelser ⁽²⁾, og at hus- og omsorgsarbejdere i nogle medlemsstater ikke har ret til arbejdsløshedsydelse;
- R. der henviser til, at mange job i sundheds- og omsorgssektoren i nogle medlemsstater stadig er dårligt lønnede, ofte uden formelle kontrakter og andre grundlæggende arbejdstagerrettigheder og er lidet attraktive på grund af den høje risiko for fysisk og psykisk stress, faren for »udbrændthed« og manglende muligheder for karriereudvikling; der henviser til, at sektoren giver ringe mulighed for uddannelse, og at de ansatte desuden mestendels er ældre mennesker, kvinder og migrantarbejdere;
- S. der henviser til, at husarbejdere ofte arbejder under kummerlige eller farlige forhold eller mangler passende uddannelse til at varetage bestemte opgaver, hvilket kan føre til arbejdsskader; der henviser til, at alle husarbejdere og plejepersoner burde sikres de samme sundheds- og sikkerhedsforhold uanset ansættelsesform, dvs. både formelt ansatte arbejdstagere og arbejdstagere, der er direkte ansat af private husholdninger;
- T. der henviser til, at det sted, hvor disse mennesker udfører deres arbejde, ikke fritager arbejdsgiveren fra at overholde sundheds-, sikkerheds- og risikoforebyggelseskrav eller fra at udvise respekt for de personers privatliv, som overnatter i arbejdsgiverens hjem;
- U. der henviser til, at au pair-ansatte er en gruppe husarbejdere, som ofte ikke betragtes som regulær arbejdskraft; der henviser til, at talrige rapporter peger på, at dette kan føre til overgreb, idet au pair-ansatte f.eks. tvinges til at arbejde uforholdsmæssigt mange timer; der henviser til, at au pair-ansatte bør beskyttes på samme måde som andre former for husarbejdere;
- V. der henviser til, at flertallet af husarbejdere og plejepersoner er migrantkvinder, hvoraf en stor procentdel ikke har lovligt ophold, at mange er mindreårige eller midlertidigt ansatte eller arbejdstagere, hvis rettigheder eller kvalifikationer ikke er anerkendt, og som ofte ikke er bekendt med deres rettigheder, har begrænset adgang til offentlige tjenester eller møder problemer med at få adgang til disse tjenester, har begrænset kendskab til det lokale sprog og savner social inklusion;
- W. der henviser til, at migrantarbejdere såsom husarbejdere risikerer at blive udsat for mange former for forskelsbehandling og er særligt sårbare over for kønsbaserede former for vold og forskelsbehandling, eftersom de ofte arbejder under dårlige og ulovlige forhold; der henviser til, at der bør gøres en konkret indsats for at undgå mishandling og utilstrækkelig betaling af migrantarbejdere, grundløs afskedigelse, vold og seksuelle overgreb mod migrantarbejdere;
- X. der henviser til, at migranter uden papirer, som udfører husarbejde, har særlig risiko for forskelsbehandling og udnyttelse; der henviser til, at deres papirløse status afholder dem fra at forsvare sig og søge hjælp, fordi de er bange for at blive opdaget og udvist; der henviser til, at denne situation udnyttes af skrupelløse arbejdsgivere;
- Y. der henviser til det bekymrende omfang af den forskelsbehandling, som uregistrerede kvindelige arbejdstagere er udsat for, og at de undlader at anmelde tilfælde af overgreb, grundløs afskedigelse, manglende lønudbetaling og vold på grund af manglende kendskab til deres rettigheder, sprogbarrierer eller angst for at blive anholdt eller miste deres arbejde;
- Z. der henviser til, at kvindelige migranter ofte beslutter eller bringes til at søge beskæftigelse som husarbejdere og omsorgspersoner, da disse stillinger betragtes som midlertidige, og kvalifikationskravene er beskedne;

⁽¹⁾ Ibid.

⁽²⁾ Ibid.

Torsdag den 28. april 2016

- AA. der henviser til, at det stigende behov for husarbejde og omsorg for børn, handicappede og ældre har ført til en øget feminisering af migrationen til Europa;
- AB. der henviser til, at kvindelige migranter ofte tvinges ud i ulovlig ansættelse;
- AC. der henviser til, at tredjeparter i nogle tilfælde er involveret i handel med kvinder og netværk for tvangsarbejder eller andre kriminelle aktiviteter, som omfatter illegal rekruttering af kvinder og forskellige former for udnyttelse af dem; der henviser til, at data fra Eurostat viser, at 80 % af ofrene for menneskehandel er kvinder, hvoraf 19 % er ofre for arbejdsudnyttelse, herunder i forbindelse med husarbejde;
- AD. der henviser til, at der er behov for opmærksomhed omkring børnearbejde, chikane og den udstrakte nægtelse af adgang til arbejdstagerrettigheder i sektoren for husarbejde;
- AE. der henviser til, at integration af migranter på arbejdsmarkedet er et vigtigt skridt hen imod social og kulturel inklusion;
- AF. der henviser til, at ansvarsbyrden i forhold til husarbejde er meget større for kvinder end for mænd og ikke bliver værdisat i penge eller i form af anerkendelse; der henviser til, at kvinders beskæftigelsesfrekvens er forbundet med deres familiemæssige ansvar; der henviser til, at mere end 20 mio. europæere (hvoraf to tredjedele er kvinder) har pasnings- og omsorgsansvar for voksne personer, hvilket forhindrer dem i at have et fuldtidsjob og øger de kønsbestemte lønforskelle og fører til højere risiko for fattigdom i alderdommen for kvinder, som nærmer sig pensionsalderen;
- AG. der henviser til, at selv om det er velkendt, at næsten 20 % af den europæiske befolkning er over 65 år, og at det anslås, at denne andel vil nå op på 25 % i 2050, dækkes 80 % af den tid, der anvendes på omsorg for ældre og handicappede — hvilket kan være flere dage om ugen eller dagligt — stadig af uformelle omsorgspersoner og/eller familiemedlemmer, samt til, at selv om der er et stigende antal omsorgspersoner i EU, leveres den uformelle omsorg hovedsageligt af kvinder (sædvanligvis ægtefæller eller midaldrende døtre eller svigerdøtre) i alderen 45 til 75 år;
- AH. der henviser til, at krisen, har reduceret de offentlige investeringer i plejesektoren, hvilket har betydet, at mange mennesker, primært kvinder, har måttet afkorte deres arbejdsdag eller helt vende tilbage til hjemmet for at passe omsorgskrævende pårørende, ældre, syge eller børn;
- AI. der henviser til, at det voksende antal ældre, det svindende antal personer i den erhvervsaktive alder og offentlige budgetbegrænsninger har en kraftig indvirkning på de sociale ydelser, og til, at dette også vil indvirke på personer, som ofte under vanskelige forhold må kombinere arbejde og omsorgsopgaver;
- AJ. der henviser til, at den finansielle og sociale krise har haft alvorlige konsekvenser for EU's borgere og bosiddende og forværret problemerne med jobusikkerhed, fattigdom, arbejdsløshed og social eksklusion og ført til begrænset eller ingen adgang til offentlige og sociale ydelser;
- AK. der henviser til, at de nuværende politikmodeller for langtidsomsorg i de fleste medlemsstater ikke opfylder behovene i vore aldrende samfund, og til, at de fleste medlemsstater endnu ikke har taget fat på de demografiske ændringer i deres politiske initiativer;
- AL. der henviser til, at skikke, vaner og konstellationer i familierne har ændret sig betydeligt, hvilket har ført til stigende efterspørgsel efter arbejdstagere i husarbejdssektoren og uundgåeligt har ført til nye behov for omsorg og støtte i de moderne husholdninger, navnlig for kvinder, der arbejder uden for hjemmet, og eneforsørgerfamilier;
- AM. der henviser til, at mange omsorgsafhængige også bor i områder, der er berørt af manglende offentlige ressourcer, isolation eller andre forhold, som gør det vanskeligt at få adgang til professionelt omsorgspersonale eller offentlige eller private plejehjem, og at disse omsorgsafhængige måske kun passes af ikke-professionelle omsorgspersoner, der meget ofte, men ikke altid er familiemedlemmer;

Torsdag den 28. april 2016

- AN. der henviser til, at adskillige medlemsstater mangler en kvalitetsbetonet omsorgstjeneste, som er tilgængelig for alle uanset indkomst, og med andre ord til, at sådanne tjenester bør være tilgængelige og prismæssigt overkommelige for alle brugere og deres familier;
- AO. der henviser til, at de stadigt længere ventelister for støtte- og omsorgstjenester øger afhængigheden af husarbejdere og omsorgspersoner, hvilket ofte betyder, at de personer, der er afhængige af disse tjenester, ender i fattigdom og social udstødelse;
- AP. der henviser til, at passende beskyttelse af handicappede, ældre, syge, omsorgsafhængige og mindreårige er et af EU's grundlæggende principper, og at hus- og omsorgsarbejde er en sektor, som er altafgørende for at sikre dette;
- AQ. der henviser til, at retten til et udvalg af støttetilbud i hjemmet og på boligområdet samt andre lokale støttetilbud, herunder personlig bistand, er nedfældet i artikel 19 og artikel 26 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap;
- AR. der henviser til, at prismæssigt overkommelige kvindelige husarbejdere og omsorgspersoner spiller en vigtig rolle både økonomisk og socialt, da de fritstiller især andre kvinder og giver dem mulighed for at forfølge deres karrierer og nyde et socialt liv og giver deres arbejdsgivere mulighed for at forene arbejds- og familielivet bedre, samtidig med at de giver mange personer mulighed for at være til rådighed for arbejdsmarkedet;
- AS. der henviser til, at denne sektor har en økonomisk betydning og giver jobmuligheder for en stor andel af arbejdsstyrken, herunder specielt lavtuddannede;
- AT. der henviser til, at hus- og omsorgsarbejde er en sektor, der skaber arbejdspladser; der henviser til, at dette arbejde må være af høj kvalitet, da det er takket være det arbejde, der udføres af de kvindelige arbejdstagere i denne sektor, at mange mennesker kan være økonomisk og socialt aktive uden for hjemmet;
- AU. der henviser til, at det i nogle medlemsstater er en udbredt praksis ved ansættelse af husarbejdere og omsorgspersoner at benytte tosidede aftaler mellem arbejdstageren og den ansvarlige for husholdningen eller den omsorgsafhængige person, mens det kun i mindre omfang foregår gennem formelle kanaler såsom offentlige strukturer eller virksomheder;
- AV. der henviser til, at husarbejdere og omsorgspersoner har ret til et ordentligt liv, hvor der tages hensyn til deres behov for en god arbejds-, familie- og livsbalance, navnlig for »indeboende« arbejdstagere, og bør have adgang til de samme sociale og beskæftigelsesmæssige rettigheder som andre arbejdstagere;
- AW. der henviser til, at ILO's konvention nr. 189 og henstilling nr. 201 om anstændigt arbejde for hushjælpere repræsenterer et historisk sæt internationale standarder, der sigter mod at forbedre arbejdsforholdene for millioner af hushjælpere verden over; der henviser til, at de fleste hushjælpere er kvinder, og at de nye standarder, der er udstukket i ILO-konvention nr. 189, er et vigtigt skridt hen imod øget ligestilling mellem kønnene i arbejdslivet og sikring af kvinders lige rettigheder og beskyttelse i henhold til loven; der med beklagelse henviser til, at blandt de 22 stater, der hidtil har ratificeret konventionen, er der kun seks EU-medlemsstater (Belgien, Finland, Irland, Italien, Portugal og Tyskland);
- AX. der henviser til, at ILO's konvention nr. 189 har til formål at sikre retlig anerkendelse af husarbejde, at alle husarbejdere er omfattet af rettigheder samt at forebygge vold og overgreb;
- AY. der henviser til, at 48 stater allerede har ratificeret den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder (1990), og at 18 andre har undertegnet den, men at ingen EU-medlemsstater har undertegnet eller ratificeret den til dato;
- AZ. der henviser til, at husarbejdere og omsorgspersoner er betydelige bidragydere til sociale beskyttelsesordninger, men at deres rolle ofte er underrepræsenteret, misforstået eller fraværende eller ignoreres i debatter om reformer på dette område;

Torsdag den 28. april 2016

- BA. der henviser til, at de forhold, under hvilke husarbejdere eller omsorgspersoner er ansat, varierer betydeligt medlemsstaterne imellem, lige fra underbetalte, uregistrerede, papirløse migrantarbejdere uden kontrakt til husarbejde og omsorg, der udføres i form af offentlige sociale ydelser eller i form af private sociale ydelser, der leveres af virksomheder, bureauer, foreninger og kooperativer eller gennem direkte ansættelse hos private enheder;
- BB. der henviser til, at der i hushjælpssektoren og især i plejesektoren i EU også er ansat mænd, og at disse derfor har krav på samme beskyttelse og støtte for at undgå enhver form for forskelsbehandling på baggrund af køn, og at der skal sikres lige muligheder på arbejdsmarkedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 19 og 153 i TEUF;
- BC. der henviser til, at de fleste husholdninger, der beskæftiger husarbejdere, ikke har nogen forståelse for deres pligter eller rettigheder;
- BD. der henviser til, at arbejdstilsynet ofte ikke dækker husarbejde, og at der mangler overvågning af sektoren i de fleste medlemsstater;
- BE. der henviser til, at det ofte er vanskeligt at få adgang til retsmidler ved overtrædelser af arbejdslovgivning og også for ofre for overgreb og udnyttelse; der henviser til, at frygt for isolation på arbejdspladsen og vanskeligheder med adgang til retshjælp kan være afgørende hindringer for migranthusarbejdere og -omsorgspersoner med ulovlig status;
- BF. der henviser til, at det gældende direktiv om sikkerhed og sundhed på arbejdet (direktiv 89/391/EØF) omfatter formelt ansatte husarbejdere og omsorgspersoner med undtagelse af arbejdstagere, som er direkte ansat af private husstande;
1. mener, at der er behov for en fælles EU-ankendelse af professionen hus- og omsorgsarbejde og af værdien heraf som virkeligt arbejde, eftersom man ved at anerkende denne erhvervssektor vil kunne begrænse sort arbejde og fremme social integration, og opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at fastlægge fælles regler for hus- og omsorgsarbejde;
  2. opfordrer Kommissionen til at foreslå et sæt politiske redskaber om hus- og omsorgsarbejde og til at opstille kvalitetsretningslinjer for begge sektorer; mener, at disse initiativer bør fokusere på at:
    - a) indføre en generel ramme for professionalisering af hus- og omsorgsarbejde, som kan føre til anerkendelse og standardisering af de relevante erhverv og færdigheder og til karriereopbygning, herunder akkumulerede rettigheder i overensstemmelse med medlemsstaternes bestemmelser;
    - b) opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge et forslag til direktiv om omsorgsorlov og en ramme for anerkendelse af ikkeprofessionelle omsorgspersoners status, der sikrer dem løn og minimumsstandarder for social beskyttelse i den tid, de udfører omsorgsopgaver, og støtte i form af uddannelse og specifikke foranstaltninger til at hjælpe dem med at forbedre deres leve- og arbejdsvilkår;
  3. glæder sig over Kommissionen tilsagn om et initiativ vedrørende en »ny start for arbejdende forældre og omsorgspersoner«;
  4. opfordrer medlemsstaterne til at kræve passende erhvervs kvalifikationer for visse typer husarbejde (omsorg for ældre, børn og handicappede), som kræver særlige færdigheder;
  5. mener, at husarbejds- og omsorgssektoren og professionaliseringen heraf kan skabe beskæftigelse og vækst, og at en rimelig løn derfor er nødvendig; mener, at løsninger vil kunne indgå i en social innovationsplan;
  6. mener, at en professionalisering af husarbejdere vil gøre sektoren mere attraktiv og højne kvaliteten af arbejdet og desuden fremme et ordentligt og anerkendt arbejde;

Torsdag den 28. april 2016

7. understreger, at det er vigtigt at fremme faglig anerkendelse af færdigheder og kvalifikationer hos husarbejdere og omsorgspersoner i denne sektor for at give dem bedre muligheder for faglig udvikling samt at fremme specifik uddannelse for personer, der arbejder med ældre og børn, med henblik på at øge skabelsen af kvalitetsjob, der fører til beskæftigelse af god kvalitet og bedre arbejdsvilkår, herunder formelle kontrakter, adgang til uddannelse og bedre social anerkendelse; anerkender, at det er vigtigt at sikre godkendelse og certificering af erhvervede færdigheder, kvalifikationer og erfaring samt at fremme den faglige udvikling; mener, at det er af afgørende betydning at oprette uddannelses- og videreuddannelseskurser for at opnå dette;
8. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at indføre ordninger for kvindelige husarbejders og omsorgspersoners professionalisering, uddannelse og løbende kompetenceudvikling samt for anerkendelse af deres kvalifikationer, herunder (i givet fald) læse- og skrivefærdighed, med henblik på at forbedre deres muligheder for personlig, professionel og arbejdsmæssig udvikling;
9. anmoder i mellemtiden medlemsstaterne om at regulere ansættelsesforholdene mellem husholdninger, der optræder som arbejdsgivere, og en ansat/arbejdstager, der leverer lønede tjenester i arbejdsgiverens husholdning;
10. opfordrer medlemsstaterne til at indføre klare lovgivningsrammer for lovlig og organiseret beskæftigelse af husarbejdere og plejepersoner med angivelse af de pågældende personers rettigheder og ansvar med det formål at tilvejebringe retssikkerhed både for arbejdstagerne i denne sektor og deres potentielle arbejdsgivere; opfordrer derfor til at tage højde for ansættelsesforholdets særlige karakteristika samt den omstændighed, at mange arbejdsgivere er privatpersoner, som ikke har særlig meget kendskab til juridiske formaliteter;
11. opfordrer medlemsstaterne til at træffe målrettede foranstaltninger i hushjælps- og omsorgssektoren, der kan tilføre en øget merværdi til økonomien ved at anerkende dette arbejde som et selvstændigt fag og ved at sikre husarbejdere og plejepersoner rigtige arbejdstagerrettigheder og socialsikring via arbejdslovgivningen eller kollektive aftaler;
12. støtter kraftigt ILO's konvention nr. 189 om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere, suppleret med henstilling nr. 201, da den omhandler det globale behov for, at arbejdstagere bliver omfattet af arbejdslovgivning, og stiller krav om sociale rettigheder, ikke-diskrimination og ligebehandling;
13. opfordrer medlemsstaterne til omgående at ratificere ILO's konvention nr. 189 og sikre, at den anvendes nøje med henblik på at forbedre arbejdsvilkårene og sikre opfyldelse af artiklerne i denne ILO-konvention samt ILO's henstilling nr. 201 fra 2011; minder om, at regeringerne ifølge ILO's statut er forpligtet til at forelægge konventionen og henstillingen for deres nationale lovgivende forsamlinger for at fremme foranstaltninger til gennemførelse af disse instrumenter, og om, at forelæggelsesproceduren for konventionens vedkommende også sigter mod at fremme ratifikation;
14. mener, at ratifikation i alle medlemsstaterne vil være et vigtigt fremskridt med hensyn til fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og et stærkt politisk signal mod alle former for misbrug, chikane og vold over for alle arbejdstagere, navnlig kvindelige hushjælpere;
15. opfordrer medlemsstaterne til at indføre husarbejdere og omsorgspersoner i al national arbejds-, sundheds-, socialbeskyttelses-, forsikrings- og antidiskriminationslovgivning og anerkende deres bidrag til økonomien og samfundet; opfordrer derfor Kommissionen til at overveje at revidere eventuelle EU-direktiver, som udelukker husarbejdere og omsorgspersoner fra rettigheder, som andre kategorier af arbejdstagere nyder;
16. anerkender nogle medlemsstaters modvilje mod at lovgive om privatsfæren; mener ikke desto mindre, at manglende handling vil komme til at koste både samfundet og de pågældende arbejdstagere dyrt; understreger, at den forventede vækst i efterspørgslen efter omsorgspersoner, specielt i private husholdninger, gør en sådan lovgivning til en nødvendighed for til fulde at kunne beskytte sådanne arbejdstagere; opfordrer derfor medlemsstaterne til sammen med arbejdsmarkedets parter at træffe foranstaltninger til at oprette en passende og hensigtsmæssig tilsynsordning, der er i overensstemmelse med artikel 17 i ILO's konvention nr. 189, og indføre passende sanktioner for krænkelse af love og bestemmelser om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;

Torsdag den 28. april 2016

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre og håndhæve et passende niveau af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, f.eks. beskyttelse i forbindelse med graviditet og barsel, og til at gøre en indsats for at forebygge arbejdsrelaterede ulykker, risiko for erhvervsskader og -sygdomme; understreger, at det er nødvendigt for dem, der allerede arbejder i denne sektor, at forbedre standarderne gennem praksisorienterede uddannelses- og efteruddannelsesordninger; mener, at denne uddannelse bør omfatte håndtering af risici i forbindelse med arbejdsstillinger og -bevægelser og af biologiske og kemiske risici samt anvendelse af støtteteknologi;

18. finder det afgørende, at sort arbejde og usikre ansættelsesforhold bekæmpes, da dette fænomen påvirker husarbejdere og kvindelige migrantarbejdere i særlig grad og dermed forværrer deres i forvejen sårbare situation; understreger betydningen af at udrydde og forfølge denne praksis, herunder børnearbejde; støtter i denne forbindelse en indsats mod husarbejderen og omsorgspersoners usikre situation inden for rammerne af den europæiske platform mod sort arbejde; minder om, at personer, der arbejder sort, ikke har nogen social sikring, hvilket har en negativ indvirkning på deres arbejdsvilkår for så vidt angår sundhed og sikkerhed; forventer derfor, at den europæiske platform mod sort arbejde vil forebygge og bekæmpe sort arbejde, eftersom den sorte økonomi skaber usikre arbejdsforhold, påvirker kvaliteten af omsorgsarbejde og arbejdsvilkårene for uregistrerede omsorgspersoner, udgør en risiko for socialsikringsystemets bæredygtighed og nedsætter statskassernes skatteindtægter;

19. opfordrer medlemsstaterne til at investere i flere og bedre metoder til at forebygge, opspore og bekæmpe det betragtelige omfang af sort arbejde i husarbejds- og omsorgssektoren, navnlig for så vidt angår tilfælde af menneskehandel og misbrug af arbejdskraft samt tilfælde, hvor virksomheder tilbyder hushjælps- og omsorgstjenester under anvendelse af sort arbejdskraft og proformaselvstændige, med henblik på at beskytte arbejdstagerne og fremme overgangen fra sort arbejde til lovligt arbejde ved hjælp af bedre beskyttelse og bedre og mere strømlinede arbejdskontrol- og inspektionsmekanismer;

20. opfordrer medlemsstaterne til at sikre adgang til lovlige migrationsmuligheder til EU og til at indføre målrettede programmer for lovlig migration; understreger, at medlemsstaterne bør indgå bilaterale aftaler med de stater, som ifølge statistikkerne er dem, der udsender husarbejdere og omsorgspersoner, for at regularisere udsendelses- og modtagelsesstrømmen og dermed bidrage til at bekæmpe menneskehandel og tvangsarbejdsnetværk, men samtidig undgå problemet med social dumping; opfordrer medlemsstaterne til at ratificere den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 1999;

21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme regulariseringsordninger på grundlag af tidligere erfaringer for at begrænse migrantarbejderen risiko for at havne i en situation med udnyttelse og misbrug; opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at støtte og beskytte sort ansatte husarbejdere og omsorgspersoner, når de beslutter at bryde det »skjulte« arbejdes onde cirkel;

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme efterforskningen af handel med mennesker med henblik på udnyttelse, mere specifikt husarbejde, forbedre mekanismerne til identifikation og beskyttelse af ofre og inddrage ngo'er, fagforbud, offentlige myndigheder og alle borgere i afdækningen af problemet med menneskehandel og grov udnyttelse;

23. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udbygge de eksisterende instrumenter og mekanismer til bekæmpelse af menneskehandel såsom henvisningsmekanismer og midlertidige opholdstilladelser og til at ændre dem med henblik på at udvide deres anvendelsesområde til tilfælde af grov udnyttelse af arbejdskraft, som ikke omfatter menneskehandel;

24. opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med artikel 17 i ILO's konvention nr. 189 at etablere effektive og tilgængelige klagemekanismer og midler til at sikre opfyldelse af nationale love og andre retsfor skrifter til beskyttelse af hushjælpere; opfordrer desuden medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre foranstaltninger vedrørende arbejdstilsyn, håndhævelse og sanktioner med behørig respekt for husarbejdets særlige karakteristika, i overensstemmelse med nationale love og bestemmelser; anmoder om, at disse foranstaltninger, så vidt det er muligt i henhold til nationale love og bestemmelser, specificerer, under hvilke vilkår der kan gives adgang til private hjem med behørig respekt for privatlivets fred; opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med nationale bestemmelser at overveje mekanismer, der kan tages i anvendelse for effektivt at bekæmpe misbrug såsom tilsynsbesøg på stedet, i tilfælde hvor der er årsag til mistanke om misbrug;

Torsdag den 28. april 2016

25. udtrykker bekymring over ansættelsesbureauers og arbejdsformidlingers utilstrækkelige inspektioner med henblik på kontrol, opfølgning og tilsyn med ansættelse af kvindelig hushjælp og plejepersonale og fremhæver behovet for at øge antallet af offentlige inspektører og inspektioner med henblik på at sikre overholdelse af loven;

26. opfordrer medlemsstaterne til at yde den fornødne indsats til at intensivere inspektionerne og til at finde innovative inspektionsformer, som respekterer privatlivets fred, navnlig i forbindelse med private hjem, hvor inspektører ikke kan få adgang uden en dommerkendelse, og til at briefe og uddanne inspektører behørigt for at bekæmpe mishandling, udnyttelse, herunder finansiell udnyttelse, vold og seksuelt misbrug af husarbejdere;

27. opfordrer medlemsstaterne til at lancere kampagner med henblik på at øge synligheden og styrke forståelsen af fordelene ved reguleret hus- og omsorgsarbejde blandt offentlige og private organer, med henblik på at tilføre erhvervet værdighed og opnå anerkendelse af kvindelige husarbejders og plejepersoners vigtige arbejde og bidrag til at holde samfundets hjul i gang; opfordrer samtidig medlemsstaterne til at øge bevidstheden om eksistensen af grov udnyttelse i private husholdninger og fastsætte et mål om nul-tolerance over for udnyttelse af disse arbejdstagere;

28. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte kampagner for at øge bevidstheden om husarbejders og plejepersoners samt arbejdsgivernes rettigheder og pligter og om risici for og følger af udnyttelse i husarbejdssektoren og til at fremme anerkendelse af hus- og omsorgsarbejde; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle køreplansprogrammer;

29. opfordrer medlemsstaterne til sammen med arbejdsmarkedets parter at etablere og forbedre informationskanaler om husarbejders og omsorgspersoners rettigheder samt sikre den størst mulige adgang til information for alle arbejdstagere; anbefaler i denne forbindelse oprettelse af informationssteder i overensstemmelse med bedste praksis i medlemsstaterne på regionalt og lokalt plan, telefoniske hjælpetjenester og websteder, der yder bistand og information, også i form af kampagner, om husarbejders og omsorgspersoners rettigheder i hver enkelt medlemsstat på den pågældende medlemsstats officielle sprog og andre relevante sprog; understreger, at civilsamfundsorganisationer såsom organisationer, der arbejder for kvinder og migranter, også bør være i stand til at levere denne information; påpeger, at disse redskaber også bør udvikles på en sådan måde, at eventuelle arbejdsgivere, herunder familier og agenturer, får oplysninger om bedste praksis, modtager relevant rådgivning og vejledning, og at der tilbydes en model for ansættelseskontrakter med henblik på at sikre, at arbejdsgiverne lever op til deres ansvar;

30. opfordrer til, at der skrides konsekvent ind over for erhvervsdrivende i enhver sektor, hvis forretningsmodel er baseret på udnyttelse af illegale arbejdstagere med det formål at holde driftsomkostningerne så lave som muligt, maksimere profitten og udkonkurrere lovlige virksomheder;

31. understreger den vigtige rolle, som fagforbund kan spille ved at organisere arbejdstagere og oplyse dem om deres rettigheder og pligter; bemærker, at dette er en måde, hvorpå husarbejdere kan blive repræsenteret med én stemme og kan blive i stand til kollektivt at forhandle om deres kontrakter og til at forsvare deres rettigheder og interesser;

32. efterlyser en god repræsentation af arbejdsmarkedets parter, især fagforbundene, på europæisk og nationalt plan med henblik på at intensivere sektorspecifikke kollektive overenskomstforhandlinger i overensstemmelse med national praksis for effektivt at fremme og håndhæve anstændige arbejdsforhold i disse sektorer; efterlyser desuden en god repræsentation af erhvervsorganisationer, organisationer, der arbejder sammen med og på vegne af husarbejdere og omsorgspersoner, og andre relevante civilsamfundsorganisationer og til at sikre, at de er fuldt bekendt med udfordringerne med hensyn til at sikre arbejdsrettigheder for kvinder, der er ansat som husarbejdere og omsorgspersoner;

33. beklager, at kvindelige husarbejdere og omsorgspersoner fortsat kun i ringe grad er repræsenteret i fagforbundene i de forskellige medlemsstater og understreger, at det er nødvendigt at tilskynde disse kvindelige arbejdstagere til at indmelde sig i fagforbund;

34. fremhæver desuden betydningen af at samle arbejdsgiverne i foreninger eller andre typer organisationer på nationalt plan, da det mener, at uden sådanne arbejdsgiverorganisationer vil bestræbelserne på et lovliggøre hus- og omsorgsarbejde samt på at forbedre arbejdsbetingelserne og interessen for disse jobs være omsonst;

Torsdag den 28. april 2016

35. bemærker, at private husholdninger, der fungerer som arbejdsgivere, spiller en afgørende rolle for overholdelsen af rimelige arbejdsstandarder og -rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at arbejdsgivere og arbejdstagere har adgang til relevante oplysninger;
36. opfordrer Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til bedre at kunne overvåge og dokumentere husarbejders og omsorgspersoners sårbare og undervurderede erhverv og foreslå foranstaltninger til håndtering af problemet;
37. anmoder Kommissionen og de kompetente europæiske agenturer om at udarbejde en undersøgelse, der sammenligner de forskellige ordninger for reguleret husarbejde, og om at indsamle data om situationen i medlemsstaterne; mener, at disse data bør anvendes i en udveksling af bedste praksis mellem medlemsstater, navnlig med henblik på at optimere bekæmpelsen af udnyttelse af husarbejdere; opfordrer desuden Kommissionen til at indlede en undersøgelse af omsorgspersoners og husarbejders bidrag til medlemsstaternes socialbeskyttelsesordninger og økonomier;
38. opfordrer til udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne for at styrke foranstaltninger og virkninger;
39. mener, at vedtagelse og tilpasning af bedste praksis fra visse medlemsstater vil kunne føre til regulerede beskæftigelsesformer for husarbejdere og omsorgspersoner;
40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle, analysere og offentliggøre pålidelige statistiske data, der er opdelt på alder, køn og nationalitet, for at muliggøre kvalificerede drøftelser og til samtidig at søge de bedste løsninger på, hvordan hushjælpssektoren kan professionaliseres, og anmoder om, at Eurofound og OSHA får til opgave at anvise metoder, hvormed der kan ydes beskyttelse, indgives klager og formidles information;
41. opfordrer Kommissionen til at medtage drøftelser om situationen i hushjælps- og omsorgssektoren på Beskæftigelsesudvalgets (EMCO) dagsorden;
42. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i forbindelse med henholdsvis revision af og fremsættelse af forslag til relevante retsakter eller national lovgivning at sikre, at der tages hensyn til hushjælperes og omsorgspersoners interesser, samtidig med at nationale kompetencer respekteres;
43. anerkender det enorme sociale og økonomiske bidrag, som familiemedlemmer, der fungerer som omsorgspersoner, og frivillige (uformel pleje) yder, og det voksende ansvar, der lægges over på dem som følge af nedskæringer af ydelser eller stigende omkostninger;
44. bemærker, at der er en stigning i antallet mennesker, som lever under langvarig institutionel pleje, og af handicappede, som er socialt udstødt i EU, hvilket er i direkte modstrid med EU's forpligtelser i henhold til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og den europæiske handicapstrategi 2010-2020;
45. mener, at der bør opmuntres til udvikling af støttede hjemmepasningsordninger, som giver handicappede mulighed for at leve uafhængigt og til at vælge kvalificeret personale, som kan yde dem omsorg i deres eget hjem, navnlig i forbindelse med alvorlige handicap;
46. fremhæver behovet for, at medlemsstaterne sikrer bredere adgang til let tilgængelige og prismæssigt overkommelige pasnings- og omsorgsfaciliteter af høj kvalitet for børn, handicappede og ældre gennem passende finansiering, idet der dermed vil være færre grunde til at få varetaget disse opgaver under uformelle og usikre former, samtidig med at der vil være større anerkendelse af værdien af det arbejde, der udføres af professionelle omsorgspersoner; fremhæver nødvendigheden af, at medlemsstaterne udvikler tjenester, som støtter familiemedlemmer, der formelt eller uformelt fungerer som omsorgspersoner;
47. opfordrer medlemsstaterne til at fremme ansættelser i sociale omsorgstjenester og arbejde på at øge sektorens tiltrækningskraft som en potentiel karrieremulighed;

Torsdag den 28. april 2016

48. opfordrer medlemsstaterne til at investere i at skabe stabile jobs af høj kvalitet i hushjælps- og omsorgssektoren, bl.a. ved hjælp af EU-midler såsom Den Europæiske Socialfond (ESF) og EU-programmet for beskæftigelse og social innovation (EaSI);
49. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opmuntre til og fremme innovative løsninger og investeringer i sociale tjenester og sundhedspleje, som rummer et stort potentiale for jobskabelse, spiller en vigtig rolle for at imødekomme behovene som følge af vore aldrende samfund og de demografiske ændringer generelt samt er nødvendige for at modvirke de negative sociale konsekvenser af krisen;
50. anmoder Kommissionen om at udveksle informationer og bedste praksis fra organisationer og sammenslutninger af husarbejdere og omsorgspersoner, som er en del af de samfundsøkonomiske modeller i EU;
51. opfordrer medlemsstaterne til at fremme oprettelsen af arbejdskooperativer inden for omsorgs- og hushjælpssektorerne med særlig vægt på landdistrikter, i betragtning af de positive virkninger dette vil have for oprettelsen af bæredygtige arbejdspladser af høj kvalitet, navnlig for de arbejdstagere, der har problemer med at vinde indpas på arbejdsmarkedet;
52. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at mindreårige, der er beskæftiget med husarbejde, ikke forlader skolen på grund af arbejde;
53. opfordrer Kommissionen til at revidere direktiv 2006/54/EF om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, opfordrer desuden medlemsstaterne til at gennemføre dette direktiv fuldt ud;
54. anmoder medlemsstaterne om at overveje tilskyndelsesforanstaltninger for at fremme ansættelse af registrerede husarbejdere og omsorgspersoner; tilskynder medlemsstaterne til at indføre enkle indberetningssystemer med henblik på at afskrække fra og bekæmpe sort arbejde, sådan som Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg har anbefalet i sin udtalelse om etablering af familietjenester med henblik på at øge beskæftigelsesfrekvensen og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen (SOC/508); opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne og følge eksempler med vellykkede modeller, der har haft en positiv indvirkning på sektoren i social og arbejdsmæssig henseende, f.eks. de »servicekuponer«, som Belgien har indført, og »den universelle servicejobcheck« (CESU) i Frankrig;
55. mener, at det vil være nyttigt, om lovgivningen tilpasses således, at der kan indgås fleksible arbejdskontrakter mellem husarbejdere og omsorgspersoner og husholdninger, der fungerer som arbejdsgivere, for at hjælpe parterne med at gøre brug af/tilbyde huslige tjenester på bedst mulige måde, samtidig med at arbejdstagerne sikres beskyttelse;
56. giver medlemsstaterne det råd, at en klar regulering af lovlig ansættelse af husarbejdere og omsorgspersoner bør støttes af foranstaltninger, der ansporer husarbejdere og deres potentielle arbejdsgivere til at vælge den lovlige ansættelsesform; opfordrer desuden medlemsstaterne til at fjerne de retlige hindringer, som i øjeblikket bevirker, at familierne kun i begrænset omfang anvender en reguleret direkte ansættelse af arbejdstagere;
57. gentager Europa-Parlamentets opfordring til struktureret sektordialog i omsorgssektoren ⁽¹⁾;
58. opfordrer medlemsstaterne til at behandle au pair-ansatte fra EU og fra tredjelande ens ved at tilbyde dem en kombineret opholds- og arbejdstilladelse, som præciserer arbejdstid, ansættelsesform og aflønning; opfordrer medlemsstaterne til at ratificere Europarådets overenskomst om au pair-ansættelse; anmoder medlemsstaterne om at forbedre akkrediteringssystemet og kontrolmekanismerne for au pair-ansættelsesbureauer;
59. minder om behovet for en formel anerkendelse af au pair-ansatte i overensstemmelse med den europæiske overenskomst om au pair-ansættelse og om en udbygning af tilsynet, så de ikke bliver til en uformel og billig erstatning for husarbejdere og omsorgspersoner;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2013 (EUT C 75 af 26.2.2016, s. 130).

Torsdag den 28. april 2016

60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at husarbejdere og omsorgspersoner i Europa behandles som mennesker og har mulighed for at skabe en balance mellem arbejde og privatliv, og at de er omfattet af arbejdstidsdirektivet (2003/88/EF), således at arbejdstagerne får egentlige hvileperioder og ikke tvinges til at arbejde i uforholdsmæssigt mange timer;
  61. anmoder medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger med henblik på at forene arbejds- og familielivet, da dette vil kunne bidrage til, at kvinder kan fastholde en betalt ansættelse, hvilket vil mindske pensionsforskellen mellem mænd og kvinder;
  62. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at husarbejdere og omsorgspersoner modtager pensionsydelse i overensstemmelse med national lovgivning;
  63. opfordrer medlemsstater med en national mindsteløn til at sikre, at alle husarbejdere og omsorgspersoner modtager en løn, der som minimum svarer til denne sats;
  64. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og ILO.
-

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0204

Ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders position i den digitale tidsalder

Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2016 om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders position i den digitale tidsalder (2015/2007(INI))

(2018/C 066/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet, som blev vedtaget på den fjerde verdenskonference om kvinder i september 1995, herunder især området »Kvinder og medier«,
- der henviser til slutdokumentet fra FN's Generalforsamlings 23. særlige samling i 2000, hvori informations- og kommunikationsteknologier (IKT) anerkendes som fremskridt, der byder på nye muligheder for styrkelse af kvinders position, men også indeholder potentielle risici,
- der henviser til principerklæringen og Genèvehandlingsplanen, som blev vedtaget i den første fase af verdenstopmødet om informationssamfundet (WSIS), som fandt sted i Genève i 2003,
- der henviser til Tunisengagementet og Tunisdagsordenen om informationssamfundet, hvori der er fastsat finansielle og internationale mekanismer til gennemførelse af WSIS-dagsordenerne, som blev vedtaget i den anden fase af WSIS-topmødet i Tunis den 16.-18. november 2005,
- der henviser til henvisningerne til kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene i erklæringen om gennemførelsen af resultaterne af WSIS og den tilhørende »WSIS+10-vision« for WSIS efter 2015,
- der henviser til resultaterne af WSIS-forummet »Innovating Together: Enabling ICTs for Sustainable Development«, som blev afholdt den 25.-29. maj 2015 i Genève, og som en delegation fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling deltog i,
- der henviser til WSIS-aktionslinjerne fra 2014, som blev kombineret med målene for bæredygtig udvikling med henblik på at styrke synergier mellem disse overordnede strategier, herunder tiltag for at styrke den sociale, økonomiske og politiske inklusion af alle uanset alder, handicap, genetiske kendetegn, køn, seksuel orientering, kønsmæssig identitet, race, social eller etnisk oprindelse, religion eller overbevisning eller økonomisk eller anden status inden 2030,
- der henviser til Kommissionens strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 (SEC(2010)1079), hvori der indgår en række foranstaltninger om kvinder og internettet, navnlig hvad angår IKT, og til midtvejsevalueringen af strategien,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd efter 2015 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om styrkelse af pigers position i EU via uddannelse ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0218.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0312.

Torsdag den 28. april 2016

- der henviser til Rådet for Beskæftigelse, Socialpolitik, Sundhed og Forbrugerpolitik (EPSCO's) konklusioner fra juni 2014 om »Kvinder og økonomi: økonomisk uafhængighed set i lyset af deltidsarbejde og selvstændig erhvervsvirksomhed«, hvori det hedder, at Europa 2020-strategien udpeger en række prioriterede vækstområder, blandt andet inden for den hvide økonomi og videnskabs- og teknologisektoren, og at det, for at kunne udnytte Europas vækstpotentiale på disse områder fuldt ud, er vigtigt at overvinde kønsstereotyper og bekæmpe uddannelses- og beskæftigelsesmæssig opdeling,
- der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2015 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2013 om afskaffelse af kønsstereotyper i EU ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om den digitale dagsorden for vækst, mobilitet og beskæftigelse ⁽⁴⁾ og navnlig den store koalition for digitale færdigheder og job,
- der henviser til tiltag nr. 60 i den digitale dagsorden, som handler om at opmuntre kvinder til karrierer inden for IKT og om at øge andelen af kvinder i IKT-sektoren,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En strategi for et digitalt indre marked i EU« (COM(2015)0192),
- der henviser til søjle II i Kommissionens strategi for det digitale indre marked, som er rettet mod at skabe de rette betingelser og lige vilkår og klima for, at der kan udvikles digitale netværk og innovative tjenester, og søjle III, som støtter et inklusivt digitalt samfund, hvor borgerne besidder de rette færdigheder til at kunne gribe de muligheder, som internettet tilvejebringer, og styrke deres muligheder for at komme i beskæftigelse,
- der henviser til den undersøgelse, som Europa-Parlamentets Temaafdeling C har foretaget, og som blev offentliggjort i 2015 under titlen »Study on Empowering women on the Internet« (undersøgelse om at styrke kvinder på internettet),
- der henviser til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 ⁽⁵⁾ om fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og ikkeforskelsbehandling,
- der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
- der henviser til Beijingerklæringen og Beijinghandlingsplanen og mere specifikt til målsætningerne heri med hensyn til »kvinder og medierne«, hvori der opfordres til, at kvinder i øget omfang får mulighed for at komme til orde og deltage i beslutningstagningen i og gennem medierne og de nye kommunikationsteknologier, samtidig med at kvinder afbildes på en afbalanceret og ikke-stereotypiseret måde i medierne,
- der henviser til Kommissionens »europæiske kodeks for bedste praksis for kvinder i IKT« fra 2013,
- der henviser til sin dybtgående analyse fra 2012 om kvinder i IKT,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0351.

⁽²⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 75.

⁽³⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 18.

⁽⁴⁾ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 120.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

Torsdag den 28. april 2016

- der henviser til Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheds (FRA's) rapport »Violence against women — an EU-wide survey. Main results« (vold mod kvinder — en EU-dækkende undersøgelse. Vigtigste resultater), som blev offentliggjort i marts 2014,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens EU-strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2012-2016) og midtvejsrapporten om gennemførelsen heraf,
  - der henviser til EU's politikcyklus for organiseret og grov kriminalitet, som indledtes i 2014, og til prioritetsområdet menneskehandel,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0048/2016),
- A. der henviser til, at digitaliseringen har revolutioneret og grundlæggende ændret den måde, hvorpå folk indhenter og formidler oplysninger, kommunikerer, indgår i sociale sammenhænge, studerer og arbejder, har skabt nye muligheder for at deltage i offentlige og politiske diskussioner, uddannelse og arbejdsmarkedet og har åbnet nye perspektiver for at leve et uafhængigt liv samt har et kolossalt økonomisk potentiale for EU og videre ud; der henviser til, at digitaliseringen ikke blot påvirker markeder, men samfundet som helhed;
- B. der henviser til, at informations-samfundet, med udgangspunkt i informations- og kommunikationsteknologi (IKT) indebærer kæmpemæssige muligheder for at generere og fordele velstand og viden, sådan som det eksempelvis fremgår af gratis og open source-softwarebranchen, der har ændret den måde, hvorpå software produceres, distribueres, supportes og anvendes, hvilket har muliggjort en rigere digital inklusivitet; der henviser til, at digitaliseringen herudover rummer muligheder for en mere fleksibel og mangfoldig anvendelse af tid og rum, som leder i retning af mere retfærdige samfundsmodeller; der henviser til, at digitaliseringen af arbejdsmarkedet samtidig kan skabe nye former for ekskludering, eksempelvis risikoen for økonomisk, social, kulturel og kønsmæssig opdeling;
- C. der henviser til, at kun 9 % af udviklerne i Europa og kun 19 % af cheferne i IKT- og kommunikationssektoren er kvinder (sammenlignet med 45 % i andre servicesektorer), og at kvinder kun udgør 19 % af iværksætterne (sammenlignet med 54 % i andre servicesektorer) ⁽²⁾;
- D. der henviser til, at der i denne udvikling ligger et stærkt potentiale for en styrkelse af kvinders position, ved at der gives adgang til oplysninger og viden ud over de traditionelle kilder og tilbydes en platform, hvor man kan komme til orde, hvilket kan inspirere andre til handling, idet der åbnes nye muligheder for at interagere og drive kampagner med henblik på at forsvare rettigheder og frihed for kvinder, piger og LGBTI-personer, men også personer med særlige behov, eksempelvis personer med handicap; der henviser til, at kvinders aktive deltagelse i informations-samfundet ikke blot er et spørgsmål om retfærdighed og ligestilling — den vil også bidrage til at forbedre de sociale og økonomiske vilkår i samfundet samt EU's konkurrenceevne;
- E. der henviser til, at der er en betydelig kønsbetinget skævhed i adgangen til erhvervs- og uddannelsesmæssige muligheder i forhold til informations- og kommunikationsteknologi og computerfærdigheder; der henviser til, at digitalisering påvirker forbruget og udbredelsen af medier kraftigt, navnlig for yngre brugere, åbner nye kanaler og giver mulighed for et mindre hierarkisk medielandskab; der henviser til, at digitalisering kan lette styrkelsen af kvinders position, men også stille den over for nye udfordringer gennem udbredelsen af negative, fornedrende og stereotype afbildninger af kvinder;

⁽¹⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/women-active-ict-sector>.

Torsdag den 28. april 2016

- F. der henviser til, at digitale kommunikationskanaler og sociale netværk især er vigtige for forældre på forældreorlov og folk, som arbejder hjemmefra;
- G. der henviser til, at digitaliseringen har en kolossal indflydelse på arbejdsmarkedet ved at ændre værdikæder og skabe nye jobmuligheder og mere fleksible arbejdsmonstre; der henviser til, at de muligheder for fleksible arbejdsformer og telearbejde, som digitaliseringen har medført, kan fungere som et vigtigt værktøj til at sikre en bedre balance mellem arbejde og fritid for såvel kvinder som mænd; der henviser til, at disse fleksible arbejdsformer kan spille en positiv rolle ved at bidrage til inklusion i arbejdsmarkedet af ugunstigt stillede grupper af kvinder; der henviser til, at der dog også er mulige negative konsekvenser, som især kan berøre kvinder, eksempelvis nedbrydning af arbejdstagernes rettigheder, grænserne for arbejdstidens omfang og mellem jobrelateret og ikkejobrelateret ansvar, som øger omfanget af lavtlønnede og mindre sikre former for beskæftigelse;
- H. der henviser til, at forbedringer af digitale færdigheder og IT-kendskab udgør en enestående mulighed for at styrke inklusionen på arbejdsmarkedet af kvinder og piger, men også af personer med særlige behov, såsom personer med handicap; der henviser til, at en stigning i antallet af kvinder i IKT-sektoren, som er en af de sektorer, hvor lønningerne er højest, kunne medvirke til en styrkelse af deres økonomiske position og uafhængighed og resultere i en formindskelse af den samlede lønforskel mellem kønnene;
- I. der henviser til, at ansvaret på det digitaliserede arbejdsmarked i større og større omfang flyttes fra virksomheden over til individet og resulterer i ændrede vilkår for medlemsskab af sociale sikringsordninger for selvstændige og freelancere; der henviser til, at politiske beslutninger helt klart har indflydelse på, hvad disse forandringer fører til;
- J. der henviser til, at det i tilfælde med flere individuelle kontrakter i forskellige virksomheder og institutioner bliver vanskeligere at holde øje med overholdelsen af princippet om lige løn for lige arbejde på samme arbejdssted, som er særdeles vigtigt for et samfund med reel ligestilling;
- K. der henviser til, at flere kvinder i IKT-sektoren ville være en saltvandsindsprøjtning for et marked, hvor der er udsigt til mangel på arbejdskraft, og hvor det ville betyde en gevinst på omkring 9 mia. EUR for EU's BNP på årsbasis, hvis kvinder var repræsenteret i samme omfang som mænd; der henviser til, at kvinder fortsat er stærkt underrepræsenterede på IKT-studieretninger, hvor de kun udgør omkring 20 % af alle kandidater på området, og at kun 3 % af alle kvinder med en universitetsgrad har en grad i IKT; der henviser til, at kvinder møder mange vanskeligheder med hensyn til at komme ind i og forblive i IKT-sektoren; der henviser til, at det mandsdominerede arbejdsmiljø — kvinder udgør kun 30 % af arbejdsstyrken — medvirker til tendensen til, at mange kvinder forlader IKT-sektoren inden for nogle få år efter, de har afsluttet deres universitetsuddannelse;
- L. der henviser til, at det i undersøgelsen om kvinder i IKT-sektoren anslås, at der vil være 900 000 ubesatte stillinger i IKT-sektoren i Europa i 2020; der henviser til, at IKT-sektoren vokser hurtigt og skaber omkring 120 000 nye arbejdspladser hvert år;
- M. der henviser til, at IKT-sektoren er kendetegnet af en særligt høj vertikal og horisontal opdeling og af en kløft mellem kvindernes uddannelsesniveau og deres position i IKT-sektoren; der henviser til, at under 20 % af alle IKT-iværksættere er kvinder; der henviser til, at de fleste (54 %) af de beskæftigede kvinder i IKT-sektoren er ansat i dårligere lønnede og lavere kvalificerede stillinger, og at kun et lille mindretal blandt dem (8 %) er ansat i højt kvalificerede stillinger som softwareingeniører; der henviser til, at kvinder også er underrepræsenterede i beslutningsprocessen inden for denne sektor, idet kun 19,2 % af IKT-sektorens arbejdstagere har kvindelige chefer, mens det er tilfældet for 45,2 % af arbejdstagerne i andre sektorer;
- N. der henviser til, at kvinder på 55 år eller derover er i særlig stor fare for ledighed og inaktivitet på arbejdsmarkedet, og at den gennemsnitlige beskæftigelsesgrad for kvinder i alderen 55-64 år i EU kun er på 42 %, hvor den for mænd er på 58 %; der henviser til, at en ringe grad af IT-kendskab og e-færdigheder forstærker denne fare; der henviser til, at forbedringer af og investeringer i de digitale kompetencer hos kvinder på 55 år og derover ville betyde en kraftig forbedring af deres beskæftigelsesmuligheder og give dem en vis grad af beskyttelse mod udelukkelse fra arbejdsmarkedet;

Torsdag den 28. april 2016

- O. der henviser til, at sexismen og stereotyper om køn er en hæmsko for ligestilling mellem kønnene, for økonomisk udvikling og for EU's konkurrenceevne, som er med til at uddybe den allerede udtalte kønsrelaterede digitale kløft inden for IKT og medie- og informationssamfundet; der henviser til, at de eksisterende kønsstereotyper gør det vanskeligt for kvinder at udvikle deres potentiale som brugere, innovatorer og skabere fuldt ud; der henviser til, at der er et behov for klar politisk vilje, konkrete tiltag og civilsamfundets medvirken for at ændre dette;
- P. der henviser til, at almen og faglig uddannelse er af central betydning for styrkelsen af kvinders position i den digitale tidsalder og dermed for samfundets fremtidige levedygtighed; der henviser til, at 60 % af EU's skoleelever aldrig bruger digitalt udstyr i deres klasseværelser; der henviser til, at antallet af kvindelige IKT-kandidater, som i forvejen var lavt, er faldet yderligere; der henviser til, at kvinder er kraftigt underrepræsenterede inden for områderne videnskab, teknologi, ingeniørvidenskab og matematik, og at omkring halvdelen af de kvindelige kandidater ikke kommer til at arbejde inden for området; der henviser til, at kvinder fortsat er kraftigt underrepræsenterede i initiativer som Code Week (programmeringsuge), IKT for bedre uddannelse, Startup Europe Leaders Club og »det storstilede samarbejde om digitale job«, som sigter mod at fremme e-uddannelse og e-færdigheder yderligere;
- Q. der henviser til, at fremme af digitale teknologier og IKT i tråd med målene for bæredygtig udvikling har en vigtig rolle at spille i EU's politik for udviklingssamarbejde, især med hensyn til styrke kvinders og pigers position socialt og økonomisk og løfte dem ud af fattigdommen;
- R. der henviser til, at digitalisering beforder fremme af direkte demokrati via internettet og dermed giver kvinder mulighed for at engagere sig mere i politik samt forbedrer deres adgang til information;
- S. der henviser til, at kombinationen af digitalisering og direkte demokrati giver kvinder flere muligheder for at engagere sig direkte, uden for de traditionelle politiske strukturer, og at deltage fuldt ud og på sammenhængende vis;
- T. der henviser til, at IKT ligesom som en hvilken som helst anden teknologi kan bruges og misbruges til at true kvinder, deres rettigheder og frihedsrettigheder og i yderste konsekvens deres selvstændiggørelse, eksempelvis ved cybermobning, cyberstalking, menneskehandel, hadefulde ytringer, opfordring til had, forskelsbehandling og overtrædelse af grundlæggende rettigheder; der henviser til, at anonymitet på internettet bidrager til udbredelsen af disse former for vold mod kvinder; der henviser til, at sådanne nye udfordringer og risici skal identificeres og håndteres på passende vis af både de politiske beslutningstagere og virksomheder, selskaber og civilsamfundsorganisationer, samtidig med at der levnes plads til udveksling af oplysninger via internettet;
- U. der henviser til, at nye informations- og kommunikationsteknologier anvendes til at etablere kanaler og platforme, som gør visse former for seksuel udnyttelse af kvinder, herunder mindreårige, lettere; der henviser til, at digitale platforme også bruges til markedsføring af kvinders kroppe; der henviser til, at der er behov for, at relevante erhvervsgrupper beskæftiget med retshåndhævelse erkender de ændringer, som digitaliseringen medfører for denne type forbrydelse; der henviser til, at der også er behov for at øge bevidstheden blandt relevante uddannelsesfagfolk om disse nye former for digitale trusler og stille midler til rådighed fra EU's fonde og fra medlemsstaterne til fremme af undervisning om sikker og respektfuld brug af internettet og om risikoen for både drenge og piger for kønsbaseret vold på internettet og til at inddrage mænd og drenge i kampen mod vold mod kvinder og piger;
- V. der henviser til, at digitale kommunikationsformer har medvirket til en vækst i udbredelsen af hadefulde ytringer og trusler mod kvinder, at 18 % af alle kvinder i Europa efter puberteten har været udsat for en eller anden form for chikane fra bekendte på internettet, og at ni millioner har været ofre for internetbaseret vold i Europa; der henviser til, at antallet af trusler mod kvinder, herunder dødstrusler, er steget; der henviser til, at den sociale bevidsthed om digitale former for vold, både i den brede offentlighed og blandt relevante fagpersoner, eksempelvis retshåndhavende personale og lærere, fortsat ikke er tilstrækkeligt til at sikre passende forebyggelse, overvågning og hjælp til ofre; der henviser til, at forskellige former for internetbaseret vold endnu ikke er fuldt ud afspejlet i strafferetten og heller ikke i visse

Torsdag den 28. april 2016

retsfølgelsesmetoder og -procedurer i alle medlemsstater; der henviser til, at der er en manglende reaktionsevne i det retslige system; der henviser til, at gerningsmænd og afsendere af hadefulde ytringer meget sjældent bliver anmeldt, underkastet efterforskning, retsforfulgt og dømt; der henviser til, at der er et behov for på EU-plan at anerkende den potentielt grænseoverskridende natur af overgreb og vold på internettet;

- W. der henviser til, at kønsbudgettering og integrering af kønsaspektet kan anvendes som værktøjer til at fremme ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at der bør tages hensyn til kønsrelaterede perspektiver på alle stadier af Kommissionens arbejde vedrørende digitalisering i Europa for at sikre, at kvinder ikke blot inkluderes i den digitale udvikling, men er med i front;
- X. der henviser til, at den lave deltagelse af kvinder og piger i IKT-relaterede uddannelser og senere deres lave andel i IKT-jobs er et resultat af et komplekst samspil af kønsstereotyper, der starter tidligt i livet og uddannelsen og fortsætter ind i arbejdslivet; der henviser til, at faktorer, der begrænser kvinders og pigers deltagelse i IKT-uddannelse og -beskæftigelse, omfatter: livslange stereotyper, opdeling i »typisk kvindelige og mandlige« aktiviteter, fritidsaktiviteter og legetøj allerede fra de tidligste uddannelsesniveauer, en relativ mangel på kvindelige rollemodeller i IKT-sektoren og kvinders begrænsede synlighed i denne sektor, især i ledende stillinger;

Generelle anbefalinger

1. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til fuldt ud at udnytte det potentiale, som informationssamfundet, IKT og internettet rummer med hensyn til at styrke kvinders position, rettigheder og frihedsrettigheder samt ligestilling mellem kønnene uden hensyn til alder, handicap, genetiske kendetegn, køn, seksuel orientering, kønsmæssig identitet, race, social eller etnisk oprindelse, religion eller overbevisning eller økonomisk status;
2. fremhæver, at internetadgang udgør en ny væsentlig tjenesteydelse, som er nødvendig for hele verden — mænd, kvinder, drenge og piger — eftersom internettet nu er et centralt værktøj i den enkelte persons dagligliv i familie-, arbejds-, uddannelses- og læringsmæssig sammenhæng, for ledelsen i virksomheder, offentlige myndigheder, institutioner og organisationer, for sociale netværks funktion og fremme af lige muligheder;
3. opfordrer Kommissionen til at udnytte den digitale dagsorden og strategien for det digitale indre marked og målrette dem bedre med henblik på at håndtere den alvorlige kønsrelaterede kløft i IKT-sektoren og fremme kvinders fulde integration i sektoren, især med hensyn til job i den tekniske branche og i telekommunikationsbranchen, fremme uddannelse af kvinder og piger i IKT og andre områder inden for videnskab, teknologi, ingeniørvidenskab og matematik, øge kvinders synlighed på den digitale scene, styrke ligestilling mellem kønnene og kvinders deltagelse gennem bedre adgang til finansiering, gennemføre kønsspecifikke konsekvensvurderinger og kønsbudgettering på systematisk vis i sit arbejde med den digitale dagsorden og strategien for det digitale indre marked, så det grundlæggende europæiske princip om ligestilling mellem kønnene kan blive behørigt indarbejdet heri, og støtte civilsamfundsorganisationer og kvindeorganisationer i bestræbelserne på at gøre et inklusivt internet til en realitet;
4. opfordrer EU's institutioner og medlemsstater til at indarbejde kønsperspektivet i alle digitale initiativer og anerkende, at den digitale udvikling frembringer en ny, stærkere bølge af bevidsthed om kønsrelaterede spørgsmål og ligestilling mellem kønnene; fremhæver over for Kommissionen internettets effektivitet som medium i forbindelse med eksempelvis kampagner og fora og til synliggørelse af kvindelige rollemodeller, som alt sammen medvirker til at fremskynde ligestilling mellem kønnene; anmoder derfor Kommissionen om at overveje at give kvinder en fremtrædende placering i sin digitale dagsorden, så den nye digitale tidsalder kan blive en drivkraft i retning af ligestilling mellem kønnene;
5. opfordrer indtrængende Kommissionen til i den kommende strategi for ligestilling mellem kønnene (2016-2020) at indarbejde konkrete foranstaltninger til støtte for kvinders integration og deltagelse i informationsamfundet og til kraftigt at fremme kvindenetværk på internettet, eftersom de er udtryk for en selvorganiseret bottom-up-tilgang til styrkelse af kvinders position og bør modtage al den støtte, der er nødvendig, for at de kan blive varige;

Torsdag den 28. april 2016

6. tager Kommissionens meddelelse »En strategi for et digitalt indre marked i EU« til efterretning, men beklager dens snævre fokus, eftersom den undervurderer det betydelige potentiale, som digitalisering kan have med hensyn til et inklusivt samfund med mere lighed og borgerdeltagelse, og ikke i fornødent omfang anerkender de muligheder, som målrettet støtte og finansieringsinfrastruktur kan udgøre for en styrkelse af kvinders position;
7. opfordrer til en større vægt på gratis og open source-software i IKT-sektoren og det digitale marked; ser gratis og open source-software som et afgørende værktøj til at fremme ligestilling mellem kønnene og demokratisering i det digitale indre marked og IKT-sektoren; fremhæver, at der også er behov for bevidsthed om kønsrelaterede emner i open source-sektoren;
8. opfordrer EU og dets medlemsstater til at udvikle, støtte og gennemføre de initiativer, som FN og dets organer har taget, navnlig inden for rammerne af Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet samt verdenstopmøderne om informationssamfundet (WSIS), med henblik på at kæmpe for en styrkelse af kvinders position i den digitale tidsalder på EU-plan og på verdensplan; opfordrer medlemsstaterne til at kommunikere og dele bedste praksis med hverandre med henblik på at fremme en ligelig inddragelse af kvinder i den digitale udvikling i hele Europa;
9. opfordrer medlemsstaterne til — med henblik på at opnå ligestilling mellem kønnene i informationssamfundet og IKT-sektoren — at udarbejde flerårige handlingsplaner, hvis sigte er at øge kvinders adgang til informationssamfundet, forbedre og øge kvinders anvendelse af IKT, give kvinder en mere fremtrædende rolle i IKT-sektoerne, fremme kvinders kendskab til IKT gennem uddannelse, fremme kvinders beskæftigelse og iværksætterånd gennem regelmæssig brug af internettet og digitale tjenester, udvikle onlineindhold, der fremmer ligestilling mellem kønnene, fremme den løbende udveksling, udbredelse og kommunikation af ligestillingsværdier, fremme adgang til og anvendelse af IKT som værktøjer mod kønsdiskriminering på områder som eksempelvis kønsrelateret vold, fremme internationalt samarbejde, etablere en balance mellem arbejdsliv og privatliv samt udarbejde, gennemføre, udbrede og evaluere ligestillingspolitikker og -planer;

Deltagelse

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre bedre brug af det betydelige potentiale, som digitalisering har på alle niveauer af politisk deltagelse, og inklusion af kvinder i beslutningsprocesser, f.eks. ved hjælp af elektronisk stemmeafgivning; fremhæver de store muligheder, som digitaliserings- og e-forvaltningsinitiativer rummer med hensyn til adgang til information, beslutningsprocesser, gennemsigtighed og øget ansvarlighed; fremhæver endvidere, at informations- og kommunikationsteknologier i høj grad kan forøge kvinders muligheder for at deltage i undersøgelser og diskussionsfora samt for at indgive klager og anmelde andre anonymt;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme digitalisering inden for politik for at fremme direkte demokrati og på den måde åbne mulighed for en mere aktiv inddragelse af alle borgere, hvorved forældede systemer og forhindringer, som medfører vanskeligheder for kvinder og underrepræsenterede grupper, når de forsøger at etablere sig i valgmæssige og institutionelle sammenhænge, overvindes; opfordrer desuden Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje metoder til stemmeafgivning på internettet i forbindelse med valghandlinger og til at udvikle dem yderligere for på denne måde at fjerne forhindringer, som kvinder ofte er specielt berørt af;
12. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at udnytte programmet »Europa for Borgerne« og konkret målrette det mod civilsamfundsorganisationer og kvindeorganisationer, som arbejder på områder, der har med digitalisering og IKT at gøre, med henblik på at forbedre vilkårene for kvinders deltagelse i samfundslivet og deres demokratiske deltagelse, og til ved de kommende evalueringer af gennemførelsen at være særligt opmærksom på de ligestillings-specifikke mål;
13. fremhæver den vigtige rolle, som nye medier kan spille for at styrke kvinders deltagelse i demokratiske processer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme kvinders fulde deltagelse i medierne, herunder på ledelsesniveau, samt i forvaltnings- og overvågningsorganer med henblik på at stræbe mod en medieverden med en mere ligelig kønsmæssig fordeling, som bekæmper kønsstereotyper og vildledende fremstilling af kvinder; opfordrer indtrængende Kommissionen til desuden at fremme etableringen af netværk blandt civilsamfundsorganisationer og mediernes faglige organisationer med henblik på at styrke kvinders mulighed for at deltage aktivt og til at anerkende de særlige behov for kvinder i medieverdenen;

Torsdag den 28. april 2016

14. fremhæver det internationale civilsamfunds centrale rolle for internetforvaltning gennem fora som eksempelvis Det Globale Internetforum; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med og støtte digitale civilsamfundsorganisationer på græsrodsniveau og internationalt niveau og til at fremskynde kvinders og pigers deltagelse og repræsentation i alle disse fora og netværk;

15. finder, at adgang til gratis bredbånd for alle, i det mindste i det offentlige rum, ville forbedre kvinders mulighed for at anvende de digitale muligheder og øge deres chancer for at få adgang til arbejdsmarkedet, hvilket også ville medvirke til øget social inklusion og en positiv udvikling med hensyn til miljømæssige og økonomiske forhold; opfordrer Kommissionen til at anerkende betydningen af, at dens digitale dagsorden udstrækkes til länddistrikter, så ingen borgere, og især ikke kvinder, bliver udelukket eller isoleret, og så de digitale muligheder er åbne for alle;

Arbejdsmarkedet

16. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at fremme ligestilling mellem kønnene i IKT-virksomheder og andre relevante sektorer, repræsentative organer og uddannelsesinstitutioner, herunder også på ledende poster, at overvåge fremskridtene nøje og dele bedste praksis på området;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forholde sig til den alvorlige underrepræsentation af kvinder i IKT-sektoren, især blandt folk på højere poster og i bestyrelser; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende, at udkast til direktivet om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger udgør en reel mulighed for at ændre kulturen internt i virksomhederne, hvilket sandsynligvis vil påvirke alle niveauer i hierarkiet, og opfordrer derfor indtrængende til, at behandlingen af direktivet genoptages i Rådet; minder indtrængende Kommissionen om sin forpligtelse til at træffe enhver foranstaltning, der kan bidrage til at bryde dødvandet i Rådet, for så vidt angår EU-lovgivning om åbenhed og større kønslig balance i rekrutteringen til ledende positioner;

18. opfordrer medlemsstaterne til at gøre noget ved problemet med kønsforskelle inden for IKT-sektoren ved at understrege de forretningsmæssige fordele ved diversitet og ved at skabe flere og stærkere incitamenter for både virksomheder og kvinder, som f.eks. rollemodeller og karrieremuligheder, med henblik på at øge kvinders synlighed;

19. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre grundlæggende arbejdstagerrettigheder og den sociale beskyttelse af arbejdstagerne samt til at bekæmpe usikre arbejdsvilkår; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå og medlemsstaterne til yderligere at udvikle nye beskyttelsesmekanismer, der er tilpasset de arbejds- og karrieremønstre, som digitaliseringen giver anledning til, og herunder være særligt opmærksomme på kvinders situation; understreger vigtigheden af kollektive forhandlinger på alle niveauer, især i sektorer, som er stærkt påvirket af digitalisering, for at sikre princippet om lige løn for lige arbejde samt sikre arbejdspladsens kvalitet og sikkerhed i tider med digitalisering; påpeger, at det er nødvendigt at fastsætte generelle rammebetingelser for at sikre beskyttelse af ansattes personoplysninger;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende det fulde potentiale af den fleksibilitet, som digitalisering kan give balancen mellem arbejde og privatliv, og fremhæver samtidig, at digitaliseringen af arbejdsmarkedet kræver tilpasning af såvel arbejdsmarkedspolitikkerne som de underliggende socialsikringssystemer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til med hensyn til Kommissionens køreplan »En ny start for at håndtere balancen mellem arbejdsliv og privatliv i erhvervsaktive familier« at tage digitaliseringens muligheder og udfordringer med hensyn til arbejdsvilkår og behovet for tilpasning af arbejdsstedet, kompetenceudvikling og muligheder for livslang læring op til overvejelse, navnlig for arbejdstagere med omsorgsforpligtelser; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at investere målrettet i digitale arbejdspraksis for at forbedre balancen mellem arbejdsliv og privatliv for alle;

21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte livslang læring, faglig uddannelse samt ordninger, der hjælper med en bedre tilpasning eller en potentiel ændring af karriereforløbet i overensstemmelse med den voksende efterspørgsel efter e-færdigheder i mange forskellige sektorer, med særligt fokus på kvinder på 55 og derover, for at sikre dem mod udelukkelse fra arbejdsmarkedet;

Torsdag den 28. april 2016

22. opfordrer til, at de bureaukratiske byrder, som virksomhederne pålægges i forbindelse med alle de foranstaltninger, der træffes på dette område, begrænses til et minimum; påpeger, at uforholdsmæssigt bureaukrati kan bringe accepten i fare og føre til tab og udflytning af arbejdspladser; glæder sig over de brugbare og konsensusbaserede kompromisser, der er indgået af arbejdsmarkedets parter i medlemsstater, som har en stærk tradition for medbestemmelse; betragter medbestemmelse som en bedste praksis-model for de europæiske økonomier;

23. bemærker, at lønforskellen mellem mænd og kvinder fortsat er et af de vigtigste emner i forbindelse med den kønsrelaterede kløft i IKT-sektoren, og opfordrer derfor medlemsstaterne til endelig at påbegynde den aktive gennemførelse af Kommissionens henstilling om styrkelse af princippet om ligeløn mellem mænd og kvinder gennem åbenhed og fortsatte positive foranstaltninger, fortrinsvis ad lovgivningens vej, og til at indføre foranstaltninger til løngennemsigtighed samt kønsneutrale jobevalueringer; opfordrer Kommissionen til at inddrage ligelønsspørgsmålet i initiativet »En ny start for erhvervsaktive forældre«, der indgår i dens arbejdsprogram for 2016, eftersom lønforskellene bliver endnu større, når folk bliver forældre;

24. påpeger, at kønsbestemte lønforskelle resulterer i en endnu større forskel i pensionsydelser; understreger, at princippet om, at der for at sikre en retfærdig og rimelig aflønning skal udbetales lige løn for lige arbejde på den samme arbejdsplads, som påpeget af kommissionsformand Jean-Claude Juncker, skal garanteres;

25. opfordrer medlemsstaterne til at indføre skatte- og socialsikringsystemer uden negative incitamenter, som afholder sekundære forsørgere fra at arbejde eller fra at arbejde mere, da kvinder har tendens til at være sekundære forsørgere, og IKT-jobs er meget fremherskende på dette område;

26. påpeger, at der stadig findes kønsbetingede lønforskelle og forskelle i karriereforløb for kvindelige arbejdstagere inden for IKT-sektoren; understreger, at der stilles spørgsmål ved princippet om, at der for at sikre en retfærdig og rimelig aflønning skal udbetales lige løn for lige arbejde på den samme arbejdsplads, selv om dette princip er en af grundpillerne i den sociale retfærdighed på arbejdsmarkedet og derfor bør beskyttes frem for alt andet; gentager, at uligheder med hensyn til løn og karriereforløb ikke bør få lov at rodfæste sig i den digitale økonomi; understreger, at stigende erhvervsfrekvens for kvinder og investeringer i politikker til fremme af social inklusion vil bidrage til at mindske de kønsbestemte lønforskelle; understreger betydningen af, at der også føres kollektive forhandlinger i den digitale markedsøkonomi for at sikre jobkvalitet og jobsikkerhed i den digitale tidsalder;

27. glæder sig over de mange muligheder og den større fleksibilitet, som den digitale tidsalder giver arbejdstagere og selvstændige arbejdstagere, herunder mulighederne for en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv, navnlig med hensyn til arbejdsvilkår for forældre med små børn og personer med handicap; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage effektivt fat på spørgsmålet om fleksibelt arbejde og jobsikkerhed, som har en fremtrædende plads i IKT-sektoren, men understreger samtidig de nye udfordringer, som denne udvikling giver anledning til, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der findes hensigtsmæssige socialsikringsbestemmelser; går ind for, at arbejdstagerne skal have ret til at »logge af« uden for den aftalte arbejdstid;

28. henleder opmærksomheden på, at den tendens til mere fleksible arbejdsmetoder, som drives frem af digitaliseringen, også kan give anledning til usikre ansættelsesformer; understreger, at arbejdsrelaterede mentale sundhedsproblemer, som f. eks. udbrændthed som følge af at »være på« hele tiden, udgør en alvorlig risiko; tilråder derfor, at de fastsatte hviletider for arbejdstagerne overholdes fuldt ud, og understreger behovet for at respektere arbejdstidsordningerne i henhold til ansættelseskontrakter med fleksible arbejdstider for at opretholde grænserne omkring arbejdstiden i overensstemmelse med arbejdsmarkedslovgivningen i de enkelte medlemsstater;

Uddannelse og erhvervsuddannelse

29. understreger vigtigheden af at sikre integrering af kønsaspektet i uddannelsessektoren ved at fremme digitale færdigheder og kvinders og pigers deltagelse i IKT-uddannelse via integration af programmering og nye medier og teknologier i læseplaner på alle uddannelsesniveauer, i undervisning uden for uddannelsessystemet, inden for uformel og ikke-formel uddannelse og inden for alle typer af uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder også for undervisere, med henblik på at mindske og udrydde forskelle med hensyn til digitale færdigheder og opmuntre piger og unge kvinder til at gå i gang med karrierer inden for naturvidenskabelige fag og IKT; fremhæver i denne forbindelse vigtigheden af åbne uddannelsesressourcer, som sikrer bedre adgang til uddannelse for alle, og af udveksling af bedste praksis med hensyn til indarbejdelse af kønsaspektet på IKT-området;

Torsdag den 28. april 2016

30. tilskynder medlemsstaterne til at indføre alderstilpasset IKT-uddannelse i de tidlige skoleår med særligt fokus på at inspirere piger til at udvikle deres interesse og talenter på det digitale område og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme uddannelse inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik fra en tidlig alder, eftersom piger flytter deres fokus væk fra disse områder tidligere i deres uddannelsesforløb på grund af kønsstereotyper vedrørende disse emner, mangel på rollemodeller og opdeling af aktiviteter og legetøj, hvilket resulterer i en underrepræsentation af kvinder på disse områder på universitetet, som igen forplanter sig til arbejdspladserne; understreger derfor, at både kønsstereotyper og digital undervisning bør tages op, begyndende med grundskolen og videre igennem alle uddannelsesniveauer til og med voksenuddannelse og uddannelse for folk, som er blevet udelukket fra arbejdsmarkedet;
31. anmoder indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne om at fremme uddannelse og livslang læring, som specifikt er målrettet mod ældre kvinder, i hele deres arbejdsliv og senere, navnlig for kvinder med omsorgsforpligtelser og kvinder, der har taget en pause fra deres karriere eller vender tilbage til arbejdspladsen, for at sikre, at de ikke køres agterud i det tiltagende hurtige skift mod digitalisering;
32. bemærker, at uddannelse i digital teknologi, IKT og programmering i en tidlig alder er særlig vigtig i forhold til at styrke piger og tilskynde dem til at gøre sig gældende på området og overvinde kønsstereotyper; fremhæver, at en forøgelse af repræsentationen af kvinder inden for naturvidenskabs-, teknologi-, ingeniør- og matematiklinjerne på de videregående uddannelse er af afgørende vigtighed for at øge deres repræsentation i den digitale sektor;
33. opfordrer medlemsstaterne til at gøre noget ved problemet med kønsforskelle inden for IKT-sektoren ved at skabe flere incitamenter og støttestrukturer for kvinder — som f.eks. rollemodeller, mentorordninger og karrieremuligheder — med henblik på at øge kvinders synlighed; opfordrer derfor medlemsstaterne til at tilpasse uddannelsessystemerne, hvor dette er nødvendigt, med henblik på at fremme undervisning og interesse inden for områderne videnskab, teknologi, ingeniørvidenskab og matematik generelt og i særdeleshed for kvindelige studerende;
34. understreger værdien af IKT, og mere specifikt onlineuddannelseskurser for piger og kvinder, men også for personer med særlige behov, f.eks. personer med handicap og indbyggere i landområder og fjerntliggende områder, samt mulighederne for telearbejde med henblik på at øge uddannelsesniveaulet blandt disse grupper og øge deres muligheder for økonomisk uafhængighed;
35. bemærker den vigtige rolle, og det enorme potentiale, som uddannelse inden for kunst og design, formel, uformel og ikke-formel uddannelse, de kreative erhverv samt den kulturelle sektor har for kvinders og pigers selvstændiggørelse og for deres spredning i den digitale sektor; understreger derfor, at det er vigtigt at forbinde områderne naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik med uddannelse og kunst som økonomiske sektorer;
36. opfordrer Kommissionen til at fremme digitale teknologier som redskaber, der kan mindske hindringerne for at få fodfæste på arbejdsmarkedet som led i den livslange læring, og fastsætte EU-benchmarks for offentlige og private investeringer i digitale færdigheder som en procentdel af BNP;
37. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til, navnlig ved hjælp af informations- og oplysningskampagner, at fremme kvinders deltagelse i erhvervssektorer, som stereotypt anses for at være »mandefag«, som det er tilfældet med digitaliseringen; understreger, at det er nødvendigt at iværksætte oplysningskampagner, uddannelse og ligestillingskvalifikationer for alle de aktører, der er involveret i digitaliseringspolitikken;
38. bifalder den europæiske »adfærdskodeks for kvinder i IKT« og opfordrer til en bred og aktiv anvendelse af denne; glæder sig over oprettelsen af det »storstilede samarbejde om digitale job«, der er oprettet på europæisk plan, og opfordrer de involverede virksomheder til særligt at fokusere på ansættelse af kvinder og lige karrieremuligheder for kvinder;
39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte programmer, der henvender sig til forældre for at gøre dem fortrolige med den IKT, der anvendes af deres børn, og derved forbedre de voksnes bevidsthed om de potentielle møder og forbindelser, der kan opstå på internettet, og reducere den generationskløft, der eksisterer inden for IKT-sektoren;

Torsdag den 28. april 2016

40. understreger betydningen af at forbedre kvinders digitale færdigheder og viden for at gøre det nemmere for dem at blive ansat i IKT-virksomheder, hvis de af forskellige årsager ikke besidder disse færdigheder og denne viden; påpeger, at mangelfuld gennemførelse af denne politik vil føre til yderligere forskelsbehandling med hensyn til kvinders adgang til denne sektor; minder om, at Den Europæiske Socialfond kan bidrage til finansieringen af sådanne uddannelsesforløb;

41. understreger betydningen af at integrere programmering, nye medier og teknologier i læseplaner på alle uddannelsesniveauer og påpeger potentialet i digitale færdigheder til at mindske hindringer for adgang til arbejdsmarkedet; påpeger betydningen af en vedvarende dialog med arbejdsmarkedets parter for at overvinde kløften mellem kønnene på dette område;

42. opfordrer indtrængende Kommissionen til inden for rammerne af strategien for det digitale indre marked, og mere specifikt med henblik på skabelsen af et inklusivt e-samfund, at øge kvinders synlighed, indlede et pilotprojekt om et europæisk onlineuniversitet med særlig fokus på IKT og ingeniørvidenskab og lancere et skræddersyet stipendieprogram for kvinder inden for IKT og nye medier;

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne såvel som virksomhederne til at fremme ligestilling mellem kønnene inden for IKT ved at indsamle kønsopdelte data om brug af IKT, udvikling af mål, indikatorer og benchmarks med henblik på at følge fremskridt i kvinders adgang til IKT og fremme eksempler på bedste praksis blandt IKT-virksomheder;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres støtte til forbedring af kvindernes position i de digitale sektorer og IKT i udviklingssamarbejdet og EU's eksterne forbindelser gennem fremme af digital uddannelse og fremme kvinders iværksætteri ved hjælp af forskellige værktøjer, herunder mikrofinansieringsordninger og støttenetværk;

Investering og finansiering af iværksætteri

45. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at stille midler til rådighed, forbedre adgangen til eksisterende midler og i givet fald at stille midler til rådighed for kvindelige iværksættere til at skabe IKT-relaterede virksomheder og digitale nyetablerede virksomheder samt kvindelige mentor- og peer-to-peer-udvekslingsnetværk og fremme innovation og investeringer inden for EU; opfordrer medlemsstaterne til at tilbyde passende finansiel støtte og uddannelse til kvinder, der ønsker at opbygge en karriere inden for digitalisering, med henblik på at fremme kvindelige iværksættere i denne sektor;

46. fastholder, at der er behov for at ofre særlig opmærksomhed på kvinders adgang til finansiering og finansielle tjenesteydelser, især i lyset af strategien for det digitale indre markeds mål om at skabe de rette betingelser for et innovativt og konkurrencedygtigt IKT-miljø og forbedrede finansieringsmuligheder for SMV'er og nystartede virksomheder; bemærker vigtigheden af kvinders adgang til mikrofinansiering for kvinder som iværksættere;

47. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den digitale dagsorden grundigt at overvåge og evaluere integreringen af kønsaspektet og anvendelsen af kønsbudgettering inden for rammerne af EU's fonde i overensstemmelse med artikel 7 i forordningen om fælles bestemmelser for EU-fonde (forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013) og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at kvindeorganisationer inddrages i de udvalg, der overvåger finansieringsprogrammer for at garantere, at der gennemføres målrettede foranstaltninger med henblik på at styrke kvinders rolle i IKT-sammenhænge; minder om Kommissionens forpligtelser med hensyn til kønsbudgettering;

48. opfordrer Kommissionen til at tage højde for kønsaspektet, når den analyserer og rapporterer om partnerinddragelse i forbindelse med den digitale dagsorden;

49. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank at oprette støtteprogrammer vedrørende investeringer i IKT gennem EU's struktur- og investeringsfonde, heriblandt fordelagtige kreditter og lån til virksomheder, civilsamsfundsorganisationer og nystartede virksomheder i IKT-sektoren, hvor mindst 40 % af arbejdsstyrken er kvinder;

Torsdag den 28. april 2016

50. opfordrer Kommissionen til at støtte og fremme en digital iværksætterkultur for kvinder, fremme en europæisk netværks- og mentorplatform for kvinder og understøtte denne finansielt samt styrke kvinders rolle inden for de eksisterende programmer yderligere; opfordrer medlemsstaterne og også virksomhederne til at skabe en mangfoldigheds-politik, som går videre end til at fokusere på rekruttering af kvinder, med henblik på at fremme en bæredygtig økonomisk udvikling og ledelse;

51. fremhæver betydningen af socialt iværksætteri og alternative forretningsmodeller, som f.eks. gensidige selskaber og kooperativer, for styrkelsen af kvinders position inden for digitalt iværksætteri og i forhold til at øge kvinders repræsentation i de digitale sektorer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme sociale iværksætterinitiativer, som sigter mod at styrke kvinders og pigers position inden for IKT;

52. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og alle berørte parter til at gøre mere brug af den store koalition for digitale job med henblik på at støtte foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre de digitale færdigheder blandt kvinder og piger, fremme beskæftigelsen af kvinder i IKT-sektoren og øge udbredelsen af de forskellige uddannelses- og erhvervsuddannelsesstilbud, der er til rådighed;

Bekæmpelse af vold mod kvinder i en digitaliseret verden

53. opfordrer til en indkredsning af de udfordringer, som udgøres af brugen af IKT og internettet til at begå kriminelle handlinger, til at udsende trusler eller udøve chikane eller vold mod kvinder baseret på kvindehad eller had til homo- eller transseksuelle eller andre former for forskelsbehandling; opfordrer de politiske beslutningstagere til at gribe ordentligt ind over for disse problemer under hensyntagen til særlige grupper af kvinder med mangeartede sårbarheder og til at sikre, at der findes en ramme, der sikrer, at de retshåndhævende myndigheder er i stand til at håndtere digitale lovovertrædelser effektivt under hensyntagen til de udfordringer, der er forbundet med online anonymitet og den potentielle grænseoverskridende karakter af disse forbrydelser og dette misbrug; opfordrer medlemsstaterne til at bevilge de nødvendige ressourcer til retshåndhævelse, dvs. gennemførelse af eksisterende lovgivning mod cybervold, cybermobning, cyberchikane, cyberstalking og hadefulde udtalelser;

54. opfordrer Kommissionen til at kræve en større indsats fra medlemsstaterne for så vidt angår at retsforfølge enhver form for homofobiske og transfobiske forbrydelser, som foregår på internettet, samt at anvende den gældende EU-lovgivning på dette område og om ofres rettigheder korrekt;

55. opfordrer Kommissionen til at gribe ind over for sexismen og kønsstereotyper inden for uddannelse og medier som led i det omarbejdede ligebehandlingsdirektiv;

56. opfordrer Kommissionen til at udvikle en adfærdskodeks for dets egen kommunikation og EU-organernes kommunikation med henblik på at fremme styrkelsen af kvinders position, og for at modvirke stereotype forestillinger og sexismen samt underrepræsentation og vildledende fremstillinger af kvinder;

57. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til den ændrede virkelighed, som kvinder og piger befinder sig i som følge af digitaliseringen, ved gennemførelsen af fremtidig EU-lovgivning om databeskyttelse; understreger, at det kun er tilladt for dataansvarlige at anvende følsomme oplysninger til begrænsede formål, og at de under ingen omstændigheder må videregive sådanne oplysninger;

58. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at stille de fornødne midler til rådighed for at sikre, at reglerne om beskyttelse af følsomme oplysninger overholdes i kommunikation via internettet;

59. opfordrer Kommissionen til at øge den finansielle støtte til sikrere infrastruktur for digitale tjenester på internettet, som finansieres af Connecting Europe-faciliteten, og medlemsstaterne til at øge midlerne til hjælpelinjer for ofre for cybermobning; understreger, at piger har dobbelt så stor risiko for at blive ofre som drenge;

60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til beskyttelse af piger mod reklamer i det digitale miljø, der kan tilskynde dem til en adfærd, som kan skade deres fysiske og mentale sundhed; opfordrer Kommissionen til at forny og udvide programmet for et sikrere internet med særlig opmærksomhed rettet mod kønsaspektet som en af de foranstaltninger, der er nødvendige for at forbedre sikkerheden for piger på internettet;

Torsdag den 28. april 2016

61. opfordrer Kommissionen til at iværksætte og støtte programmer for IT-færdigheder og uddannelse samt oplysningskampagner og derved øge kendskabet til de potentielle risici i den digitale verden og indsigten i, hvordan man modvirker dem, blandt de relevante berørte parter, såsom studerende på alle uddannelsesniveauer, lærere og fagfolk inden for uddannelses- og retshåndhævelsesområdet; opfordrer Kommissionen til at fremme oplysningskampagner til bekæmpelse af sexismen og kønsstereotyper i sociale og digitale medier og til at udnytte det potentiale, der ligger i digitale medier, til at udrydde stereotyper;

62. glæder sig over forslaget fra Kommissionen om at lade sin post-2016-strategi om menneskehandel omfatte bestemmelser om forebyggelse, bistand til ofre, sikker tilbagevenden og reintegrations samt internettets rolle; understreger, at fænomenet cybermobning og cyberstalking også bør tages op;

63. opfordrer EU og medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige ressourcer og bevillinger til Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) til at gennemføre forskning og indsamling af oplysninger om, hvordan digitale tjenester kan bruges bedre og udnyttes til fordel for kvinder og ligestilling mellem kønnene;

64. opfordrer EU's institutioner, agenturer og organer samt medlemsstaterne og deres retshåndhævende myndigheder til at samarbejde og konkret samordne deres indsats for at imødegå anvendelse af IKT til at begå forbrydelser med tilknytning til menneskehandel, cybermobning og cyberstalking, da de ofte er af grænseoverskridende art, og koordinering på EU-plan er afgørende for at retsforfølge disse forbrydelser; opfordrer medlemsstaterne til at gennemgå og eventuelt revidere deres strafferet for at sikre, at nye former for digital vold er klart defineret og anerkendt, og for at sikre, at der eksisterer passende former for retsforfølgelse; opfordrer medlemsstaterne til at indføre rapporteringsportaler, således at borgerne får deres eget sikre og fortrolige sted på internettet, hvor de kan rapportere om chikane fra internetbrugere; opfordrer til, at disse emner dækkes af EU's strategi for cybersikkerhed og Europols Center til Bekæmpelse af IT-Kriminalitet; opfordrer Kommissionen til at fremme uddannelse og kapacitetsopbygning for støtte til ofre for digital kriminalitet for politi og retslige myndigheder samt psykologisk bistand under retssager på området;

65. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at udarbejde de nødvendige foranstaltninger med henblik på EU's ratificering af Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, uden at dette berører EU's pligt til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at standse og forebygge vold mod kvinder i alle medlemsstater, og opfordrer medlemsstaterne til at ratificere Istanbulkonventionen, som er af afgørende betydning for at udrydde vold mod kvinder, herunder digitale former for vold, da den indfører harmoniserede retlige definitioner og former for retsforfølgning af forbrydelser, som fremmes af nye kommunikationsteknologier, såsom menneskehandel og stalking;

66. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremlægge en europæisk strategi mod kønsbestemt vold, der omfatter en retsakt, og som griber ind over for nye former for vold mod kvinder og piger, såsom cyberchikane, anvendelse af nedværdigende billeder på internettet, distribution på de sociale medier af private billeder og videoer uden de involverede personers samtykke m.m.;

67. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skærpe overvågningen af den online-grooming, der foretages af terrorgrupper, som rekrutterer unge kvinder og tvinger dem ind i ægteskab eller prostitution i tredjelande;

o

o o

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 28. april 2016

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0141

Anmodning om ophævelse af Bolesław G. Piechas immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 28. april 2016 om anmodning om ophævelse af Bolesław G. Piechas immunitet
(2015/2339(IMM))**

(2018/C 066/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 29. oktober 2015 om ophævelse af Bolesław G. Piechas immunitet, som er fremsendt af Republikken Polens øverste offentlige anklager i forbindelse med en retssag indledt af den polske generalinspektør for vejtransport (Główny Inspektor Transportu Drogowego) (ref. nr. CAN-PST-SCW.7421.653220.2014.13.A.0475), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 23. november 2015,
- der henviser til, at Bolesław G. Piecha har givet afkald på retten til at blive hørt, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 5,
- der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011 og 17. januar 2013⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 105, stk. 2, og artikel 108 i Republikken Polens forfatning og artikel 7b, stk. 1, og artikel 7c, stk. 1, i den polske lov af 9. maj 1996 om udøvelse af mandatet som medlem af Sejm eller af Senatet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0152/2016),

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. maj 1964, Wagner mod Fohrmann og Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Domstolens dom af 10. juli 1986, Wybot mod Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Torsdag den 28. april 2016

- A. der henviser til, at Republikken Polens øverste offentlige anklager har fremsendt en anmodning fra den polske generalinspektør for vejtransport om ophævelse af immuniteten for et medlem af Europa-Parlamentet, der er valgt i Polen, Bolesław G. Piecha, i forbindelse med en overtrædelse af artikel 92a i loven af 20. maj 1971 om forseelser sammenholdt med artikel 20, stk. 1, i færdselsloven af 20. juni 1997; den formodede overtrædelse består nærmere bestemt i en overskridelse af hastighedsgrænsen i et bebygget område;
  - B. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
  - C. der henviser til, at det fremgår af artikel 105, stk. 2, og artikel 108 i Republikken Polens forfatning, at et medlem af Sejm eller Senatet ikke kan strafforfølges uden samtykke fra henholdsvis Sejm eller Senatet;
  - D. der henviser til, at det således påhviler Europa-Parlamentet at beslutte, om Bolesław G. Piechas immunitet skal ophæves eller ikke skal ophæves;
  - E. der henviser til, at den formodede overtrædelse fandt sted, inden Bolesław G. Piecha blev medlem af Europa-Parlamentet; den formodede overtrædelse fandt sted, da Bolesław G. Piecha var medlem af det polske Senat, og den har således ikke nogen direkte eller indlysende sammenhæng med Bolesław G. Piechas udøvelse af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet;
  - F. der henviser til, at Bolesław G. Piecha som svar på den af den polske generalinspektør for vejtransport optagne protokol har sendt det pågældende generalinspektorat en erklæring, hvori han accepterede at betale bøden i forbindelse med overtrædelsen af artikel 92a i loven om forseelser; det er således vanskeligt at godtgøre, at der foreligger *fumus persecutionis*, dvs. en tilstrækkelig alvorlig og præcis mistanke om, at anmodningen er blevet fremsat med den hensigt at skade medlemmets politiske virksomhed;
1. vedtager at ophæve Bolesław G. Piechas immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Republikken Polen og Bolesław G. Piecha.
-

Torsdag den 28. april 2016

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0138

Aftale om et fælles luftfartsområde mellem EU og Georgien (Kroatiens tiltrædelse af EU) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters vegne af en protokol om ændring af aftalen om et fælles luftfartsområde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Georgien på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12227/2014 — C8-0035/2015 — 2014/0134(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 066/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12227/2014),
  - der henviser til udkast til protokol (12226/2014),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 100, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0035/2015),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0128/2016),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Georgiens regeringer og parlamenter.

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0139

Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem EU og Israel (Kroatiens tiltrædelse af EU) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens og dens medlemsstaters vegne af en protokol om ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Staten Israels regering på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12265/2014 — C8-0102/2015 — 2014/0187(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 066/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12265/2014),
  - der henviser til udkast til protokol (12264/2014),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 100, stk. 2 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0102/2015),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0129/2016),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Staten Israels regering og parlament.

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0140

Konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Kroatiens tiltrædelse) *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om henstilling med henblik på Rådets afgørelse om Republikken Kroatiens tiltrædelse af konventionen af 18. december 1997 om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne, der er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union (COM(2015)0556 — C8-0376/2015 — 2015/0261(NLE))

(Høring)

(2018/C 066/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling til Rådet (COM(2015)0556),
  - der henviser til artikel 3, stk. 4 og 5, i tiltrædelsesakten for Republikken Kroatien, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0376/2015),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0054/2016),
1. godkender Kommissionens henstilling;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0143

EU's Jernbaneagentur ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004 (10578/1/2015 — C8-0415/2015 — 2013/0014(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2018/C 066/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (10578/1/2015 — C8-0415/2015),
  - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det litauiske parlament, det rumænske Senat og det svenske parlament, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
  - der henviser til udtalelse af 11. juli 2013 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse af 8. oktober 2013 fra Regionsudvalget⁽²⁾,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0027),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 76,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0073/2016),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  4. foreslår, at retsakten betegnes som »Zile-Matīss-forordningen om Det Europæiske Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004«⁽⁴⁾;
  5. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  6. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 26.2.2014, P7_TA(2014)0151.

⁽⁴⁾ Roberts Zile og Anrijs Matīss ledede forhandlingerne om retsakten for henholdsvis Parlamentet og Rådet.

Torsdag den 28. april 2016

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Kommissionen om bestyrelsen for Det Europæiske Jernbaneagentur og proceduren for udnævnelse og afskedigelse af den administrerende direktør

Kommissionen beklager, at den vedtagne tekst vedrørende den nye forordning om Det Europæiske Jernbaneagentur (ERA), sammenholdt med det originale forslag fremlagt af Kommissionen afviger fra de centrale bestemmelser, der er vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i 2012 inden for rammerne af den fælles tilgang til EU's decentraliserede agenturer. Dette gælder antallet af repræsentanter for Kommissionen i ERA's bestyrelse og proceduren for udnævnelse og afskedigelse af den administrerende direktør. Kommissionen fremhæver især, at udnævnelsen af en observatør blandt bestyrelsesmedlemmerne, som skal overvåge den udvælgelsesprocedure, som Kommissionen anvender i forbindelse med udnævnelsen af den administrerende direktør, ikke bør resultere i en overlappning af roller i udvælgelses- og udnævnelsesprocedurerne (artikel 51, stk. 1).

Erklæring fra Kommissionen om nødvendige økonomiske midler

Den fjerde jernbanepakke giver ERA nye kompetencer, herunder særligt beføjelse til at udstede køretøjstilladelser og sikkerhedscertifikater til sektoren. Det kan ikke udelukkes, at ERA i overgangsperioden endnu ikke råder over midler fra gebyrer og afgifter, selvom der skal ansættes og oplæres personale. For at undgå driftsforstyrrelser på jernbanemarkedet vil Kommissionen bestræbe sig på at øremærke de økonomiske midler, der er nødvendige for at dække omkostningerne ved det personale, der er behov for.

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0144

Interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (omarbejdning) (10579/1/2015 — C8-0416/2015 — 2013/0015(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2018/C 066/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (10579/1/2015 — C8-0416/2015),
  - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det litauiske parlament og det svenske parlament, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
  - der henviser til udtalelse af 11. juli 2013 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse af 7. oktober 2013 fra Regionsudvalget⁽²⁾,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0030),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 76,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0071/2016),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  4. foreslår, at der henvises til retsakten som følger: »Bilbao Barandica-Matīss-direktivet om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (omarbejdet)«⁽⁴⁾;
  5. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  6. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres sammen med Kommissionens erklæring herom i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  7. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 26.2.2014, P7_TA(2014)0149.

⁽⁴⁾ Izaskun Bilbao Barandica og Anrijs Matīss ledede forhandlingerne om retsakten for henholdsvis Parlamentet og Rådet.

Torsdag den 28. april 2016

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Kommissionen om forklarende dokumenter

Kommissionen minder om, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i deres fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter anerkendte, at de oplysninger, medlemsstaterne giver Kommissionen med hensyn til gennemførelsen af direktiver i national ret »skal være klare og præcise« for at lette Kommissionens hverv med at føre tilsyn med gennemførelsen af EU-retten. I den foreliggende sag kunne det have været nyttigt at råde over forklarende dokumenter. Kommission beklager, at den endelige tekst ikke indeholder bestemmelser herom.

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0145

Jernbanesikkerhed ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om jernbanesikkerhed (omarbejdning) (10580/1/2015 — C8-0417/2015 — 2013/0016(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2018/C 066/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (10580/1/2015 — C8-0417/2015),
  - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det litauiske parlament, det rumænske senat og det svenske parlament, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. juli 2013 ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse af 8. oktober 2013 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0031),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 76,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0056/2016),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
  2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  4. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  5. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den tilhørende erklæring fra Kommissionen;
  6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 26.2.2014, P7_TA(2014)0150.

Torsdag den 28. april 2016

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING**Erklæring fra Kommissionen om forklarende dokumenter**

Kommissionen minder om, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i deres fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter anerkendte, at de oplysninger, medlemsstaterne giver Kommissionen med hensyn til gennemførelsen af direktiver i national ret »skal være klare og præcise« for at lette Kommissionens hverv med at føre tilsyn med gennemførelsen af EU-retten. I den foreliggende sag kunne det have været nyttigt at råde over forklarende dokumenter. Kommission beklager, at den endelige tekst ikke indeholder bestemmelser herom.

Torsdag den 28. april 2016

P8_TA(2016)0146

Indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter (COM(2013)0641 — C7-0301/2013 — 2013/0314(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 066/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0641),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0301/2013),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af Det Forenede Kongeriges Underhus, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
  - der henviser til udtalelse af 7. januar 2014 fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse af 21. januar 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 9. december 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0131/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2013)0314

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 28. april 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/1011.)

⁽¹⁾ EUT C 113 af 15.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 177 af 11.6.2014, s. 42.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 19. maj 2015 (Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0195).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA